

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 12th September 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் இல்லை. அவர் சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகளை அப்பறம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதுதான் எட்டயபுரத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். சபைக்கு வருவதற்கு கொஞ்சம் நேரம் ஆகும். அவர் கேள்விகளை கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

“The Hindu”

* S.N.Q. No. 5.—**SRI N. K. PALANISAMI AND SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was a strike in “The Hindu” during August 1958;

(b) whether the same was settled on the intervention of the Government; and

(c) if so, what the terms of settlement are?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government could not settle the dispute by conciliation. However, as a result of the agreement reached between the parties on 10th August 1958, the strike was called off on 11th August 1958.

(c) The terms of the agreement are—

(i) the workers will express unhappiness over the incidents that took place following the strike;

(ii) the question of payment of wages for the strike period from 30th July to 10th August will be determined by the Commissioner of Labour;

(iii) the worker who was dismissed will be reinstated on his giving a letter expressing regret; and

(iv) the workers on strike will resume duties on 11th August 1958.

[12th September 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : பாக்கரி சட்டம் 61-வது செக்ஷன், 10-வது பிரிவின்படி ஷிப்டை மாற்றுவது என்றால் குறைந்தது ஒரு வாரம் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். தொழிற் தகராறு சட்டத்தின்படி 9-வது செக்ஷன் பிரகாரம் 21 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தும் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் ஷிப்டை மாற்றி, ஒப்பந்தத்தின் பேரில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளி மன்னிப்பு கொடுக்கவேண்டும், லேபர் கமிஷனர் முன்பு ஆஜராகவேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது முடிந்து போன ஒரு தகராறு. அதை மீண்டும் கிளப்பி, இப்பொழுது இருக்கிற நல்ல ஸௌஜன்ய நிலைமையைக் கெடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the management is not at all satisfied with the settlement reached?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think the question should be put to the management and not to the Minister.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை வரவேற்கிறேன். அதே யோசனையை நிர்வாகத்தினிடமும் சொல்லி, இந்த தொழிற் சச்சரவு சம்பந்தப்பட்டவரை விவகாரம் தீர்ந்து விட்டதாகக் கருதி ஸௌஜன்ய நிலைமை ஏற்படுவதற்கு சர்க்கார் புத்தி மதி சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு தீர்ந்துவிட்ட பிரச்சனை என்றுதான் நினைக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதி நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சாலைக்குச் சென்று, அங்கு இருந்த எல்லா தொழிலாளர்களையும் நடந்ததை மறந்துவிட்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இது முடிந்துவிட்ட விஷயமாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்.

Land Revenue

* 180 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ராமநாதபுரம் ஜமீனில் இன்றுவரை தவணை கடந்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி (நிலவரி) பாக்கியுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஆ) அவர்கள் தரவேண்டிய பாக்கித் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Ten persons.

(b) Rs. 27,987-10-0.

SRI N. R. THIAGARAJAN : கோடைக்காலத்தில் செளகரியமாகத் தங்குவதற்கு ஒரு விடுதி கட்டியாகவேண்டும். தங்குவதற்கு செளகரியமான விடுதி இல்லாததால் அங்கு போகிறவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, எவ்வளவு நாட்களுக்குள் விடுதி கட்டி முடிக்கப்படும்?

MR. SPEAKER : இது 180-வது கேள்வியைப் பற்றியது. நீங்கள் கேட்ட கேள்வி வேறு. நிதி அமைச்சர் வந்தவுடன் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : இந்த நில வரி பாக்கிகள் எத்தனை பசலிகளாக வசூலாகாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன? அதை வசூலிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை. 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி பாக்கியுள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்றுதான் கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

12th September 1958]

SRI N. R. THIAGARAJAN : பாக்கியுள்ளவர்களின் பெயர்கள் அடங்கிய ஜாபிதா கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி ஜாபிதா என்னிடத்தில் இல்லை.

Dharangadhara Chemical Factory

*** 181 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் ஆரம்பிக்கப்படும் தாரங்கதாரா கெமிகல் தொழிற்சாலைக்காக நில ஆர்ஜிதம் காரணமாய் வேலை இழக்கும் உப்புத் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஆ) வேலை இழக்கும் உப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு அக் கம்பெனியில் வேலைகளுக்கு முன்பாத்தியதை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய ஏதேனும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) About 900 to 1,000 workers.

(ஆ) The company has assured the Collector of Tirunelveli that such of the affected salt workers who satisfy their requirements will be preferred to others for employment in the factory.

*** 182 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் ஆரம்பமாகும் தாரங்கதாரா ரசாயனத் தொழிற்சாலை உபயோகத்திற்கு ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும் பட்டா நிலங்களுக்கு தகுந்த நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா?

(ஆ) அதன் மீது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Yes, Sir. Two petitions, one from Sri M. S. Selvarajan, M.L.A., and the other from Sri S. Vinayaga Nadar, were received. The requests contained in the petitions were duly considered by the Special Deputy Collector in charge of the acquisition of lands in Tirunelveli district for the Dharangadhara Chemical Works, Limited. No action was considered necessary on the request, as reasonable compensation was paid to the land-owners.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த கெமிகல் பாக்கரி தொழிற்சாலையில் இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வருகிறவர்கட்கு வேலையளிக்க முதலில் சலுகை கொடுப்பதற்கு வழி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது உப்பு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிலத்தை இழக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நிலத்திற்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பது எந்த அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது? இந்த நிலத்தின் மூலம் அவர்கள் சம்பாதித்து வந்த ஊதியம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா? அல்லது அந்த வட்டாரத்தில் நிலத்திற்கு இருக்கக்கூடிய மதிப்பை மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறார்களா?

[12th September 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சட்டம் நன்றாகத் தெரியும். நில ஆர்ஜித சட்டத்தின் பிரகாரம் பல விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி என்ன நஷ்டாடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. காம்பென்சேஷன் போதாது என்று நினைக்கிறவர்கள் 10-வது பிரிவின் பிரகாரம் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். ஆகவே இதில் சர்க்கார் தலையிடுவதற்கு இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தத் தொழிற்சாலை எப்போழுது வேலை துவங்கும்? அதனுடைய உற்பத்தி அளவு எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் தொழிற்சாலை 1959-60-ல் தொடங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இயந்திரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுதுதான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த நில ஆர்ஜிதமானது சர்க்காருடைய தேவைக்காக அல்ல. ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளிக்காக. சர்க்காருக்கு அதில் பங்கு இருக்கலாம். தொழிற்சாலைகள் வளரவேண்டியது அவசியம்தான். அதற்காக நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிற காரணத்தினால், கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்காடி போதுமான நஷ்டாடு பெறுவது சாத்தியமில்லை. ஆகவே சர்க்கார் தலையிட்டு போதுமான நஷ்டாடு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஏழைகள் என்ற காரணத்திற்காக சட்டத்திற்குப் புறம்பாக எதுவும் செய்ய முடியாது. நில ஆர்ஜித சட்டத்தின் பிரகாரம் நஷ்டாடை நிர்ணயிப்பதற்கு கலெக்டருக்கு உரிமை இருக்கிறது. சட்டப்படி எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது என்று நினைக்கிறவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : இந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படும் ரசாயனப் பொருள்கள் எவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முக்கியமாக “காஸ்டிக் ஸோடா”.

SRI K. B. S. MANI : இந்தத் தொழிற்சாலைக்காக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலம் ஏழைகளுடையது. ஆகையால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட முதலாளி இந்தத் தொழிற்சாலையின் மூலம் நல்ல வருவாயை சம்பாதிக்க முடியும். நல்ல லாபமும் கிடைக்கும். ஆகவே, கோர்ட்டு மூலமில்லாமல், அந்த முதலாளிக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தைக் கருதி அவரிடமிருந்து அதிகத் தொகை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தயவுசெய்து சட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கிறபொழுது நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின் பிரகாரம்தான் செய்யவேண்டும். வேறு எந்த முறையிலும் செய்ய முடியாது. ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று சொன்னால், சாதாரணமாக கோர்ட்டில் போட்டுத்தான் அதிகத் தொகை வாங்கவேண்டும். இதிலே சர்க்கார் எப்படித் தலையிட்டு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தனியார் துறையில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நில ஆர்ஜிதம் தனிப்பட்ட முறையில் இப்பொழுது செய்கொண்டு வருகிறோம். சட்டப்படி செய்வதில் பல கஷ்டம் இருப்பது

12th September 1958]

தெரிந்திருக்கிறது. ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு முன்னால் 'பிரைவேட் நெகோஷியேஷன்' செய்து அந்த நிலத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எனக்கு அதற்கு முன்னால் 'பிரைவேட் நெகோஷியேஷன்' இருந்ததா என்பது தெரியவில்லை. 'லாண்டு அருவிவரிஷன்' தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இப்படி ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய நிலம் எத்தனை ஏக்கர் இருக்கும்? வேறு இடத்திலே பெரிய நிலச்சுவான்தார்களிடத்தில் நிலம் இருந்தால் அதை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது 50 'சாஸ்டு பான்' இருக்கக்கூடிய இடம். ஏக்கர் அளவைப்பற்றி சரியான விவரம் இல்லை. இந்த இடத்தில் பாக்கரி வைத்து காஸ்டிக் சோடா முதலிய கெமிகல்ஸ் செய்ய முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Kallagam Odai Scheme

* 183 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHI** (on behalf of Sri S. Lazar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the investigation of the Kallagam Odai Scheme in the Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, has been completed;

(b) if so, the details thereof; and

(c) when it will be taken up for execution?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a), (b) & (c) The investigation has not yet been completed. The question of execution can be considered only after the investigation is completed, and the scheme is found worthwhile pursuing.

Pathway

* 184 Q.—**SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :** கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-ம் வருஷ ஆகஸ்ட்மீ 10-உயில் நன்னிலம் தாலுகா, பண்டார ஓடை, கொந்தை ஆதிதிராவிட தெருவிற்கும் சடுகாட்டிற்கும் இடையே நடைபாதை அமைக்க வேண்டுமென்று கொடுத்த மனுவின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதற்காக ஒதுக்கிய தொகை எவ்வளவு?

(இ) எப்போது மேற்படி வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) No petition has been received.

(b) & (c) Does not arise.

Sanitary amenities

* 188 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHI** (on behalf of Sri S. Lazar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount sanctioned and the amount actually spent, districtwar, towards the provision of sanitary amenities in 1955-56?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that they may serve.

[12th September 1958]

— Sulphur

* 189 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், போளூருக்கு அருகில் கந்தகம் கிடைப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியாயின், அது விஷயமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The investigations conducted by the Geological Survey of India have revealed that pyrrhotite, the magnetic sulphide of iron, occurs in the Thaniyar Reserve Forest near Polur in North Arcot district. The reserves of the are have been estimated at 17,000 tons within a depth of 30 feet with an average content of 25 per cent sulphur. The investigations are to be continued.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த கந்தகத்தை தோண்டி எடுப்பதற்கு டிரில்கள் வாங்குவதற்கு அமெரிக்காவுக்கு எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு எப்பொழுது பதில் வரும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு இடத்தில் இப்பொழுது டிரில்கள் வேலை செய்து முடித்திருக்கின்றன. பாக்கி இரண்டு இடங்களுக்கு டிரில்கள் வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அமெரிக்காவுக்கு எழுதவில்லை. சாதாரணமாக நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய டிரில்களை வைத்துத்தான் செய்வதாக இருக்கிறது.

Cremation and burial ground

* 190 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய சுடுகாட்டிலேயும், இடுகாட்டிலேயும் ஹரிஜனங்களுடைய பிரேதங்களை தகனம் செய்வதற்காகவும், அடக்கம் செய்வதற்காகவும் அனுமதிப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படியாக 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் சென்னை சர்க்காரால் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு எல்லா ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டிருப்பின், அதன்மீது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) A copy of the orders issued by the Government in the matter is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த ஆர்டர் 1956-ம் வருஷத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டது. கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக இந்த உத்தரவு பிரகாரம் எத்தனை ஜாதி இந்துக்களுடைய சுடுகாடுகளிலும், இடுகாடுகளிலும் ஹரிஜனங்கள் புதைப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? மற்றும் இது விஷயமாக ஆங்காங்கு அதிகாரிகளுடன் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதுபற்றி தனியாக கேள்வி போட்டால் நான் பதில் சொல்ல முடியும்.

12th September 1958]

Property tax

* 191 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether a satyagraha is going on before the municipal office in Bodinayakanur, Periyakulam taluk, since 29th March 1958 protesting against the enhanced house and property tax levied by the Municipality; and

(b) what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) A satyagraha was staged by the Communist Party from 29th March to 2nd April 1958 in front of the Municipal Office, Bodinayakanur, protesting against the enhancement of property tax by the Municipal Council. The Satyagraha was withdrawn after a settlement was effected by the Chairman and Councillors of the Municipal Council.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the fact that in every quinquennial revision, the property tax is raised sometimes by even 300 per cent?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The main question relates to Bodinayakanur and therefore, the hon. Member may put a separate question.

SRI N. R. THIAGARAJAN : முனிசிபல் தேர்தல்கள் சமீபத்தில் வருகிறது என்பதற்காக இந்த 'ஸ்டண்டு' நடத்தப்பட்டது. தேர்தல் இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் இந்தப் பிரச்சனைக்கு இடமில்லை என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : முனிசிபல் தேர்தல் 'ஸ்டண்டு' என்று நான் ஒன்றும் கேள்விப்படவில்லை. ஆகையால், வேறு எந்தவிதமாகவும் நடந்திருக்கலாம்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, was the enhancement of the house tax levied according to the rules and regulations that have been prescribed by the Government, as far as the Bodinayakanur Municipality was concerned?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Because of the enhancement, the troubles arose. Then the concerned parties led a deputation and they came to an agreement. Now the troubles are all over.

SRI P. U. SHANMUGAM : இந்த வரி உயர்வு சர்க்கார் அனுமதி பெற்று செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அந்த உயர்ந்த அளவு வாபஸ் பெறப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த இடத்திலுள்ள செலவு அதிகமாக இருந்ததால் வரி உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால், அந்த செலவு உடனடியாக செய்யப்படாததனால், அது கூடுதல் என்று அந்த இடத்தில் உள்ள பலரும் சொன்னார்கள். இன்னும் அதைத் தொடர்ந்து தூது கோஷ்டி ஒன்று வந்து அதைச்

[12th September 1958]

சரிவர செய்வதற்கு ஒரு முறையையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரின் ரிபோர்டை எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பிறகு எல்லாம் சரிப்படுத்தப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : முனிசிபாலிடிகளில் வீடுகளுக்கு வரியை தீர்மானிப்பதில் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : ஆம், கருதுகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : What is the percentage of eulance-ment made by the Bodinayakanur Municipality ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Two per cent.

Indigenous system of medicine

* 194 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்தில் நாட்டு வைத்திய முறைகளைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கான நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய சர்க்காருக்கு சென்னை சர்க்கார் தெரிவித்துக் கொண்ட திட்டத்திற்கு இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கப்பட்ட பதில் விவரம் யாவை ?

(ஆ) இத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காகச் சென்னை சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டுவரும் நடவடிக்கைகள் யாவை ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Government of India suggested that research may be conducted in the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, on certain specific diseases like asthma, diabetes, etc., with 50 beds. A grant of Rs. 2,000 per bed per annum has also been sanctioned.

(b) This Government have sanctioned the implementation of the scheme with the necessary staff, equipment, etc.

SRI P. G. MANICKAM : இவ்வாறு நாட்டு வைத்திய முறையைப்பற்றி ஆராய அரசாங்கம் விரும்பினால், அந்த ஆராய்ச்சியை தேர்ச்சி பெற்ற தமிழ் நாட்டு வைத்தியர்களைக் கொண்டு நடத்துவார்களா? எந்தெந்த விதமான மருந்துகளை அவர்கள் செய்கிறார்கள், எந்தெந்த வியாதிகளுக்கு எந்தெந்த மருந்துகளை கொடுக்கிறார்கள் என்ற பரிசீலனையை அரசாங்கம் நடத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரியான பரிசீலனை செய்வதற்காகத்தான் இந்த திட்டம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்திய மருத்துவ முறைகளில் சிறப்பான சித்த வைத்தியத்தைக் குறித்து தமிழ் நாட்டில் ஓர் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பலரும் விரும்பி அரசாங்கத்தை கேட்டிருக்கிறார்களா? அவ்வகையான ஓர் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்காக ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்கு முன்னால் நான் சொன்ன அளவிலே இப்பொழுது ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. அது விஸ்தரிக்கப்படும்பொழுது அது பற்றி யோசிக்கப்படும்.

12th September 1958]

SRI K. B. S. MANI : இந்த நாட்டு மருத்துவத்தில் இரண்டு முறை இருக்கிறது. பச்சிலை முறை ஒன்று, கந்தகம் போன்ற உலோக வஸ்துக்களை உபயோகப்படுத்தும் முறை ஒன்று. வட இந்தியர்களைவிட, தென் இந்தியர்கள் இந்த முறையில் உயர்ந்த தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதால், மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் இவர்களை முக்கியஸ்தர்களாக வைத்து, பிரதான தலைவர்களாக வைத்து இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரியான ஒரு ஆராய்ச்சி இப்பொழுது செங்கோட்டை தாலுகா பக்கத்தில் ஒரு கிராமத்தில் தேவஸ்தான பண உதவியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாம் கொஞ்சம் ஊன்றி ஆராய்ச்சி செய்த பிற்பாடு, எந்த வகையிலே உள்நாட்டு வைத்தியத்தை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரிப்பது என்பது பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI N. MARUDACHALAM : அரசாங்கத்தினால் அனுமதிக்கப் பட்ட நாட்டு வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவைகள் எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்தால், பதில் சொல்லுவேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : இம்மாதிரி ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முடிவு செய்து முன் வந்தால், சித்த வைத்தியத்திலே அதிகமாக பிரசித்தி பெற்ற பழனியில் இந்த ஆராய்ச்சி கூடத்தை நிறுவ முன்வருவார்களா?

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்கள் ஊரில் இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுமா என்று கேட்டால், மந்திரி அவர்கள் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?

Industries at Neyveli

* 195 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHI** (on behalf of Sri S. Lazar) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the main and allied industries to be started at Neyveli;

(b) whether any electrical wares manufacturing plant is also to be installed at Neyveli; and

(c) if so, details as to the cost, its productive capacity and the date of commencement of the work?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The integrated lignite per year, the setting up of a large thermal power station of lignite per year, the setting up of a large thermal power station of 250 M.W. using lignite as fuel for steam generation, a fertilizer unit for the manufacture of nitrogenous fertiliser with a nitrogen content of 70,000 tons per annum in the shape of urea only, and a briquetting plant for the manufacture of about 380,000 tons of carbonised lignite briquettes. A scheme for washing the china clay available close to the lignite is also being prepared.

These are the main industries at present and are the responsibility of the Government Company, namely, the Neyveli Lignite Corporation (Private), Limited.

(b) Seshasayee Industries, Limited, Tiruchirappalli, have been granted a licence under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951, to set up a factory for the manufacture of porcelain H.T. and L.T. insulators.

[12th September 1958]

(c) *Details of cost of the scheme.*—Particulars are not available as to the exact amount of capital proposed to be invested by the Neyveli Lignite Corporation (Private), Limited in the main undertaking or by Seshasayees in their industry.

Productive capacity of the electrical ware industry :—

H.T. Insulators—720 tons per annum.

L.T. Insulators—420 tons per annum.

Date of expected commencement of the works—About 31st March 1959.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த உர உற்பத்தி தொழிற்சாலை, தர்மஸ் ஸ்டேஷன் இவைகளை ஏன் தனியார் துறைக்கு விட்டு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தக்கூடாது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் ஒரு சிறு கன்பியூஷன், இந்த ஹை டென்ஷன் லோ டென்ஷன் இன்ஸுலேட்டர் செய்வது மட்டும் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷனே செய்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : இந்த கனிச் சாலையில் என்னென்ன பொருள்கள் தயாரிக்கப்படும் என்கிற ஜாபிதாவை அரசாங்கம் அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக் கேள்வி போட்டால், அதைத் தயாரித்துக் கொடுக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது எடுக்கப்படும் பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு சேலத்தில் இரும்பு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றிப்பதால், அதற்குப் போதுமான பழுப்பு நிலக்கரி இங்கே மிஞ்சுமா, அல்லது பூராவுமே இங்கேயே செலவழிக்கப்பட்டு விடுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரி எவ்வளவு என்பது திட்டவட்டமான ஆராய்ச்சி செய்து முடியவில்லை. இப்பொழுது தெரிந்த அளவில் ஏராளமான பழுப்பு நிலக்கரி இருக்கிறது. அது எத்தனை தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டுமானாலும் காணும்.

SRI V. SANKARAN : பிரிக்கப்ஸ் தயாரித்த பிறகு கிடைக்கும் by-products-களான கோஸ்டர், wax முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு வாசனைத் திரவியங்கள், பெயிண்டுகள் இவை தயாரிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் அடிக்கடி தொழில் சம்மந்தமாகப் பேசும்போதெல்லாம் வற்புறுத்தி வருகிறேன் : தனியார் யாராவது இம்மாதிரித் தொழில்களை எடுத்தும் செய்ய முன்வந்தால், சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, may I know whether this Government have any commitment in the Neyveli Scheme and if so, the details ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. Originally the scheme was conceived by the Government of Madras and on the moneys they have invested, they are getting 4 per cent and on the profits the Madras Government is paid 25 per cent.

SRI M. KARUNANITHI : நெய்வேலியில் மார்ச்சு 31-ல் ஆரம்பிக்கப்படப் போவதாய்ச் சொன்னார்கள். தொழிற்சாலை நிறுவுவது மார்ச்சு 31-லா அல்லது, ப்ரொடக்ஷன் மார்ச்சு 31-லா ?

12th September 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது லிக்னைட்டைப்பற்றி இல்லை. ஹை டென்ஷன், லோ டென்ஷன் இன்ஸுலேட்டர் செய்யும் தொழிற்சாலை மார்ச்சு 31-ல் ஆரம்பிக்கும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : இரண்டாவது திட்டகாலத்தில், நெய் வேலிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? அது எந்த அளவில் செலவாகிறது? முன்னேற்றகரமாக செலவாகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 66.90 கோடி. ஆனால் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டதைவிட அதிகமாகப் போய்விடும். ரூ. 75 கோடி வரை வேண்டியிருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையிலே படிப்படியாக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு நடந்து வருகிறது.

MR. SPEAKER : கனம் நிதி அமைச்சர் வந்து விட்டார். ஸ்ரீ தியாகா ராஜன் இப்பொழுது அவருடைய கேள்வியைக் கேட்கலாம்.

Kallupatti Block Advisory Committee

* 176 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்ற ஒரு ஆண்டு காலமாக மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் கல்லுப் பட்டி ப்ளாக் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டம் தேவையில்லையெனக் கூறி நிறுத்தி வைத்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியானால் இதற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Collector of Madurai issued no such directions.

SRI N. R. THIAGARAJAN : கலெக்டரிடம் பேசியதில், அடிக்கடி கூட்டம் கூட்டுவதால், அதிகக் குறைகள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் கூட்டம் கூட்டத் தேவையில்லை என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். சர்க்கார் கலெக்டர் அடியோடு கூட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த மாதிரித் தகவல் இல்லை. இந்தக் கமிட்டிகள் எந்த அளவுக்குக் கூட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கூட ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஏதோ ஹாஸ்யமான முறையில் அவர்கள் சொன்னதை லீரியலாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்டு புகார் செய்கிறார்களோ என்று பயப்படுகிறேன். முன்பு சில அங்கத்தினர் களை நியமிப்பதில், அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு போடத் தாமதம் இருந்தது. இப்பொழுது புதிதாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதாவது சில அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்படாவிட்டாலும் இந்தக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடக்க வேண்டும் என்று.

* **SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN :** அட்வைசரிக் கமிட்டிக் கூட்டம் கூடப்படாத காரணத்தால் திட்ட வேலைகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடியாமற் போகுமாதலால் காலத்தை அதிகரிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. திட்ட காலத்திற்குள், எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

MR. SPEAKER : அடுத்து வரும் 185, 186 இரண்டு கேள்விகளையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Ministers' tour

* 185 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister and Hon. the Minister for Public Works undertook any tour of Devikulam and Peermedu taluks of Kerala State in May 1958 at State cost; and

(b) if so, the official business transacted during this tour?

[12th September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No.

(b) Does not arise.

* 186 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the names of the Ministers who had been to the Devikulam-Peermedu Constituency of the Kerala State for election propaganda in connection with the election held on 16th May 1958; and

(b) the expenditure incurred therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Only the Chief Minister and the Minister for Works visited Devikulam and Peermedu in May 1958. The Chief Minister toured at his own expense and the tour of the Minister for Works was private.

SRI N. K. PALANISAMI : கேரள மாநில மந்திரிகள் அந்தத் தேர்தலிலே சேர்ந்து கொள்ளாமல் இருந்தபோது, இங்கே யிருந்து மந்திரிகள் அங்கு சென்று பிரசாரம் செய்வது நியாயமா ?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister said that it was a private visit. Then how does the question arise?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மந்திரிகள் நாடு பூராவும் சுற்றும் போது, வெறுமனே சுற்றாமல், ஆங்காங்கே உள்ள கலெக்டர் ஆபீஸ், தாசில்தார் ஆபீஸ்களில் எந்த எந்த பைல்கள், எவ்வளவு காலமாகப் பெண்டிங்காக இருக்கிறது, எவ்வளவு தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுபோன்ற தகவல்களை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்து பிராயணங்களை பயன் உள்ளதாகப் பண்ணுகிறார்களா? அப்படியில்லையென்றால் இனிமேலாவது மந்திரிகள் அப்படிச் செய்வார்களா ?

MR. SPEAKER : மெம்பர் அவர்கள் பொதுவாக அட்வைஸ் கொடுக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தேவிசூளம், பீர்மேட்டில் பைல் பார்க்க நாங்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டோம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தேர்தலுக்காக இல்லாமல், சொந்த பிவினஸ் ஆக இருந்தாலும்கூட, போனபோது, சொந்த கார் உபயோகப்பட்டதா, அல்லது சர்க்கார் கார் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் கார் உபயோகப்படுத்தப் படவில்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கேரள சமஸ்தானத்திற்கு, நம் சமஸ்தானத்திலிருந்து, போலீஸ் ஜீப் (நம் சர்க்கார் ஜீப்), தேர்தல் சமயத்தில் போய் இருந்ததா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. போகாது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : அப்படி மற்ற மந்திரிகள் வேறு பிரதேசத்திற்குப் போகக் கூடாது என்ற விதி ஏதாவது இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாங்களும் மந்திரிகளானாலும், இந்தியப் பிரஜைகள்தான், எங்கு வேண்டுமானாலும் போகும் சுதந்திரம் எங்களுக்கும் உண்டு.

12th September 1958]

SRI N. MAHALINGAM : ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் திருவாங்கூர் பிரஜையாக இருந்த காரணத்தால், இன்னும் சென்னையை “ சமஸ்தானம் ” என்றே மதிக்கிறாரா ?

MR. SPEAKER : அது யாரைக் கேட்பது ? மந்திரியை ர ?

SRI A. VEDARATHNAM : கேரள மந்திரிகள் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபடாவிட்டாலும், பர்மனன்ட் சர்வீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நேரிடையாக ஈடுபட்டார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

SRI M KALYANASUNDARAM : ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : No, I am on a point of order.

MR. SPEAKER : Let me hear him.

SRI M. KALYANASUNDARAM : How is this question in order, Sir ? It does not deal with our Government or our State.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member, Sri Vedarathnam, please repeat the question. I did not catch the question.

SRI A. VEDARATHNAM : மந்திரிகள் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள், அது தவறு என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டேன் அங்குள்ள பர்மனன்ட் சர்வீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நேரிடையாக ஈடுபட்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா என்று.

MR. SPEAKER : What is the objection there ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : He is asking about the services with regard to the elections conducted by the Kerala Government.

MR. SPEAKER : There is nothing wrong in asking the question. The Hon. Minister may reply that he does not know. (Laughter.) I am not suggesting any answer.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேரள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ன பண்ணினார்கள் என்பதற்கு அதிகார பூர்வமான தகவல் கிடையாது.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் அமைச்சர்கள் தேவிசூளம், பீர்மேடு முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்பது உண்மையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காகத்தானே போய் குந்தார்கள். (சிரிப்பு.)

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : திட்டங்கள் அநேகம் நிறைவேற்று வதற்கு இருக்கும்போது மேடு, குளங்கள் போன்ற பல இடங்களுக்கு கனம் மந்திரிகள் டோகலாமா ?

MR. SPEAKER : அந்தக் கவலை மந்திரிகளுக்குத்தான் ; உங்களுக்கு அதைப்பற்றி என்ன கவலை ?

Dakshina Pradesh

* 192 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have received any communication recently from the Chief Minister of Andhra

[12th September 1958]

Pradesh about the formation of Dakshina Pradesh comprising Andhra Pradesh, Madras and Mysore States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Harijan hostels

*196 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் ஹரிஜன மாணவ விடுதிகளில் எத்தனை விடுதிகள் அரசாங்கக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றன ?

(ஆ) எத்தனை ஹாஸ்டல்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றன ?

(இ) வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கும் ஹரிஜன மாணவ விடுதி களுக்காக 1957-58-ம் ஆண்டில் செலுத்தப்பட்ட வாடகைத் தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) 4.

(ஆ) 54.

(இ) ரூ. 39,731.

SRI P. G. MANICKAM : வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கும் ஹாஸ்டல்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் அரசாங்கம் பொதுஜனங்களிடமிருந்து ஒரு கடனை எழுப்பி அந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா ? மேலும் வாடகை கொடுக்கப்படுவதற்குச் செலவிடப்படும் தொகையிலிருந்து வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்டுவதற்கும் சௌகரியம் ஏற்படலாம். அதனால் கடன் வாங்கி கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் செய்வதற்கு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்பேற்பட்ட எந்த திட்டமும் சர்க்காரில் இப்பொழுது இல்லை. எங்கெங்கே கட்டடங்களைக் கட்ட வேண்டுமோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் ஹாஸ்டல் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் ஹரிஜன மாணவிகளின் விடுதிகள் ஹரிஜன் வெல் பேர் ஆபிஸரால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெண்கள் விடுதிகளைப் பெண்களே இருந்து கவனிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைக் கனம் அமைச்சரவர்கள் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சில ஹாஸ்டல்களில்தான் அப்படி இருக்கிறார்கள். அதற்காக அதிகாரிகளை நியமிக்க முடியாது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : இந்த அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று நடத்தப்பட்டு வரும் ஹாஸ்டல்கள் ஐந்து வருஷங்கள் நடந்த பிறகுதான் அதற்கு கட்ட உதவி அளிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சாதாரணமாக அந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு வருகிறவர்கள் விசிட்டிங் புஸ்தகங்களில் இப்படிப்பட்ட குறை இருக்கிறது என்று எழுதுகிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஹாஸ்டல்கள் இரண்டொரு வருஷங்கள் நடந்தாலேயே அவைகளுக்கு கட்ட கிராண்ட் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படி நன்றாக நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களுக்கு இந்த விஷயமாக பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஆதிதிராவிட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கான உணவு நிலையங்கள் விடுதிகள் சென்னை மாகாணத்தில் மேலும் பல ஆண்டுகள் நிரந்தரமாக தொடர்ந்து நடக்க வேண்டிய நிலை

12th September 1958]

யிருப்பதால் அவைகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு உதவி செய்ய மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் விண்ணப்பம் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் இதைப் பற்றி தனியாக கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அதிகமான மாணவர்கள் படிக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் சர்க்காரிலேயே தலைமை ஜில்லாவில், அதாவது ஹெட்குவார்ட்டர்களிலேயே, பெரிய ஹாஸ்டல் களைக் கட்டித் தரமாக்கக் கட்டுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப் படும்.

SRI K. B. S. MANI : தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கார் பெண் விடுதி ஒன்று இருக்கிறது. அது வாடகைக் கட்டடத்தில் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய மாணவிகள் குளிப்பதற்குக்கூட ஷாட் அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தடவைதான் குளிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைத்து புதிய கட்டடத்தைக் கட்டி அதை சீக்கிரத்திலேயே திறப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கட்டட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது திறக்கப்பட்டுவிடும்.

SRI C. NATARAJA ODAYAR : தாலுகா போன்ற சில இடங்களில் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் சில தனிப்பட்ட மாணேஜ்மெண்டால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அங்கே மோர் சப்ளை செய்யும்போது 40 நயா பைசா என்று சொல்லி பணம் வாங்கிக்கொண்டு நான்கு நயா பைசாவுக்குத்தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். இப்படி அங்கே பண மோசடி செய்கிறார்கள். இதை நிறுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

MR. SPEAKER : ஹரிஜனங்களுக்கு கட்டடம் கட்டுவதைப்பற்றி தான் மூல கேள்வியில் இருக்கிறது. பண மோசடியைப்பற்றி இல்லை. அதனால் தனியாக கேள்வி கேட்க வேண்டும். இந்தக் கேள்வி எழாது.

It is not correct to bring in individual grievances like this before this House. Anyway if the Hon. Minister is prepared to answer the question, I have no objection.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கே எப்படி மோசடி நடக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.

SRI T. IRUSAPPAN : மாகாணத்தில் ஹரிஜன பெண்களுக்கு உணவு விடுதிகள் தனியாக எங்கெங்கே இருக்கின்றன. எவ்வளவு விடுதிகள் இருக்கின்றன, என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் தனியாக எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற விவரத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : பெரியநாயக்கனார் சின்னத் தடாகம் இருளர் ஹாஸ்டல் ஒரு வருஷ காலமாக நடக்காமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதை மீண்டும் எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் அதை இந்த வருஷம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[12th September 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பெண்கள் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிற காலத்தில், போலூர் கேசவபுரத்தில் ஒரு பெண் நவநீதம்மாள் என்பவள் நடத்தக்கூடிய ஒரு விடுதி 1953-வது வருஷம் முதற்கொண்டு நடைபெற்று வருகிறது, கிராண்டும் கேட்டு வருகிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலை நமது முதல் மந்திரியும், விவசாய மந்திரியும் நேரில் சென்று பார்த்து இரண்டு பேர்களும் விசிட்டிங் புஸ்தகத்தில் பெருமையாகவும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இது வரையிலும் அதற்கு கிராண்டு அனுமதிக்கப்படவில்லை. பெண் என்கிற காரணத்தாலா என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி எப்படி வருகிறது என்பது தெரியவில்லை. எவ்வளவு ஹாஸ்டல்களுக்கு கட்டடம் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வியில் இது எப்படி வரும் ?

SRI K. VINAYAKAM : ஹரிஜனங்களுக்கு ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவது வரவேற்கத் தக்கதுதான். அது வரவேற்கத்தக்க கொள்கையானாலும் இந்த ஹாஸ்டல்களில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களை அனுமதி பெற்று சேர்த்துக் கொண்டால் எத்தனை பெர் சென்ட் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவார்கள் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நூற்றுக்கு 15 மாணவர்கள் வீதம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள ஹாஸ்டலில் போதிய அளவு ஹரிஜன மாணவர்கள் இல்லை. ஆதலால் அந்த ஹாஸ்டலை ஹரிஜன சேவா சங்கத்துடன் 'அட்டாச்' செய்து அரசாங்கம் ஏதாவது வழி வகை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி தனிப்பட்ட ஜில்லாவைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அதனால் இப்படிப்பட்ட கேள்வியை இந்தக் கேள்விக்கு உப கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டாம்.

MR. SPEAKER : Questions 197, 198 and 203-A will be taken up together.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what about the answer to question No. 192?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already answered that question, Sir.

MR. SPEAKER : Question No. 192 has been answered.

SRI K. VINAYAKAM : What is the answer to that question, Sir?

MR. SPEAKER : It cannot be repeated.

The Hon. Minister will now answer questions Nos. 197, 198 and 203-A.

Pearl fishery

* 197 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any pearl fishery operations are carried on at Tuticorin;

(b) the estimated number of oysters in the sea-bed in that area;

(c) the actual number of oysters fished so far; and

(d) the total revenue realized from them?

12th September 1958]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Peral Fishery operations were carried on during March-April 1958.

(b) It was estimated that 2,14,00,000 (two crores and fourteen lakhs) matured oysters would be available for fishing in March-April 1958.

(c) A total quantity of 2,14,76,514 (two crores fourteen lakhs seventy-six thousand five hundred and fourteen) oysters were actually fished from various parts of the coast of Tuticorin during March-May 1958.

(d) By sale of the Government share of the oysters a sum of Rs. 4,65,098 (rupees four lakhs sixty-five thousand and ninety-eight) was realised. The net revenue has not yet been arrived at.

* 198 Q.—**SRI S. LAZAR AND SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the value of pearls got by the pearl-diving during 1957-58 in the Tuticorin area;

(b) the revenue that accrued to the Government by pearl fishing; and

(c) whether pearls are available anywhere else in the State coasts?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) As the Government share of the pearl oysters collected was sold in public auction to merchants and the public, no information is available as to the value of pearls realized by the purchasers. The Government only sell the oysters and don't sell the pearls after cleaning the oysters.

(b) The net revenue realised by the sale of oysters was Rs. 1,47,155 (rupees one lakh, forty-seven thousand, one hundred and fifty-five only).

(c) No pearl oyster beds have been located elsewhere than of Tuticorin. Investigation is however being carried on by the Fisheries Department on Mallipatnam and Sivaganga waters.

Pearl oysters

* 203-A Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the total amount realized from the sale of pearl oysters from Tuticorin for the year 1956-57?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Rs. 44,454.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, முத்துசிப்பிக ளெல்லாம் எப்படி உண்டாகின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களா?

MR. SPEAKER : அந்தக் கேள்வி எப்படி கேட்கலாம்? சபை யின் நேரத்தை இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சென்னை கவர்ன்மென்ட் ஹெளஸிலே இன்பர்மேஷன் பில்ம் ஒன்று காண்பிக்கப்பட்டது. அதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்த்ததில்லை போலும்.

[12th September 1958]

MR. SPEAKER : : பார்த்திருக்க மாட்டார். பார்த்திருந்தால் இப்பொழுது ஏன் கேட்கிறார் ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கிடைக்கும் முத்துச் சிப்பிகளில் மூன்றிலொரு பாகம் அங்கு வேலை செய்யும் ஆட்களுக்கும், மூன்றில் இரண்டு பாகங்கள் அரசாங்கத்திற்குமாக கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED : What is the corresponding expenditure for the period 1956-57, Sir?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : In 1957, the number of oysters fished is 7,487,580 and the total revenue is Rs. 1,68,807. The expenditure is Rs. 22,264 and the net revenue is Rs. 1,47,155 including assets of Rs. 612.

SRI K. B. S. MANI : முத்துக் குளிப்பதினால் நாட்டுக்குப் பெருமை வருவதோடு, நல்ல லாபமும் வருகிறது. முத்துக் குளிக்கும் தொழிலைச் செய்கின்றவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்பாராத விபத்துக்கள் ஏற்படுவதினால், அவர்கள் இறக்கவும் நேரிடுகிறது. விபத்துக்களினால் இறந்தவர்களுடைய குடும்பங்கள் தத்தளிக்காவண்ணம், அவர்களுடைய குடும்பத்தார் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக முத்துக் குளிப்போருக்கு இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் அதற்கு ஒரு விதத்தில் உதவியை அரசாங்கம் கொடுத்துத்தான் வருகிறது. இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அது ஒரு நல்ல யோசனைதான். அதையும் நடைமுறையில் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும். அதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்கலாம்.

SRI S. S. ADITYAN : May I know whether the Government have investigated the possibility of starting a culture pearl industry in Tuticorin? Because, I know that about one lakh of persons are employed in a similar industry in Japan?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : We are now considering the question of real pearls and not culture pearls.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : முத்துச் சிப்பிகள் விற்பதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு கிடைக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்கு என்றால், எந்த அரசாங்கத்திற்கு ? வட நாட்டு அரசாங்கத்திற்கா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த அரசாங்கத்திற்குத்தான்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : முன்பு பத்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை முத்து எடுப்பதாக இருந்தது. இப்பொழுது வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது வருமான அடிப்படையில் அனுசூலமாக இருக்கிறதா என்பதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தார்களா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இருபத்தேழு வருட காலமாக முத்துச் சிப்பிகள் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த வருஷங்களில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில் முத்து இல்லாமல் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது இருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1955-ம் வருஷம் முதல் தொடர்ந்து முத்து எடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நமது நாட்டிலே எடுக்கக் கூடிய சங்குகளை கல்கத்தாவிலே இருக்கும் வியாபாரிகள் வாங்கிக்கொண்டு போய் வளையல், மோதிரம், பொம்மைகள் . . .

12th September 1958]

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி முத்தைப் பற்றியது. சங்கு களைப்பற்றியல்ல.

Industrial estates

* 200 Q.—SRI T. VELUCHAMI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா— 9-40 a.m.

தேசிய அபிவிருத்திப் பகுதிகளில் தொழில் பேட்டைகள் (Industrial Estates) நிறுவும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. The Government are establishing Industrial Estates at Erode in the Lower Bhavani Pilot Project area, Marthandam in the Munchira Community Development Block and Madurai and Virudhunagar in the National Extension Service areas.

SRI T. VELUCHAMI : ஒரு real development மக்களிடையே காண வேண்டுமானால் போதிய நிலமோ தொழிலோ வேலையோ இல்லாத 'ஹாவ்-நாட்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் தொழில் வாய்ப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில்தானிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டத்திலுள்ள பல அனுவசியமான செலவுகளைக் குறைத்து ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் ஒரு சிறிய அளவு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பித்து, அந்த மக்களை வேலையில் பழக்கி அவர்களுக்கு ஒரு ஜீவனோபாயம் தேடக்கூடிய முறையை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மக்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகளையும், வேலை வாய்ப்புக்களையும் அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை சர்க்காருடையது. அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் திருப்பிச் சொன்னதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வேலை வாய்ப்புக்கள் அளிப்பதற்கு சிறு கைத்தொழில்கள் ஏராளமாகப் ப்ளாக் எரியாவிலே ஆரம்பிக்கின்றன. குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள், சிறு கைத்தொழில்கள் எல்லாம் ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியமே. ஆனால், ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைப்பதன் மூலமாகத்தான் தொழில் அபிவிருத்தி அடையும் என்று நினைப்பது தவறு. தொழிலை ஆரம்பித்ததற்குத் தொழில் வைக்கும் இடங்களைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் முயற்சிகளெல்லாம் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்காக இருக்கின்றன.

Buckingham canal

* 201 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the steps taken to avoid the foul smell emanating from the waters of Buckingham canal in the Madras City; and

(b) the reasons for such emitting of bad smell from the said canal?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) So far the most important step taken to combat the foul smell is the raising of the level in the Buckingham canal and the Cooum by pumping sea water into them.

(b) The main causes for the bad smell are—

(1) Discharge of sewage water into Buckingham canal and the Cooum at a few places and (2) the stinking slopes of the canal and river-bed getting exposed to the hot sun during the summer months when the water-level goes down.

[12th September 1958]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : துர்நாற்றம் சாதாரணமாக மார்ச்-ஏப்ரல் மாதத்திலே ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு நாற்றம் ஒவ்வொரு வருஷமும் நாம் சுவாசிக்க முடியாத அளவுக்கு இருப்பதால் அரசாங்கத்தார என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் ? தூர் வாருவதால் இம்மாதிரியான துர்நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு வழி ஏற்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON SRI P. KAKKAN : சென்னை கார்ப்பரேஷன் இத் துர்நாற்றத்தைப் போக்க ஒரு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனிலும் அங்கம் வகிப்பதால் அவருக்கே இது தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இதுபற்றி இப்பொழுது கார்ப்பரேஷனிடத்திலே கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். பின்னால் தான் ஒரு முடிவு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : பக்கிங்காம் கனாலிலே ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து கழிவுப் பொருள்கள் விடப் படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியின் கழிவுப் பொருள்களை சூயேஜ்ஜிலே சேர்த்துவிட்டால், பக்கிங்காம் கால்வாயில் பாதி அளவாவது துர்நாற்றம் குறையும் அல்லவா ? அதை ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா ?

MR. SPEAKER : அந்தக் கேள்வியைக் கனம் ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்களுக்குத்தான் போட வேண்டும்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the letting in of the sewage water from the Penitentiary into this canal also contributes to the foul smell?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member may put a separate question.

SRI K. ANBAZHAGAN : பக்கிங்காம் ஓடையில் கடல் நீரைத் தேக்குவதால் கூட, அதனுடைய முடை நாற்றம் போய்விடும் என்று நம்புவதற்கில்லை என்ற காரணத்தால், புது நீர்—ஆற்று நீர்—அதிலே சேர்க்கப் படுவதற்கு எதேனும் வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிடுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : புதிய நீர் விடுவது தெரியாது. இருந்தாலும், சென்னை கார்ப்பரேஷன் 16.9 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். அது தென் சென்னையைப் பொறுத்த மட்டிலும் இந்த நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு வழி செய்யுமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Electricity

* 203 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the amount of loss in production due to electricity cut in the recent months?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no information with the Government. The information will have to be collected from the innumerable industries situated throughout the State. The time and labour involved in such collection will not be commensurate with the benefits likely to accrue.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know at least the loss in production so far as the textile industry is concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not possible to estimate it, Sir.

12th September 1958]

Rest House at Kodaikanal

* 203-B Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government propose to construct a Rest House at Kodaikkanal at its own cost?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir. The question of purchasing a building at Kodaikanal and converting it into a Circuit House for the use of the Officers visiting the Hills is under the consideration of Government.

Baby taxis

* 203-C Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

- (a) how many persons are permitted to travel in a baby taxi;
- (b) whether any children are allowed to travel in the same baby taxi over and above the prescribed maximum number of persons allowed;
- (c) if so, how many and under what age group; and
- (d) if not, whether the Government propose to relax the rules?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Three persons, besides the driver.

(b) Yes, Sir.

(c) Children of not more than three years of age only are allowed.

(d) Does not arise in view of reply to part (c) of the question.

SRI A. VEDARATHNAM : பேமி டாக்ஸிகளில் நான்கு பேர் களும் பெரிய டாக்ஸிகளில் ஐந்து பேர்களும் சவாரி செய்வதற்கு தாராளமாக இடம் இருக்குமே, அதை அனுமதிக்க ஏன் தடை இருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பெரிய டாக்ஸிகளில் ஐந்து பேர்கள் சவாரி செய்வதை அனுமதிக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : Apart from the fact that three adults are permitted in a baby taxi under the rules and regulations that exist to-day, how many children are allowed to go with them below the age of 3? I ask this question because these taxis are mostly used by middle-class families which invariably have some children to carry with them. (Laughter.)

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not put any restriction on the number of children. But they should not flock the baby taxis also.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பக்கத்தில் இருக்கிற மைசூர் ராஜ்யத்தில் நான்கு பேர்களை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி இங்கேயும் நான்கு பேர்களை அனுமதிப்பார்களா? பேமி டாக்ஸிக்கு வைத்துள்ளது போல ஆட்டோ-ரிக்கஷாக்களுக்கும் மீட்டர் வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER : ஆட்டோ-ரிக்கஷா சம்பந்தமாகத் தனிக் கேள்வி போடுங்கள். முதல் பகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்வார்.

[12th September 1958]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பக்கத்திலுள்ள மாகாணத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. இங்கேயுள்ள முறைகளைப் பற்றி அடிக்கடி பரிசீலனை நடத்தி வருகிறோம். இப்போது பெரிய டாக்லியில் ஐந்து பேர்களை அனுமதித்திருக்கிறோம். பேபி டாக்லியிலும் நான்கு பேர்களை அனுமதிக்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம்.

SRI V. SANKARAN : மொபசல் பிரதேசங்களில் உள்ள டாக்லிகளில் மீட்டர்கள் இல்லாத காரணத்தால் விசேஷ காலங்களில் அவர்கள் அதிக பணம் கேட்கிறார்கள். மதுரை போன்ற இடங்களில் உள்ள டாக்லிகளிலும் மீட்டர்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

Irrigation

* 203-D Q.—**SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா—நன்னிலம் தாலுகா—உயவேதாந்தபுரம் பாச்சக்கால் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென தஞ்சை காவிரி டிவிஷன் எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கு மனு கிடைத்ததா? எப்போது?

(ஆ) அதன் மீது இதுவரை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

(இ) அதற்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை என்ன?

(ஈ) அவ்வேலை எப்போது முடிவடையும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடும் பாய்ச்சக்கால் நூலாற்றின் வலது கரையில் மைல் 82-6-ல் துவங்கும் பாலார் பாய்ச்சக் காலாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அந்த ஓரே பாய்ச்சக்கால்தான் உயவேதாந்தபுரத்திற்கும் மற்றும் மூன்று கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறது. அப்படியானால், அதைப்பற்றிய ஒரு மனு ஜூன் 1958-ல் கிடைத்தது.

(ஆ) அந்த வாய்க்காலை வெட்டிக் கொடுக்கும் வேலை ஜூன் 1958-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(இ) ரூபாய் 2,200.

(ஈ) அது முடிவடைந்துவிட்டது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASAMY : இந்த மாதிரி பாய்ச்சல் வாய்க்கால் களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று உத்தரவு போடும்போது அதிகாரிகள் அதை உடனே எடுத்து நடத்தப் பல தகராறுகளை எழுப்புகிறார்கள். முடியாது என்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிகழாதபடி துரிதமாக அவ் வேலையை எடுத்து நடத்த உத்தரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வேலைகளைக் குறித்த நேரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் கட்டளை. குறிப்பாக எவ்விடத்திலாவது அதிகாரிகள் தடங்கல் செய்வது பற்றிக் குறிப்பிட்டால் கவனிக்கப்படும்.

Rubber

* 203-E Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. Minister for Industries be pleased to state—

(a) the area under rubber plantation in the State;

(b) the quantity of rubber exported from this State during the last two years; and

(c) the amount of sales tax collected on rubber last year.

12th September 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 10,346 (ten thousand, three hundred and forty-six) acres up to end of 1956.

(b) There were no exports of raw rubber from the Madras State to foreign countries during the period April 1955 to October 1957. A total of 22,275 (twenty-two thousand two hundred and seventy-five) pounds of raw rubber were exported to other ports in India by coastal craft from the reorganized State of Madras during April to December 1957. Separate figures for Madras State are not available for the period prior to April 1957.

(c) A sum of Rs. 44,964 (rupees forty-four thousand, nine hundred and sixty-four) was collected by way of sales tax on rubber for the year 1957-58.

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that we require plantation rubber for internal use in our country, will the Government consider the desirability of having a new rubber plantation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question of having a new rubber plantation has been examined and no decision has yet been taken.

Bus fares

***203-F Q.—SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையிலிருந்து ஆரணிக்கும் வேலூருக்கும் போகும் பஸ்களில் ஆற்காடு வரையில் வாங்குகின்ற பஸ் சார்ஜில் வித்தியாசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படியாயின், காரணம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir. The difference is four annas per passenger.

(b) The buses on the Madras-Arni route charge Rs. 2 as fare to attract passengers. This is due to business competition.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்படி இந்த சார்ஜில் வித்தியாசம் இருப்பதற்குக் காரணம் ஜன நெருக்கடி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்பதாகவும், அதற்காக வேலூரில் இருந்து இரண்டு பஸ்களும், ஆரணியிலிருந்து இரண்டு பஸ்களும் தேவை என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் சீக்கிரம் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : விண்ணப்பம் வந்திருந்தால் அது எப்படிப் பரிசீலனைச் செய்யப்படவேண்டுமோ அப்படிப் பரிசீலனை செய்யப்படும். சீக்கிரம் அனுமதிக்கவேண்டும் என்றால் சட்டம் தான் குறுக்கே நிற்கும்.

Roads

*** 203-G Q.—SRI P. G. MANICKAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சாலையமைப்பு வேலையில் 1958-ம் ஆண்டில் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே அமர்த்தப்பட்டவர்களிலே—

(1) நிரந்தர வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர்கள்,

(2) தற்காலிகமாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(ஆ) ரோடு மேஸ்திரிகளாக எத்தனை பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

[12th September 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) (1) Nil.

(2) Technical—

Junior Engineers and Supervisors	...	...	...	12
Draughtsmen	...	...	...	4
Tracer	...	...	...	1

Non-technical—

Clerks and Attenders	...	...	...	...	24
----------------------	-----	-----	-----	-----	----

(b) 32.

* 203-H Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

போளூர் தாலுகா முக்குரும்பை கிராமத்திற்கு ரோடு போடுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Yes, Sir.

Geological survey

* 203-I Q.—SRI K. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any geological survey has been undertaken in the Ramanathapuram district so far; and

(b) the result of such survey, if any?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The particulars are given in the paper^a placed on the table of the House.

SRI K. RAMACHANDRAN : மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தாளில் லேம்ஸ்டோன் 4,362,000 டன் வரைக்கும் கிடைக்கக்கூடும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுக்க என்ன முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள்? அதே மாதிரி அங்கே சிவகெங்கைப் பக்கம் வார்னிஷ் கிடைக்க வசதி இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுக்கவும் என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அரசாங்கம் நேரிடையாக இந்த விஷயத்தில் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கில்லை. போதுமான மூலதனம் அரசாங்கத்தினிடம் இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம். தனியார் துறையிலிருந்து இதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டால் அரசாங்கம் உதவி செய்யும். அதே மாதிரி அங்கே பெயின்ட் செய்வதற்கு வசதி இருப்பதை உணர்ந்துதான் அதைப் பிரசாரம் மூலமாக பொதுமக்கள் எல்லோருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். தனியார் துறையிலிருந்து இதற்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டால் அரசாங்கம் உதவி செய்யும்.

Irrigation.

* 203-J Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம் தாலுகாவில் ஓடும்

(1) நீர்ப்பாசன, வாய்க்கால்கள்,

(2) வடிகால்கள் எத்தனை?

(ஆ) அவைகளில் (1) 1955-56, (2) 1956-57-ல் எத்தனை வாய்க்கால்கள் மராமத்து இலாகாவினால் செப்பனிடப்பட்டன?

(இ) அவைகளுக்காக செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

12th September 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN :

(அ) (1) 311.

(2) 39.

(ஆ) (1) (i) நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் 17.
(ii) வடிகால்கள் 13.

(2) (i) நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் 8.
(ii) வடிகால்கள் 10.

(இ) அவைகளுக்காக செலவிடப்பட்ட தொகை ரூபாய் 1,70,100.

Working journalists

* 203-K Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Honl the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of newspaper establishments that have reduced the salaries of working journalists following the Supreme Court Judgment invalidating the Wage Board award; and

(b) whether there was any representation by working journalists regarding the managements' action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) (i) " Ananda Vikatan ", Madras,

(ii) " Daily Thanthi ", Madras, and

(iii) United Press of India.

(b) A representation was made regarding reduction of wages in "Daily Thanthi" by the Madras Union of Working Journalists. The Government discussed the issue with the parties. The Union has since informed the inspector of Newspaper Establishments that the employees are willing to accept the offer of the management.

No representations were received in respect of the other two establishments.

* 203-L Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have information as to how many newspaper establishments in our State have withdrawn the Wage Board scales of pay subsequent to the judgment of the Supreme Court;

(b) whether the Government have received any representation from the affected working journalists; and

(c) what action was taken by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a), (b) & (c) The attention of the hon. Member is invited to my answer to Starred Question No. 203-K of Sri K. Sattanatha Karayalar.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, வேஜ் போர்டு தீர்ப்பைச் செல்லத்தக்கதாக ஆக்க சர்க்கார் ஏதேனும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது மத்திய சர்க்கார் விஷயம். அதற்காக அவர்கள் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்தார்கள். அதையே சட்ட பூர்வமாக சட்டசபையில் பைஸ்ல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[12th September 1958]

SRI S. B. ADITYAN : From the answer given by the Hon. Minister, it is evident that there are some newspapers in Madras which never implemented the decision of the Wage Board and never paid wages as ordered by the Wage Board, particularly *Janasakthi*. What action did the Government take against such newspapers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question has become academic because the decision of the Wage Board has been cancelled.

Water resources

* 203-K Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government are conducting experiments to arrest evaporation loss in the use of water resources and in tanks; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) After the irrigation season a chemical known as 'Hexadecanol' will be sprayed with the aid of floats and experiments conducted in Sengarai tank in Chingleput district, while another tank, namely, the Uthukottai tank in the same district will be kept as control tank without treatment. All inflows and outflows into the two tanks will be measured and the losses in the two tanks due to evaporation will be derived. A comparative study of the observations in the two tanks will indicate the reduction in loss by evaporation due to application of Hexadecanol.

10-00
a.m.

MR. SPEAKER : It is now 10 o'clock. I will allow one supplementary on question No. 203-M. The rest of the questions together with answers will be printed in the official proceedings.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : The questions relating to textile mills at least may be taken up, Sir. They are very important.

HON. MEMBERS : They may be taken up tomorrow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We may take ten more minutes and finish the rest of the questions.

MR. SPEAKER : If it is the desire of the House, I have no objection to allow ten more minutes for the rest of the questions. Because the House refused to give yesterday extra time for unfinished questions, I said the answers might be printed in the official proceedings.

SRI N. K. Palanisami may put his supplementary on question No. 203-M.

12th September 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தப் பரிசோதனைகள் வெற்றியடைந்திருக்கின்றனவா ? அப்படியானால், தொடர்ந்து மேற்கொண்டு பல இடங்களில் இந்தப் பரிசோதனைகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது பரிசோதனைகள் தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். பின்னர் தான் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும்.

Textiles

* 203-N Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted any committee for Coimbatore and Madurai consisting of representatives of mill owners, workers and officials to find out concrete solutions to arrest the slump in the textile market;

(b) whether the committees have submitted any proposals; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A Committee has been constituted for the Coimbatore area with the Collector of Coimbatore as Chairman to discuss problems relating to textile industry. As regards Madurai area, Government have decided that there is no need to constitute such a committee.

(b) & (c) No proposals have so far been received by the Government.

* 203-O Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any of the textile mills have stopped working a third shift due to accumulation of stocks;

(b) if so, how many workers are affected thereby; and

(c) whether the Government are aware that the Mill managements intend to have partial or total closure in the coming months?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. Rukmani Mills, Silaiman, Madurai district and Vasantha Mills, Singanallur, Coimbatore district, have stopped working a third shift.

(b) About 730.

(c) The Government understand that about five mills have got such a proposal.

SRI N. K. PALANISAMI : மில்கள் மூடப்படுவதையும் ஷிப்டுகள் மூடப்படுவதையும் தடுக்க சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்வதற்காகத்தான் முக்கூட்டுக் கமிட்டி போன்ற ஒரு கமிட்டியை கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்குப் போட்டிருக்கிறோம். மில் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் மில் முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும் சந்தித்து, மில்கள் மூடப்படுவதைத் தவிர்க்க என்னென்ன முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்று கலந்தாலோசித்து ஆலோசனைகள் கூறவேண்டுமென்று அக்கமிட்டியிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இது ஒரு மிகவும் முக்கியமான

[12th September 1958]

பிரச்சினை. இப்போது, சில ரகங்களில் நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேங்கியிருக்கும் நூல் ரகங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மில் தொழில்களை நடத்தினால் நஷ்டம் வருகிறது என்று ஒரு வாதம் இருந்துவருகிறது. தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் தான் இந்தப் பிரச்சினையை நேரிடையாக ஆராய்ந்து தீர்க்க முடியும். சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லை.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : Quite apart from the third shift being closed, is the Hon. Minister aware of the fact that in some mills even the first and the second shifts have also been closed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No mill has closed voluntarily the first shift. There is strike in one or two mills and therefore the first shift has been closed in some mills. Some mills have closed the second shift. I can give the names of those mills if the hon. Member wants.

SRI K. SATTANATHA KAYALAR : இந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டியை மாநில ரீதியில் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தப் பிரச்சினைகள் ஜில்லாவாரியாக இருப்பதால், முக்கியமான ஜில்லாக்களுக்கு மட்டுமே கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : Quite apart from the closure of the first and second shifts in the Kaleeswarar Mills, may I know from the Hon. Minister whether the Government would intervene very early in the matter of closure of shifts in mills, as the situation is growing bad and the House will be concerned very much later on in the course of the next few months when more mills will be closing down the shifts, and take steps to bring about an understanding between the managements and labourers regarding work-loads and see that the mills work in such a way as to be able to pay at least the wages of the workers? Certain mills are working at a loss. They are unable to pay the wages of the labourers and the managements have to borrow money in order to pay their workers.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a long speech.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : Sir, I wanted to avoid the Speaker allowing me a number of times. That is why I put a long question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I shall answer them one by one.

The closure of shifts in the Kaleeswarar Mills was not on account of stagnation of cloth. It was not on account of labour dispute but it was because of an internecine quarrel between the share-holders and the managements. The other mills which closed the second shift are Thiagarajar Mills, Kappalur (Madurai district), Coimbatore Spinning and Weaving Mills, Sarada Mills, Podanur;

12th September 1958]

Ranga Vilas Spinning and Weaving Mills, Peelamedu. It's true that there is a crisis in the textile industry. But the crisis is confined only to those mills which produce 20 counts yarn. Though hon. Members sitting opposite may not agree with me, I wish to point out that the standard of living of the people has increased with the result that to-day the demand for the 20 count dhotis has gone down considerably. In fact I asked some of the workers, who came to represent to me these matters, to show one individual among them who was wearing four cubits 20 count dhoti. All the mill workers were wearing dhotis of more than 36 counts. Therefore, the demand for certain quality of yarn and quality of cloth has gone down. The mills are now reorganising themselves to meet the changed pattern of consumption in the country.

SRIMATHI T.N. ANANTHANAYAKI: இருபதாம் நெம்பர் நூல் ஓரளவுக்குத் தேங்கியிருக்கிறது என்றும், நூல் தேக்கம் காரணமாக, தாங்கள் தயாரிக்கும் துணிகளின் ரகங்களையும், உற்பத்தி செய்யும் நூல்களின் ரகங்களையும் மாற்ற மில் முதலாளிகள் விரும்புகிறார்கள் என்றும் கனம் அமைச்சர் கூறினார். அவைகளை மாற்றிக்கொள்வதற்கு முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதாவது உதவிதந்து, தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் போக்க முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not see any question there, Sir.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: I want to put one more question, Sir. The Hon. Minister has not answered my question.

MR. SPEAKER: The hon. Member stated that he put a long question to avoid the Speaker allowing him another question. It was a wrong statement to make, which meant that the Speaker would not give a second chance to the hon. Member. Having made that statement the hon. Member should not now get up and request the Chair to permit him to put another supplementary question. However I shall give him a chance. The hon. Member should not make such allegations against the Speaker.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: Mr. Speaker, Sir, I only showed my respect to the Chair when I said I should avoid the trouble of the Speaker giving me a second chance. I only showed more respect to the Chair.

MR. SPEAKER: He need not explain further. He may put the supplementary question.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: My main question still remains unanswered, Sir. There are mills which are losing and they will be closed wholly unless the Hon. Minister brings about some understanding between the managements and labour. The Hon. Minister has been shown the accounts of the mills. I am refraining from mentioning names of the mills because I am connected with some. But I may mention the instance of the Madura Mills employing 28,000 labourers. As hon. Members of the House

[12th September 1958]

are very much concerned with the welfare of the labourers, is it not incumbent on the part of the Hon. Minister and the Government to bring about urgently a reasonable understanding between the workers and the managements so that the workers may not be laid off or put out of work in the next month or two?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would request the hon. Member to give notice of a short notice question, particularly regarding Madura Mills. I have a number of facts to give.

Ghriyar scheme

* 203-P Q.—SRI T. VELUCHAMI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what is the estimated cost of the Ghriyar Project in Tirunelveli district;

(b) whether the consent of the Kerala Government will be available for the execution of the project;

(c) what are the places with their extent that will be benefited by the project; and

(d) when will the project be taken up for execution?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Rs. 216 lakhs as estimated in 1953.

(b) Negotiations with the Kerala State can be started only after a final decision has been reached on the Parambikulam-Iliyar Project. It cannot be stated whether or not the consent of the Kerala Government will be received.

(c) The total area to be irrigated is estimated at 10,700 acres. The areas that will be benefited can be known only after localization.

(d) In view of the answer to clause (b) it cannot be stated when the project can be started.

Sugar mills

* 203 Q-Q.—SRI M. P. SARATHI AND SRI A. A. RASHEED : கனம் கைத்தொழில்மைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா ?

(அ) வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் புதிய சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தும் முயற்சி எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது ?

(ஆ) அது எப்போது செயல்பட ஆரம்பிக்கும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The North Arcot District Co-operative Sugar Mills, which has been granted a licence to set up a Sugar Factory, has purchased the site for the location of the factory in Vadapudupet and Kilmurungai villages in Vellore taluk. It has obtained necessary import licences for sugar mill machinery and has also placed firm orders for the machinery from West Germany, and some items of the machinery have begun to

12th September 1958]

arrive. The Mills have been sanctioned a loan of Rs. 55 lakhs by the Industrial Finance Corporation of India. This Government have also invested Rs. 10 lakhs in the share capital of the Mills. The Society has been allotted iron and steel, cement and other building materials required by it.

(b) The factory is expected to commence production in 1959-60 crushing season.

MR. SPEAKER : It is now 10-10 a.m. The rest of the questions will be printed in the proceedings.

10-10
a.m.

SRI P. G. MANICKAM : On a point of order, Sir, 203—R கேள்வியை நாளை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : It cannot be a point of order. It is only a request. We will take up question No. 203-R tomorrow.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the rest of the questions may be taken up tomorrow.

MR. SPEAKER : If the House has no objection, all the remaining questions will be taken up tomorrow. But that cannot form a precedent and it is allowed only in respect of these questions.

Questions are over.

* SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இச்சபை நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் தமிழில் நடைபெறுவது தங்கள் கையில் இருப்பதாக சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, சபாநாயகர் அவர்கள் கூடுமானவரையில் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் தமிழிலேயே பேசும் படிக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, “நாம் தமிழர்” இயக்கத் தலைவரையாவது தமிழில் பேசும்படிச் சொல்வார்களா?

MR. SPEAKER : அதை நான் சொல்ல முடியாது. யார் யார் எந்த பாஷையில் பேச விரும்புகிறார்களோ அந்த பாஷையில் பேசலாம். என்னால் முடிந்தவரையில் நான் தமிழிலேயே பேசுகிறேன்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE THE MADRAS CHILDREN (AMENDMENT) BILL, 1958.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958) has been passed by the Madras Legislative Council on 10th September 1958 without any amendment.

III.—USE OF THE WORD ‘CHEATING’.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நேற்று தாங்கள் சபையில் இல்லாத சமயத்தில் சில வார்த்தைகள் இந்த சபையில் அடிபட்டன. யார் பேசினார் என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. “சீட்டிங்” என்ற வார்த்தை உபயோகிக்கப்பட்டது. “சீட்டிங்; என்பது இந்த சட்டசபை ஒழுங்கிற்கு விரோதமான வார்த்தை. “எய்க்கிங்” என்ற வார்த்தை இருதரப்புகளில் இருந்தும் உபயோகிக்கப்பட்டது என்பது

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th September 1958]

எனது ஞாபகம். யார் அதை உபயோகித்திருந்தாலும் இது இச்சபையின் ஒழுங்கிற்கு விரோதமான வார்த்தை. அதை எச்சந்தர்பத்தில் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை பற்றி நான் இப்பொழுது இங்கு குறிப்பிட விரும்பாவிட்டாலும்; எதிர்க்கால சட்டசபை நடவடிக்கைகளுக்கு உதவிகரமான முறையில் இருப்பதற்கு அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் இந்த சபையின் ஒழுங்கிற்கு பொருத்தமாகுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The use of the word 'cheating' is bad. "சீட்டிங்" என்று சொல்வது இந்த சபையின் ஒழுங்கிற்கு சரியல்ல. நடந்தது நடந்து விட்டது. இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ : நேற்று கருணாநிதி அவர்கள் இந்த சபையில் பேசும்போது சூரியனை விரும்பாதவர்கள் கள்ளர்கள் என்றும், கற்பை விடக்கு விற்பவர்கள்தான் சூரியனை இகழ்வார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அவர் பேசும்போது நேற்று நீங்கள் இங்கு இல்லை. ஆகவே அதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்பொழுது யார் சேரில் உட்கார்ந்திருந்தார்களோ அவரிடம் கேட்டிருக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி நான் இப்பொழுது ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்க முடியாது.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ : அவ்வார்த்தைகளை சபை நடவடிக்கைகளிலிருந்து எடுத்து விடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : எனது ரூமிற்கு வந்து பேசங்கள், அதைப்பற்றி.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : அத்தீர்மானம் பற்றிய விவாதம் இன்னும் தீரவில்லை. ஆகவே..

MR. SPEAKER : அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை உபயோகிப்பது சரியல்ல.

IV.—CALLING ATTENTION TO THE BEEDI WORKERS' STRIKE IN TIRUCHIRAPPALLI.

MR. SPEAKER : Now the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, will call the attention of the Hon. Minister for Industries to the dispute between the workers and employers in the beedi industry in Tiruchirappalli, under rule 40 of the Assembly Rules.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பீடித் தொழில் சம்பந்தமாக ஒரு மசோதா வரவிருக்கும் இத்தருணத்தில் நான் இது சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சனையை இங்கு கொண்டு வர நேர்ந்து இருப்பது துரதிருஷ்டவசமானது தான். திருச்சி நகரத்தில் கடந்த ஐந்தாம் தேதியில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 20,000 பீடித் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்து வருகிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் அமைதியாக நடைபெறுகிறது. இதில் முக்கியமான பிரச்சனை, கூலி உயர்வு சம்பந்தமானதாகும். திருச்சி நகரத்தில் ஆயிரம் பீடி சுற்றுவதற்கு கூலி ரூபாய் 1—8—0 கொடுக்கப்படுகிறது. நமது ராஜ்யத்திலேயே மிகக் குறைவான கூலி கிடைப்பது திருச்சியில்தான். திருநெல்வேலியில் கூலி குறைவு என்று சிலர் சொல்லலாம். சம்பளப் பீடித்தம் போன்றவைகளை எடுத்துப்பார்க்கும்போது திருச்சியில்தான் கூலி குறைவாகக் கிடைக்கிறது என்பது தெரிய வரும். திருச்சியில் இருக்கக்கூடிய பீடி முதலாளிகள் இம்மாகாணத்தில் மிகப் பெரிய செல்வாக்கு உடையவர்கள். அவர்கள், மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி சிபார்சு செய்வதைக் கூட தடை செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஒரு இடையூறு செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பிடிவாதமாக சமரசம் பேச முன்வர மறுக்கிறார்கள். கலெக்டர் முதல் லேபர் ஆபீஸர் வரையில் எல்லோரும் சமரசம் பேச

12th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களை அழைத்த போதிலும், சமரசம் பேசுவதற்கு அந்த முதலாளிகள் உட்படுவதில்லை. 5-ம் தேதிக்கு முன் உற்பத்தி செய்த பீடிகளை அப்புறப்படுத்த போலீஸ் அவர்களுக்கு உதவி புரிவதின் காரணம் என்ன? அவர்களுக்கு ஏன் போலீஸ் உதவுகிறது, அப்பீடிகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு. சமரசம் பேச முதலாளிகள் வர மாட்டேன் என்கிறார்கள், ஆனால் ஏற்கனவே உற்பத்தி செய்த பீடிகளை கிடங்குகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்த எதற்காக போலீஸ் உதவி அனுப்பப்படுகிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஹிந்து பத்திரிகைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தபோது. அமைதியான முறையில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தும்போது முதலாளிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி அதில் போலீஸ் தலையிடாமல் இருந்ததினால்தான் அப்போராட்டம் வெற்றிபெற்றது. ஆனால் திருச்சியில் நிலை வேறாக இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்ன? தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இப்பிரச்சினையை சமரசமாக தீர்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் முதலாளிகள் சமரசத்திற்கு இணங்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the workers employed in 21 beedi manufacturing establishments in Tiruchirappalli demanded that the managements should increase the wage of Rs. 1-8-0 for rolling 1,000 beedies to Rs. 2-4-0 for 1,000 jadi beedies and Rs. 2 for 1,000 sada beedies and that the wages for pasting rings on 1,000 beedies should be fixed at three annas and the workers supplied with yarn, paste, etc. The workers who are members of the Tiruchirappalli District United Beedi Labour Union staged a token strike on 3rd August 1958 on this issue. According to the newspaper report, 20,000 workers have gone on strike from 5th September 1958.

The Labour Officer, Tiruchirappalli, met the representatives of the workers and the managements on 31st July 1958 and 25th August 1958, held conciliation proceedings in the matter and has submitted his report. The report with the remarks of the Commissioner of Labour has just been received and is under the consideration of the Government.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORK) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 18 OF 1958).

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, amendments to the Bill were to be given day before yesterday but the Government amendments are even now coming in. In view of the fact that we are going to have clause-by-clause consideration of the Bill only tomorrow, I request that the time for giving amendments may be extended up to this evening.

MR. SPEAKER : I am glad the hon. Member has raised this point. The Government have got a right to bring in amendments even at the last minute, even when the clauses are under consideration, on the floor of this House. That privilege hon. Members do not have. We have fixed a particular time-limit for the receipt

[Mr. Speaker] [12th September 1958]

of amendments from non-official members and that must be stuck to. Therefore, I refuse to extend the time-limit already fixed for the receipt of amendments.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, with due respect to the Chair, I must say that it is not that the Government have a right. It is the Hon. Speaker who has got the right to allow any amendment either from the Government or the non-official members at any time. It is not as if the Government have got extra privilege over others.

MR. SPEAKER : The Government have always got a right to bring in amendments at any time, of course, with the permission of the Chair. That has been going on for some time and I want to maintain the *status quo*. So far as non-official members are concerned, we have fixed a time-limit and I am unable to extend it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’

10-20
a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த எப்ரல் மாதத்தில் இந்த பீடி மசோதாவானது பரிசீலனை கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது. பரிசீலனை கமிட்டியார் இன்னும் நல்ல விவரங்களை எல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக முக்கியமாக பீடி உற்பத்தி செய்கின்ற பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கு பீடி உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் எல்லோரையும் சந்தித்து அவர்களுடைய சாட்சியத்தை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு சென்னை யில் கூடி இந்த கமிட்டியானது சில மாறுதல்களை முதலில் கொண்டுவந்த சட்டத்தில் செய்தது. அதில் முக்கியமாகச் செய்த சில மாறுதல்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது பீடித்தொழிற்சாலை நடத்தக்கூடிய சில இடங்களில் அந்த தொழிற்சாலையை நடத்தும் முதலாளி யார் என்பதை தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தது. இதைப்பற்றி பல விவகாரங்கள் கோர்ட்டுகளுக்கு சென்று தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் எப்போது தொழிலாளிக்கும் முலாளிக்கும் நேரடியான (மாஸ்டர் அண்ட் ஸர்வண்ட்) தொடர்பு இவை என்று கட்டுப் படுத்த முடியாது என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கின்றது. சில இடங்களில் முதலாளிகள் பின்னால் இருந்து கொண்டு சில ஆட்களை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலை நடத்தி வருகின்ற சமயத்தில் அதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அதை கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ளுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இதை மாற்றுவதற்கு வேண்டி முதலாளி (எம்பளாயர்) யார் என்பதை திட்டப் படுத்துவதற்காக “எம்பளாயர்” என்ற பதத்திற்கு ஒரு புதிய விவரணம் (புரெனிஷன்) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் இன்னொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறது. அதை ஷரத்து வாரியாக வரும்போது பரிசீலிக்கலாம்.

12th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

அடுத்தப்பட்டியாக லேஸன்ஸ் வழங்குவதில் வருஷா வருஷம் லேஸன்ஸை புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அதை எந்த சமயத்திலும் ரத்துசெய்யவதற்கும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் ரத்து செய்யும்போது அதன்மீது அப்பீல் கொடுப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மத்திய சர்க்கார் இந்த சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தபோது 250 தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒரு சேய் நலவிடுதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதையும் ஏற்று அதற்காக ஒரு தனி ஷரத்து போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு சட்டபூர்வமாகவோ அல்லது நேரடியான ஒப்பந்தம் மூலமாகவோ ஏதாவது அதிகப்படியான சலுகைகள் இருக்குமானால் அவைகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது லேபர் கமிஷனர்தான் என்றும் இப்போது மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஷரத்தானது ஷாப் ஆக்ட்டில் இருப்பதைப் போல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தப்பட்டியாக இந்த சட்டத்திலுள்ள எல்லா ஷரத்துக்களையும் ஒரே சமயத்தில் ராஜ்யம் முழுதும் அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துப்பார்த்தால் சில ஷரத்துக்களை அவ்வப்போது அமல் செய்தால் போதும் என்றும், சில பகுதிகளில் மாதிரி சில ஷரத்துக்களை அமல் செய்தால் போதும் என்றும் திருத்தி மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்விதம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றால் இந்தத் தொழிலை சாதாரணமாக பழமையான தொழிலாக சில இடங்களில் நடத்தி வந்திருப்பதால் திடீரென்று சில இடங்களில் பாக்கி சட்டத்தை அமல் நடத்துவது கலப்பமாக இராது. ஆகவே அவர்களுடைய பழைய முறைகளை எல்லாம் மாற்றிக்கொள்வதற்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையில் தான் இவ்விதம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் சர்க்கார் அதை அமல் நடத்த வேண்டாம் என்று எண்ணுகிறது என்று யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். எந்த விதமான மாற்றம் கொண்டுவந்தாலும், அதை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பழைய முறையை மாற்றிக் கொண்டு இந்த சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் அளிக்க வேண்டும். வேறு பெரிய மாறுதல்கள் ஒன்று இதில் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: We will have general discussion on the Bill to-day and we will take up the clause-by-clause consideration tomorrow. That is the arrangement unless the Hon. Minister has anything to say.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதன் பேரில் பொது விவாதத்திற்கு ஒரு மணி நேரம் அல்லது ஒன்றரை மணி நேரம் ஒதுக்கி விட்டு ஷரத்து வாரியாக வரும்போது இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் இன்றே ஷரத்து வாரி பரிசீலனை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் வேறு விதமாக விரும்பினால் அதுமாதிரி நடந்து கொள்வதிலும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

MR. SPEAKER: இதற்கு அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்கள் இன்றுதான் எங்கள் கைக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இதன்மீது பொது விவாதம் நடத்தலாம். நாளை தினம் ஷரத்து வாரியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அப்படியானால் எனக்கு ஆட்சேபனை ஒன்றுமில்லை.

[12th September 1958]

MR. SPEAKER : பொது விவாதம் ஒன்றரை மணிவரை நடத்துவதற்கு, இதன் பேரில் பேசுவதற்கு, சர்க்கார் கட்சி கொறடா அவர்கள், பெயர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு லட்சம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற இந்த தொழில் இன்றைக்கு எந்த அளவு பாக்கடிகள் நடத்தப்படுகின்றன, அந்த பாக்கடிகள் நடத்தக்கூடிய முதலாளிகளுக்கு அதிகப்படியாக எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கின்றது என்பதைப் பற்றி இந்த நேரத்தில் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்வது மிக மிக அவசியம் என்பதை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக பெரும் லாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை எந்த விதமான சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு ஸ்தாபன ரீதியாக அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை எடுத்துரைத்து புள்ளிவிவரத்துடன் தீர்மானம் போட்டு தெரிவித்த பிறகு தான் பல தொழில் விசாரணை கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டது. அதில் பிரதானமானது, 1946-ல் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியும், 1956-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியுமாகும். சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியின் மூலமாக இதை பரிசீலித்ததின் இந்த தொழிலில் அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கின்றது, நஷ்டம் கிடையாது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு புகையிலை போன்ற பொருள்களை அடிக்கடிகையாண்டு கொண்டு இருப்பதால், அதில் விஷ சத்துக்கள் (பாய்ஸன்) இருக்கிறது, அதன் மூலமாக இவர்களுக்கு டி. பி. போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் ஆகவே இதை தீர்ப்பதற்கு நல்ல முறையில் பாக்கடிகள் நடத்த வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்கு சுகாதார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் அந்த கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இப்படியெல்லாம், அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று 1948-ல் பாக்கடிகள் சட்டம் கொண்டுவந்திருந்தபோதிலும்கூட, அந்த பாக்கடிகள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பாக்கடிகள் அமைத்தது அதில் வேலைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கும்கூட நிலைமை இல்லாமல் இருந்தது. இவ்விதம் 70 வருஷங்களுக்கு மேலாக இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் இந்த பாக்கடிகள் சட்டம் வந்தவுடன் பாக்கடிகளை எல்லாம் உடைத்து எறிந்து விட்டு பிராஞ்சுகளாக அமைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர்கள் பின்னால் ஷாப் ஆக்ட்டின் சப்பப்படி உரிமைகள் வேண்டும் என்று கேட்டு நேரத்தில் இவைகள் எல்லாம் “வீட்டு வேலை” என்கிற முறையில் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வந்தது. அதன் பின்னால் 1956-ல் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியில் பொருளாதார நிபுணராக இருந்த திரு எம். எ. நடராஜன் அவர்கள் ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவேனும் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தில் பீடி பாக்கடிகள் முதலாளிகள் எல்லாம் பீடி பாக்கடிகளை எல்லாம் உடைத்தெறிந்துவிட்டு பிராஞ்சுகளாக அமைத்துக்கொண்டு, வீட்டு வேலை (அவுட்டோர் லிஸ்டம்) என்கிற முறையில் அமைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களை சின்னாபின்னப்படுத்தி விட்டார்கள் என்று தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, 1948-ம் வருஷம் பாக்கடிகள் சட்டத்தின் பிரகாரம் இது வரையில், 100,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் உள்ள இந்த ராஜ்யத்தில், பாக்கடிகள் லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொண்டு நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவு, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று சட்ட சபையில் ஒரு கேள்வியைக் கேட்குதற்கு, சிலர் லைசென்ஸ் வாங்கியிருப்பதாகவும் அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் 2,000 தொழிலாளர்கள் இருப்பதாகவும் பதிலில் குறிப்பிட்டதை எடுத்துப்

12th September 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

பார்த்தால், பாக்டரி ஆக்ட் இருந்தபோதிலும், லேசென்ஸ் இல்லாமல், தொழிலாளர்கள் எமாற்றுவது மட்டுமல்லாமல், சர்க்காரையும் எமாற்றக் கூடிய அளவிற்கு இந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதை நான் மூலம் சொல்லவில்லை. விசேஷ அதிகாரி நடராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தொழிலாளர்களை சின்னப்பின்னைப் படுத்தி, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்காமல், அவர்களை இன்றைய தினம் எமாற்றுவது மட்டுமல்ல, சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பலவிதமான வரிகளைக் கொடுப்பதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை—சூழ்ச்சிகளை—செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று அவர் அப்பிராயங்களைக் கூறியிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் குடிசைத் தொழில் என்ற பெயரிலே, குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லி சர்க்காரிடத்தில் பல நன்மைகளைப் பெற்றுத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்காமல், கொடுப்பதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள இந்த முதலாளிகள் இது போன்று சட்டத்திற்குப் புறம்பாகப் போகும் அளவுக்கு இன்றைய தினம் நிலைமை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்த்தால் பாக்டரி ஆக்டிலே இருக்கக்கூடிய கிளாஸ் 2 (ஜி), முதலாளி யார், என்பதற்கான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கத்திலேதான் கோளாறு இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால்தான் இது வரையில் இந்த படி பாக்டரி முதலாளிகள் பேரிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பீடி பாக்டரி முதலாளி மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக பிரான்ஸ் மாணேஜர் என்ற தொழிலாளி பேரிலோ, மாணேஜர் பேரிலோ அல்லது சூபரின்டென்டென்ட் என்பவர் பேரிலோ நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறதேயொழிய, அதிகாரிகளும் தற்போதுள்ள கிளாஸிலே உள்ள விளக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகள் பேரிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சரியான சட்டம் வரும் வரையில் நாங்கள் தலையிட முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படையில்தான் அவர்களும் “நாங்கள் முதலாளிகள் அல்ல” என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. இதுவரையில் அப்படித்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் நேரத்தில், இதில்தான் பிரதான கவனம் செலுத்தவேண்டும். தொழிலாளர் என்றால் யார், முதலாளிகள் என்றால் யார், பிரான்ஸ் மாணேஜருடைய பொறுப்பு என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். லேசென்ஸ் கேட்பால் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வந்து, தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் எந்த விதமான சச்சரவு இல்லாமல், தகராறு இல்லாமல், அமைதியான சூழ்நிலையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்குப் பலவிதமான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. நியாயவாரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. எத்தனையோ சட்டங்களேக் கொண்டு வந்த போதிலும், அவைகளிலுள்ள ஒட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போவது, சப்ரி கோர்ட்டுக்குப் போவது, இப்படி மற்ற கோர்ட்டுகளுக்கும்போய் அந்தச் சட்டத்தை செல்லுபடி செய்யாத அளவிற்கு இன்றைய நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக சூழப்பம் ஏற்படக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். அந்தக் காரணத்தினால், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் நேரத்தில், முதலாளிகள் யார் என்பதை நாம் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இன்றைக்கு டிரேட் மார்க் சொந்தக்காரர் என்று யார் இருக்கிறாரோ, டிரேட் மார்க் யார் பேரிலே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்குத் தான் லேசென்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் உண்மையிலே அந்த முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஒரு காரணம் சொல்லலாம், டிரேட் மார்க் சொந்தக்காரருக்குத்தான் லேசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லமுடியாது. மத்திய சர்க்கார்

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th September 1958]

விதித்திருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் டிரேட் மார்க் சொந்தக் காரராக இல்லாமல் வேறு யாராவது ஒரு தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்றால் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி இருக்கும் காரணத்தினால் நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது, மத்திய சர்க்கார்தான் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும், ஆகையால் டிரேட் மார்க் யார் பேரிலே இருக்கிறதோ அவருக்கு மட்டும்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது என்று பதில் சொல்லலாம் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தபோதிலும் இன்று மத்திய சர்க்காரிடம் கண்டிப்பாக வற்புறுத்த வேண்டும். பல பிரச்சனைகளில் மத்திய சர்க்கார் குறுக்கிடுவதும், பிறகு கேள்வியெழும்போது மத்திய சர்க்காரைக் காட்டித் தப்பித்துக்கொள்வதும், இதன் காரணமாக இந்த ராஜ்ய மக்களுக்கு—இந்த ராஜ்யத் தொழிலாளிகளுக்கு—எந்த விதமான நன்மையையும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. எந்தெந்தப் பிரச்சனைகளில் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு நாம் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ, அந்தச் சலுகைகளை அளிக்கும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படி வற்புறுத்தப்பட்டதா என்று சொன்னால், வற்புறுத்தப்படவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்போது ஒரு பிரச்சனை சிறிதாக இருந்தாலும், பெரிதாக இருந்தாலும், பெருமளவிற்குக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தால், கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருந்தால், அந்தப் பற்றிச் சிந்திக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த முதலாளிகள் யார் என்பதைப் பற்றி திட்ட வட்டமாகச் சொல்வது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம் எல். 2 வேசென்ஸ் என்ற பேரில் சென்ட்ரல் எக்ஸ்சேஞ் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக யார் கேட்டாலும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறதா, தகுதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி கவனிப்பது கிடையாது. இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு பாக்டரி முதலாளியும் எத்தனை வேசென்ஸ் கேட்டபோதிலும் உடனடியாகக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு இருந்து வருகிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதன் காரணத்தினால், அந்த வேசென்ஸ்களை வாங்கிக் கொண்டு எந்த இடத்திலே வேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு இருந்து வருவதால், அதற்கான அதிகாரிகள் இருந்த போதிலும், அந்த அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் ஒன்றும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு எல். 2 வேசென்ஸ் என்று சொன்னால், சென்ட்ரல் எக்ஸ்சேஞ் டிபார்ட்மென்ட் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் அதிகாரிகளைக் கலந்துகொண்டு பாக்டரி வேசென்ஸ் யாருக்கு, இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு மட்டும்தான் எல். 2 வேசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதைத் திருத்தி, மாற்றி அமைத்தாலொழிய, இந்தச் சட்டம் உருப்படியான முறையில், நல்ல முறையில், தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான முறையில் வருமோ, வராது, என்ற முறையில் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் சொல்லுவது மட்டுமல்ல, நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரியும். அவரும் அதற்குக் கவலை பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் தெரியும். சமீபத்தில் டில்லிக்குப் போயிருந்தபோது இதைப்பற்றி ஏதாவது கலந்தாலோசித்தார்களா, அவர்களிடம் ஏதாவது கேட்டிருக்கிறார்களா என்பதனை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லவேண்டுமென அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய நேரத்தில், இந்தத் தொழிலை ஒரு குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைக் குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லி, கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவரக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி கட்டிடத்தைக் கட்ட முடியுமா? அதற்கு வேண்டிய கட்டிடத்தை வாடகைக்கு வாங்குவதற்குக் கிடைக்கிறதா? அப்படி வாங்கவேண்டுமானாலும்கூட நகரப் புறங்களில் கிடையாது. நகரத்திற்கு அப்பால் என்காவது இடம் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கே கட்டுவதாக இருந்தாலும் பணம் கிடையாது, என்டெல்லாம் இன்றைய தினம் பலதரப்பட்ட சாக்குப் போக்குகளைச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு வாதங்கள் வரலாம்.

12th September 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

என்றைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகியல்லை என்று நான் சொல்லுவேன். குடிசைத் தொழில் என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன அடிப்படை ஆதாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். குடிசைத் தொழில் என்று சொன்னால், ஒரு தொழிலாளியும், அவனது குடும்பத்தாரும் வீட்டில் வைத்துத் தொழில் நடத்தவேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, குறைந்தபட்ச மூலதனம் போட்டு நடத்தவேண்டும். அதுவும் தொழிலாளியின் சொந்த மூலதானமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தத் தொழில் அப்படி நடைபெறவில்லை. வேறு ஒரு முதலாளியால் மூலதனம் போடப்பட்டு, மற்றவர்களின் மூலமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். மூன்றாவதாக, இயந்திர சக்தியில்லாமலேயே மூலப் பொருள்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். நான்காவதாக, பக்கா வருமானம் தரும் தொழிலாக்கத்தான் குடிசைத் தொழில் இருக்கும். ஐந்தாவதாக, தன்னுடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் கிராக்கிக்குத் தகுந்தவாறு, உற்பத்தி அளவையும், தன்மைமையும் அவர் பிரியம்போல் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். இந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் நிலைமை இருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்தால் உண்மையிலே அதற்கு நேர்மாறாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரமுடியும். ஆகவே, இதைக் குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லும் நிலைமையோ, அல்லது சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாதல் என்று சொல்லும் நிலைமையோ எந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்த்தால், 1948-ல் பாக்கரி சட்டம் வந்த பிறகு, 1953-ல் ஷாப் சட்டம் வந்தபிறகு, இதிலேயிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவுசெய்து கட்டிய கட்டிடங்களை இடித்து, இன்றைக்குப் பலர் பெயரிலே இந்தத் தொழில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது மாத்திரம் அல்ல.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பீடித் தொழிலை நடத்தும் முதலாளி என்ன செய்கிறார்? இலைப் புகையிலையை வைத்துக்கொண்டு, அதைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுத்து, இவரிடமிருந்து அவர் இலையை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வது போலவும், அவரிடமிருந்து பீடியை இவர் விலைக்கு வாங்குவது போலவும் கணக்கிலே எழுதிவிட்டு, “நானும் முதலாளி அல்ல, அவரும் தொழிலாளி அல்ல, நானும் முதலாளி அவரும் முதலாளி” என்று சொல்லும் நிலைமை தான் இருந்து வருகிறது. “நான் இலைப் புகையிலையை வியாபாரம் செய்கிறேன், அவர் பீடியை வியாபாரம் செய்கிறார், அவரிடமிருந்து பீடியை நான் விலைக்கு வாங்குகிறேன், நாங்கள் இருவரும் வியாபாரிகளேயன்றி, தொழிலாளி—முதலாளி என்ற அடிப்படையில் எங்கள் உறவு இல்லை” என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு இன்று நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்த ராஜ்யத்திலே இன்று எங்கு பார்த்தாலும், எல்லா விதத் தொழிலாளர்களுக்கும் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட, இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலையிலே, இன்றைய தினம் சேலம், திருச்சி, வட ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களிலும், சென்னையிலும் போராட்டம் நடந்துவருகிறது. இந்த நிமிஷத்திலேகூட சேலத்திலும், திருச்சியிலும் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. இன்றையதினம் குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக, இந்தத் தொழிலிலே பெண் தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருப்பதினால், அவர்கள் தொழிற்சாலைக்கு வந்து வேலை செய்யமுடியாது. ஆகவே அவர்கள் வீட்டிலே வேலை செய்வதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே வற்புறுத்துகிறார்கள். 1948-ல் பாக்கரி சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பெண் தொழிலாளிகள் இல்லாமலிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு “out door work” முறை வந்தபிறகு, இன்றைக்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல வீடுகளிலே தாய்மார்க்கும், பச்சிளங்குழந்தைகளுக்கும், இந்தப் புகையிலையை

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th September 1958]

சீவுவதற்கும், பீடி சுருட்டுவதற்கும் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தப் பெண் தொழிலாளிகளுக்காகத் தனியாகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தவேண்டுமென்றே ஒரு முறையும் இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவந்தாகவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், 1948-க்குப் பிறகு பல பெண் தொழிலாளிகள் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இதைச் சொல்லுகிறேன். பெண் தொழிலாளிகள் ஆண்களோடு வேலை செய்ய மாட்டார்கள், அவர்களிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் முஸ்லீம் பெண்கள், அதாவது “கோஷா பெண்கள்”, ஆண்களோடு சேர்ந்து வேலை செய்யும் அளவுக்கு அவர்கள் வரவில்லை என்ற வாதங்கள் கிளப்பப்பட்டலாம். தனியாக இந்தப் பெண்களுக்காகத் தொழிற்சாலைகளை வைத்து நடத்தவேண்டும் என்ற ஷரத்தை நாம் இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவந்தாகவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதிலும், குறிப்பாக, இன்றையதினம் இந்தச் சட்டம் வருவதன் மூலமாக நாங்கள் இந்தத் தொழிலை மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பம்பாயைப் பாருங்கள், உத்திரப் பிரதேசத்தைப் பாருங்கள், லட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலையை இழக்கும் அளவுக்குத் தொழிற்சாலைகள் மூடிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் தொழிற்சாலையை மூடும் அளவுக்குப் இந்தத் தொழில்லாயில்லாமல் போய்விட்டிவிலே. இந்தச் சட்டம் வருவதன் காரணமாகத் தொழிலை உடனே மூடி விடுவார்கள், தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் போய்விடுவார்கள் என்ற பீதிக்கு இடம் கிளையது. இந்தப் 10 அல்லது 20 வருட காலத்திலே, எனக்குத் தெரிந்து பீடி சுற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் 20 லட்சம், 30 லட்சம், 40 லட்சம் போன்ற ஒரு மூல தனத்திற்கு அடிபதிகளாயிருந்து, பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்திவருகிறார்கள் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இதற்கு ஜில்லாவாரியாக வேண்டுமானாலும் உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். வேறு எந்தத் தொழிலிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த பீடித் தொழிலிலே எந்த விதமான நஷ்டமும் கிடையாது. குறைந்தபட்சம் 1,000 பீடிக்கு ஒரு ரூபாய் முதல் 1½ ரூபாய் வரையிலே இன்றைக்கு லாபம் இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடியும். இன்றைக்கு 1959-வது வருடத்திய மாதல் கார் வேண்டுமானால், முதலிலே அதற்கு டிபாசிட் கட்டுகிறவர் யார் என்றால் பீடி பாக்டரி முதலாளிதான். அதற்கு அடுத்தது மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் முதலாளி. அதற்குப் பிறகுதான் மற்ற முதலாளிகள். (சிரிப்பு.) இன்று மற்ற ஜில்லாக்களிலே கூலி எப்படிக்கொடுக்கப்படுகிறது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே கூலி எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அங்கே நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரிலே 1,000 பீடிக்கு 2 ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். சேலத்தில் 1½ ரூபாயிலிருந்து 2 ரூபாய் வரையிலிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் குறைந்தபட்சமாக 7 அல்லது 7½ அணுவாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ளவர்கள் 15 அணு கொடுக்கிறோம், ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

(Sri V. Subbiah in the Chair.)

இன்று முதலாளிகள் ஏராளமான லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். பீடி பாக்டரி முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்குக் கூலி உயர்வு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, கூலி உயர்வு ஓரளவு இருந்தாலும் அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சட்டம் இல்லாத காரணத்தினால், லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் பேரில் கருணை இல்லாமல், விளம்பரத்திற்காக வேண்டி பல கார்கள், ஜீப்கள், வான்கள், இவைகளை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். விளம்பரத்திற்காக வேண்டி யானையை வைத்திருக்கிறார்கள். யானைக்கு அல்லாத துண்டாடக வைத்துத் திணிக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும்

12th September 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

களைத்துவிடுமோ என்பதற்காகவேண்டி, அதைக் கட்டும் இடத்தில் நன்றாகக் கார்டுட்டமாக இருப்பதற்காக “Fan” போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தொழிலாளிகள் வசிப்பதற்கு வீடுகள் இல்லையென்று சொன்னாலும், யானை கட்டுவதற்கு வசதியான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளிகளுக்குக் காலுக்குச் செருப்பு இல்லை என்று சொன்னாலும், யானைக்குக் காலுக்கு அடிமணை செருப்பு, பூட்டுகள் இவைகளைத் தைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அல்லவாத்துண்டு கொடுப்பது போதாது என்று, கூடை கூடையாகப் பழ தினுசுகள் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் ஏதோ வேடிக்கையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் முக்கூடலில் போய்ப் பார்த்தால், நீங்களே இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், தொழிற்சாலை நடத்தக்கூடிய முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். அதைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்குச் சட்டம் வராத காரணத்தினால், தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயராமல், முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. “முதலாளி” என்பது யார் என்பதில் தான் இந்தச் சட்டமே இருக்கிறது. ஆகவே “முதலாளி” என்பதற்கான அர்த்தத்தை, “டெபினிஷனை” சரியான முறையிலே வரையறுக்கவேண்டும். அதே போல் “டிரேட் மார்ச்” யார் பேரிலே இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு மட்டும் தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் சட்டம் நல்ல முறையிலே அமுல் செய்யப்படும். இல்லையென்று சொன்னால், இந்தச் சட்டத்தை ஹைகோர்ட்டுக்கும், சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் உடைத்துத் தகர்த்தெரிந்துவிட்டு, தொழிலாளிகளைப் பணியவைத்துவிடுவார்கள், சர்க்காரும் தோல்வி அடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Chairman, Sir, I wholeheartedly welcome this Bill. I would say that Madras is the pioneer State in bringing into force such a noble measure. No other State in our country has brought forward any Bill which has such scope and characteristics as are peculiar to this legislation. In this respect, credit has to be given to the Government of Madras and more to the Hon. Minister concerned. The provisions laid down in clauses 9 to 16 of this Bill clearly state the conditions which the licensing authority should be satisfied with before issuing a licence for the beedi industrial premises. It lays down that there should be good ventilation, there should not be any overcrowding, and there should be facilities for good drinking water. It also lays down that in every beedi industrial premises, there should be sufficient latrine and urinal facilities. It is also stated in the Bill that where blending and sieving of tobacco or warming of beedis in hot ovens is carried on, the employer shall provide washing facilities for the use of the employees. In every beedi industrial premises where more than fifty female employees are ordinarily employed, there should be accommodation for keeping conveniently the children of the female workers. These rooms should be under the supervision of lady employees. There is also adequate provision for giving first-aid to the beedi workers who are working in the industrial premises. These are some of the glorious features of the Bill. I will point out to the Government that after introducing this Bill, the manufacturers who are engaged in this trade will have to invest a

[Sri T. T. Daniel] [12th September 1958]

larger amount for carrying on their beedi business. A large quantity of the beedi that is produced in our State is transported to Andhra and Mysore where no such similar enactment is in force. I think, after the introduction of this legislation, there will naturally be a corresponding increase in the production of beedi, and there would be unhealthy competition between the beedi industry of this State and the beedi industry of other States where there is no such enactment. I, therefore, suggest to the Government that active steps must be immediately taken to apprise the Central Government of this situation and also the necessity to improve the living conditions of these beedi workers. At the same time all other States in our country should be required to bring in similar legislation in their respective States.

Clause 30 relates to special provisions. It lays down that the female workers may be permitted to carry on the work of wetting or cutting of wrapping leaves outside the beedi industrial premises. This is a noble measure. The object of inserting this provision seems to be that if female workers are compelled to work in the industrial premises, there may be certain sentiments in the minds of the female workers which may prevent a good number of them from doing this work. Just to avoid this contingency this provision has been inserted. But I would like to point out to the Government that pasting the rings and also pasting the labels done by the female employees can also be done outside the beedi premises.

Coming to clause 22, which provides that the employer should be given seven national and festival holidays, I may say that we are going to introduce the National Festival and Holidays Bill. I am afraid that the provisions laid down in clause 22 will come into conflict with the provisions laid down in the National Festival and Holidays Bill. According to the provisions of the National Festival and Holidays Bill, the Independence Day and the Republic Day are compulsory holidays. In respect of the four out of the five remaining holidays, discretion is given to the Inspector to name which of the days should be considered as festival holidays in consultation with the employer and the employees. So far as 1st May is concerned, there is no discretion given to the Inspector. On the other hand, if the majority of the employers desire that 1st May should be considered as a festival holiday, it shall be considered as a festival holiday. Now complete discretion is given to the Inspector to declare which should be the festival holidays. Either the provisions in clause 22 relating to the festival holidays in this Bill should be omitted or it should be modified like the provisions mentioned in the National Festival Holidays Act. Otherwise there would be conflict between the provisions in this Bill and the provisions which are specifically set out in the National Festival and Holidays Bill. Trouble and dispute between the management and the employees will arise on that ground.

Regarding the issue of licence, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that as the provision now stands, the licence has to be given only to the person who uses the industrial

12th September 1958] [Sri T. T. Daniel]

premises. It should be made clear that the employer should also come into the picture so that for any violation of running this business in the industrial premises both the employer and any other person who has got an interest in the premises will become liable.

Sir, it should not be made to appear that the employer need not take the licence, and the authorities can only proceed against the licensee and not the employer as such. Both the employer and the licensee under all circumstances, should be made liable for any of the violations of the provisions of this Bill. This should be made very clear and there should be no room for any ambiguity. Sir, I am glad that so far as the definition of the terms 'employer' and 'employee' is concerned, they have been correctly worded. So, there can be no misapprehension regarding the definition of these terms. Especially, the word 'employer' has been very correctly defined so as to bring even a person who is advancing money for carrying on the business, or supplying the goods or otherwise who is having a substantial interest in the running of this business.

11
a.m.

While supporting this Bill, I like to point out or rather I request the Hon. Minister to consider the case of palmyrah fibre workers also who stand on more or less the same footing as the beedi workers in our State. I hope their case also will be sympathetically considered by the Hon. Minister for Labour and he will bring forward a similar measure to ameliorate their condition also.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவைச் சபை முன் வைத்த கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதாவை இதன் எல்லா ஷரத்துக்களுடன், உடனடியாக ராஜ்யத்தில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அமல் நடத்துவதற்குப் பதிலாக, வேறு வேறு பாகங்களில் வேறுவேறு சமயங்களில் அரசாங்க உசிதம்போல் அமல் நடத்துவது என்று; இப்பொழுது, புதிதாக ஒரு ஷரத்து சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஷரா அவசியந்தானா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று, மறுபடியும் எடுத்துக்கூறு விரும்புகிறேன். இந்த ஷரா மசோதாவின் நோக்கத்தையே புறக்கணிப்பதாக அமைந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானால், சுமார் 90 லட்சம் தொழிலாளிகளுக்கு, பல முறைகளிலும், நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதால், பொதுவாக தொழிலாளர்களோடு தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள் இதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்து நிற்கிறார்கள். பீடித் தொழிலில், வேலை நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று, அதன் அவசியத்தை, தொழிலாளிகளும் சரி, அல்லாத தொழிலாளிகளோடு ஏதோ வகையில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்க ஊழியர்களோ, வேறு பொது நல ஊழியர்களோ நிச்சயமாக அறிவார்கள். பீடித் தொழில் சாதாரணத் தொழில் போன்றதன்று. அந்தத் தொழிலாளிகள், பல வகைகளிலும், பீடி முதலாளிகளால் அலக்கமிடக்கப்படுகிறார்கள். முதலாளிகள் தங்கள் சாமர்த்தியத்தை எல்லாம் தொழிலாளிகளை அல்லல் படுத்துவதில் உபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். நியாயமான பலவிதமான சட்டங்கள் இருந்தாலும், அவர்களெல்லாம், இவைகளிலிருந்து எப்படித் தப்புவது என்பதற்கு வேண்டியுத்தியைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கையாள்வதில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதற்கு முன்பே பல அங்கத்தினர்கள் இவைகளையெல்லாம் பற்றிக் கூறியிருப்பதால் அதை மீண்டும், மீண்டும் விவரமாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். இவையெல்லாம் அங்கத்தினர்களுக்கும், கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்கு

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th September 1958]

தெரியும். ஆகவே அந்த அல்லல்களிலிருந்து தொழிலாளிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதன் நோக்கம், இந்த ஒன்றாவது ஷரத்து புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் தடை பட்டுவிடுமோ என்று நினைக்கிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். நிறைவேற்றிப் பல ஆண்டுகள் ஆகியும், அந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்படவில்லை என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்தச் சபையில் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யாமலும், ஏதோ ஒரு காரணம்பற்றி அதனை ஒரு பக்கத்திலே, அமலாக்காமலும், ரத்து செய்யாமலும், அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அப்படி இருக்கையில், இந்தச் சட்டம் இந்த ஷரத்துடன் நிறைவேற்றப்படுமானால், இந்தச் சட்டத்தின் கதியும், குதிரைப் பந்தய சட்டத்தினைப்போலவே ஆகிவிடுமோ என்ற ஐயம் மிகுதியும் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளிகளிடம் அதிக அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை அக்கரையுள்ள சில நபர்கள் கிளப்புகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் நீண்ட காலம் இருந்து உழைத்தவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்குத் தொழிலாளிகள் பிரச்சனைகளில் அக்கரை இருப்பது சகஜமே, பொருத்தமே. இந்தக் குற்றச் சாட்டிலிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று, இவர்கள் பல்லிலே பக்கூட்டாது என்று தொழில் இலாகா வேலையே வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டால், அதற்கப்புறம் வரும் மந்திரி இந்தச் சட்டத்தையும் குதிரைப் பந்தயச் சட்டமாக ஆக்கிவிடுவார்களோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. நான் ஏன் அப்படிச் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால்.....(குறுக்கீடு) கனம் அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “அவர்கள் நானு மாதத்தில் இதை விட்டு விட்டுப் போய்விடுவார்கள்” என்று. அப்படி துரதிர்ஷ்ட வசமாக நேர்ந்தால், இந்த மசோதாவில் இந்த ஷரத்து இருக்கும் வரை, குதிரைப் பந்தயச் சட்டத்திற்கு நேர்ந்த கதிதான் நேரும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன்.

வேலை நிலைமை சம்பந்தமான இந்த மசோதா மட்டும் நிறைவேற்றப்படாலும், அமலாக்கப்படாலும் போதாது. அவர்கள் எதிர் பார்க்கும் சம்பள நிர்ணயச் சட்டமும் வரவேண்டும். ஆகவே, இருக்கும் நிலையில், இந்த ஷரத்து இருந்தால், உண்மையிலேயே, அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர் அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறுவது என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டு, அந்த வார்த்தைகளை, இந்த ஒன்றாவது ஷரத்திலிருந்து நீக்க முன்வர வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளிகளின், நலனை உத்தேசித்து இந்த வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாமாத்திரம் நிறைவேறுவது, பொதுக் கிணறு தோண்டுவது போல்தான் ஆகும். அவர்கள் சம்பள மசோதாவும் நிறைவேறுவேண்டும். அது விஷயமாக ஒரு கமிட்டி போட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கமிட்டியின் வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தி, அவர்கள் சிபாரிசின் பேரில், உடனடியாக மசோதா கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு மசோதா தேவையில்லை. மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் அவர்களுக்கும் அனுசரிக்கப்படவேண்டும் என்று ஆகிவிட்டால், அப்படிச் செய்தவுடன் அது அமலாக்கப்பட்டுவிடும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : எப்படியிருந்தபோதிலும், சம்பளம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நிச்சயமான முடிவு ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை ஏன் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், சில இடங்களில் சம்பளம் குறைவாகவும், சில இடங்களில் சரியாகவும் இருக்கிறது. கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சட்டிக் காட்டிய பிரகாரம், திருநெல்வேலி, கோவை போன்ற பகுதிகளில் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. நியாயமான கூலி எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சம்பள நிர்ணய சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் வெகு விரைவில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர்

12th September 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மசோதா தேவையில்லை என்றாலும், அரசாங்க அறிக்கை மூலமாவது செய்யமுடியும் என்றால், அறிக்கையைச் சீக்கிரத்திலே பிறப்பித்து, ஆவன செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

11-10
a.m.

அதோடு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதனால் இன்றைய தினம் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்கள், அதாவது வீடுகளில் இலைகளை வெட்டி நனைத்து பீடிகளைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பெண்களின் உதி என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் சவனிக்கவேண்டும். ஒரு இடத் திற்கு வந்து அவர்கள் வேலை செய்யாது அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்படும் என்பதைப்பற்றி 30-வது ஷரத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் “ஸ்பெஷல் ப்ரொவிஷன்” என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்குச் சில வசதிகள், அதாவது அவர்கள் தங்கள் இருக்கும் இடங்களிலேயே இலைகளை வெட்டி நனைத்து, பீடிகளாகச் சுருட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டிலேயே இருந்து பீடியை சுற்றுவதற்குப் பெண்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதியைக் கொடுப்பதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் புனராலோசனை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை என் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெண்கள் அவர்கள் வீட்டிலேயே இருந்தாலும் அதையும் அவர்களுடைய தொழில் செய்யக்கூடிய இடம் என்று கருதிக்கொண்டு வீட்டிலேயே பீடி சுருட்டுவதற்கு இந்த மசோதா அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த ஷரத்தில் அப்படிப் பெண்கள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு இலைகளை வெட்டி நனைத்து பீடி சுற்ற வேண்டுமென்றால் அதை முதலாளி பெண்களுடைய கோரிக்கையின்பேரில் அனுமதிக்கலாம் என்று ஷரத்தில் கண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களின் ஜாப்தா ஒன்றை முதலாளிகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கண்டிருக்கிறது. வேலை செய்கிறவர்கள் எங்கே இருந்தாலும் வேறு இடங்களில் இருந்தாலும் வேறு ஊர்களில் இருந்தாலும் அவர்கள் வேலை செய்யும் இடம் ஒரு தொழில் நிலையம் என்று கருதப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் முதலாளிகள் அவர்களுடைய பெயர்களை ஜாப்தாவில் காண்பிக்கமாட்டார்கள். வேறு இடங்களிலோ அல்லது வேறு கட்டடங்களிலோ அவர்கள் வேலை செய்தாலும் அந்தப் பிரதேசங்களைத் தொழில் செய்கிற பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் அவர்களுடைய பெயரையும் அட்டவணியில் சேர்த்துக்கொண்டு வேலை செய்வதற்கு முடியும் என்று நினைக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் இந்த விதியைப் பெண்கள் விஷயத்தில் ஈடுபடுத்தவேண்டாம். அப்படிச் செய்தால் அநேகம் முதலாளிகள் பெண்களை வேலைக்கே வைத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். பெண்களை வேலைக்கு வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு இது ஒரு முக்கியமான காரணமாக இருக்கலாம். பஞ்சாலைகளில் கூட இப்பொழுது பெண்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. ஏனென்றால் பெண்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்குப் பிரசவத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அவர்களை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவின் 30-வது ஷரத்தைப் பார்த்தால் முதலாளிகள் பெண்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முன் வரமாட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அவர்கள் எங்கே வேலை செய்தாலும் அந்தப் பிரதேசத்தைத் தொழில் நடத்தும் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

ஆனால் பெண்களுக்கு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஷரத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகள் தங்களுக்குப் பெண்களை வேலை செய்ய வேண்டியது இல்லை என்று சொல்லுகிற மாத்திரத்தில் இருப்பார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு இந்த ஷரத்தையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முன் வருவார்கள். இந்த ஷரத்தின்படி தங்கள் கீழ் வேலை செய்கின்ற பெண்கள் யார் யார் என்ற ஜாப்தாவைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முதலாளிகள் அப்படிப்பட்ட ஜாப்தாவைக் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். வீடுகளில் பெண்களை நியமித்து அவர்க்

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th September 1958]

ளிடம் இலைகளை வெட்டி நனைக்கும் வேலையையும் பீடிகளைச் சுற்றும் வேலைகளையும் கொடுக்காமல் தொழிலாளர்களுைய நியமித்துக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களுடைய வேலையைத் தொழிலாளர்களிடத்தில் கொடுத்து பத்து மணி நேரத்தில் ஆயிரம் பீடிகளைச் சுருட்டும் வேலையை எட்டு மணி நேரத்தில் வாங்கிக்கொண்டுவிடுவார்கள். அதன் மூலம் குறைந்த கூலி கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே பெண்களுக்கு உதவியான இந்த முறையில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுப்பதற்கும் முடியும். அப்படிக் கொடுப்பதற்குக் கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுப்படையாக இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் வரவேற்கத்தக்கதாகவே இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க இன்றையதினம் இது ஏற்பட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்பதோடு வெகு சீக்கிரத்திலேயே இதை அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பீடி தொழிலாளர்களுடைய மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கிறேன் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நலனை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கவனிப்பதற்காகவும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதியை அபிவிருத்தி செய்து கொடுப்பதற்காகவும் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதா என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். எல்லா நாகரீக நாடுகளிலும் தொழிலாளர்களுடைய முக்கியத்துவத்தையும் அவர்களுடைய நன்மையையும், அவர்களைப்பற்றி எல்லா தொழில் துறையிலும் மிகவும் சிரத்தையுடன் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களை நல்ல முறையில் கண்காணித்து அந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வசதியோடு நடத்திக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கிறது. சட்ட மூலமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில்களில் இந்தப் பீடித் தொழிலும் ஒன்றாக இது வரையிலும் ஏன் கொண்டுவரப்படவில்லை, அது என்ன காரணத்தாலோ என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் இந்தச் சர்க்கார் இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகியும், காலம் தாழ்த்தியாவது இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நன்மையில் அவர்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பீடித் தொழில் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய லட்சத்தில் பத்தாயிரம் ஜனங்களுக்குத் தினந்தோறும் வேலை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு நபரும் ஏறக்குறைய ஆயிரம் பீடிகளை ஒரு நாளைக்குச் சுற்றுவதை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிற இந்த நிலைமையில் இந்தப் பீடி தொழிலில் ஏறக்குறைய இந்த அளவிற்குக் கிராம மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடிகிறது. அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தையும் கொஞ்சம் உயர்த்துவதற்கும் இது பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் கணிசமான முறையில் பெண்களும் குழந்தைகளும் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் உணருகிறோம். பெண்களும், குழந்தைகளும் இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக வேலை செய்கிற காரணத்தால் சட்ட மூலமாக இந்தப் பீடி தொழிலானது இது வரையிலும் கட்டுப்படாமல் இருந்து கொண்டிருந்த காரணத்தால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வேலை செய்துகொண்டு வந்த பெண்களுடைய நிலைமை, குழந்தைகளுடைய

12th September 1958] [Sri M. Jagannathan]

நிலைமை மிகவும் மோசமானதாக இருந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய இன்னல்களையும் கெடுதல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு அறிக்கை சர்க்கார் தரப்பிலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள குறைகள் எல்லாம் முதலாவதாக இந்தத் தொழிலில் “Unhealthy conditions of Labour” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய நல்ல வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை, அதாவது வேலை செய்வதற்கு வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை. இது முதலாவது குறை. —

அடுத்தபடியாக இந்தப் பீடி தொழிலில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் அநேக மணி நேரம் வேலை செய்ய வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலைக்கு காலவரையரைகள் நியமித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மூன்றாவதாக, இந்தத் தொழிலில் பெண்களும், பால் மணம் மாறாத பச்சிளங் குழந்தைகளும் எந்த விதமான ஒரு நல்ல நோக்கத்துடனும் நல்ல ஒரு அமைப்புடனும் அவர்களை இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. அவர்களை ஒரு ஏதாச்சாதிகாரமாகப் பீடித் தொழில் முதலாளிகள் நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “Indiscriminate employment of women and children” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பீடித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, 11-20 அவர்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு வேண்டிய முறையிலே கூட ஊதியம் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. பீடி முதலாளிகள் தங்களுடைய தொழிலாளர்கள் வருமானத்திலிருந்து தங்கள் இஷ்டம்போல் காரணம் ஏதும் இன்றி, கணக்கு ஏதும் காட்டாமல் கூலியைக் குறைத்துக்கொள்வது வழக்கம். “அவர்ஸைபின் டிடர்ஷன் ஆப் வேஜஸ்” என்று அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தொழிலில் இரண்டு முறையாக வேலை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. முதலாவது முறை, “டைரக்ட் முறை” என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் பீடி முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள், அதாவது வேலையாட்களை அமர்த்துவது, பீடி சற்றுமேலுக்கு வேண்டிய “ரா மெட்ரியல்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடிய பொருள்களையெல்லாம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது, தொழிலாளிகளுக்கு அட்வான்ஸ் சம்பளம் பட்டுவா கொடுப்பது என்ற முறை. மற்றொரு முறை, “இன்டைரக்ட் முறை”. அந்த முறையிலே அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை, பலவிதப் பராஞ்சுகளாகப் பிரித்து, அவைகளை மிட்டில்மென் கண்டிராக்டர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களிடம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய ரா மெட்ரியல்ஸ் முதலியவைகளைக் கொடுத்து அவர்கள் மூலம் தொழிலை நடத்துவது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில் நேரடியான முறை (டைரக்ட் முறை) ஏதோ காரணத்தினால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பீடி முதலாளி சளால் கைவிடப்பட்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய மாநிலத்திலே பலவிதமான தொழில் சட்டங்கள் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, சென்னை பாக்டரிகள் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் பிறகு, பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. அதேபோல், மட்ரீனரிடி பேனிபிட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதன் பிறகு, மட்ராஸ் ஷாப் அவரிஸ்டென்ட்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. இதைப் போன்ற சட்டங்களெல்லாம் தொழிலாளர்களின் நன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கூடிய சட்டங்கள். ஆனால், இந்தப் பீடி முதலாளிகள் இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொஞ்சங்கூட மதிப்பது கிடையாது. அந்தச் சட்டங்களினுடைய ஷரத்துக்களைக் கொஞ்சங்கூட அவர்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது இல்லை. தங்களுடைய தொழிலைப் பொறுத்த வரை. அதற்குக் காரணம், அவர்கள் இதை ஏதோ ஒரு குடிசைத் தொழிலாக மதித்துக்கொண்டு, இதுவரை சட்டம் ஏதும் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இம்மாதிரி நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[Sri M. Jagannathan] [12th September 1958]

மேலும், இந்தத் தொழில் சட்டங்கள் எல்லாம், அவர்கள் டைரக்ட் முறை என்று சொல்லக்கூடிய நேரடி முறையிலே பீடித் தொழிலை நடத்தி வந்தால் அவர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே, அந்தச் சட்டங்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக நேரடி முறையைக் கைவிட்டு மீட்டில் மென்ட் கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக அவர்கள் இந்த வேலையை மேற்கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால், அவர்களுக்குக் கொள்ளை லாபம் ஏற்படுக்கொண்டிருக்கிறது. நான்கு நாள் அவர்கள் பணக்காரர்களாக, பெரிய செல்வச்சீமான்களாக மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளியின் வாழ்க்கை நிலைமை மிக மிக மோசமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது.

இந்தப் பீடித் தொழிலை அரசாங்கம் இப்பொழுதுதாவது சட்டம் மூலம் கட்டுப்படுத்த முன்வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று குறிப்பிட்டேன். இந்தப் பீடித் தொழிலிலே ஐந்து விதமான கட்டங்கள் (ஸ்டேஜ்கள்) இருக்கின்றன. (1) பீடி இலையை வெட்டுவது, (2) சுற்றுவது, (3) சுற்றப்பட்ட பீடியின் முனைகளை மூடுவது, (4) உண்டத்தைக் கொடுப்பது (வார்மிங் தி பீடி), (5) லேபல்லிங் அண்டு பாக்கிங். இந்த ஐந்து விதமான ஸ்டேஜ்கள் என்று சொல்லப்படுகிற கட்டங்களிலே எந்த விதமான தொழிலாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது, முதலாவது முறை “கட்டிங் ஆப் ராப்பர் லீவ்ஸ்” என்னும் கட்டத்திலே பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் தான் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். அதுமாதிரமல்ல. ரிங் லேபல்லிங் என்று சொல்லக்கூடிய, பீடிகளின் முனைகளைச் சுற்றுவதற்கு அமர்த்தப்படுபவர்களும் சிறுவர்களே. பீடி சுற்றுவது, பீடி முனையை மூடுவது போன்ற அந்தக் கட்டங்களிலெல்லாம் “adults” என்று சொல்லக்கூடிய, வயதுவந்த ஆண்களும் பெண்களும் அதிலே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து விதமான கட்டங்களிலே ஆண்களும் பெண்களும் குறிப்பாக சின்னஞ்சிறுவர்களும் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அதிலே மீட்டில்மென்ட் கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக இந்த வேலை பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிற காரணத்தினாலே, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகள் பாதுகாப்புக்கள் ஏதும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், தொழில் சட்டங்கள் எல்லாம் அவர்களைப் பாதிக்க முடியாதபடி அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவேதான், நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருப்பதற்குக் காரணம். அவர்கள் சட்ட மூலமாக இதுவரை கட்டுப்படுத்தாது இருந்து, இந்தத் தொழிலை இப்போதாவது கட்டுப்படுத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் தொழிலாளிகளுக்குப் பலவித நன்மைகள் ஏற்படும்தவிர, தீங்கு ஏற்படாது.

இருந்தாலும், அதேசமயத்தில் மற்றொன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் சமயத்தில் பலவிதமான தீமைகள் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். பீடி முதலாளிகள் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நேரத்திலே பலவிதமான காரியங்களைத் தொழிலாளர்களுடைய நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்கள் மிகவும் அதிகமான பொருளாதாரச் செலவு செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிற காரணத்தினாலே, அவர்களுடைய காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் என்று சொல்கிற, பீடி உற்பத்திச் செலவுத் தொகை ஓரளவுக்கு அதிகம் ஆகும். காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் அதிகமானால், அதன் பிறகு முதலாளிகளெல்லாம் தங்களுடைய லாபம் குறைந்து விரிகிறதே என்ற கவலையினால் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தங்க விடத்தில் வேலை செய்து வருகின்ற பெண்களையும் குழந்தைகளையும் குறைத்து விடுவார்கள். ஆட் குறைப்பு இந்தத் தொழிலிலே ஏற்படும். அதனால் வேலையில்தான் திண்டாட்டம் தலைவிரித்துத் தாண்டலும் ஆடும். கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலான ஏழை மக்கள், குறிப்பாகப் பெண்களும் சிறுவர்களும் ஓரளவு உழைத்துத் தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் இந்தத் தொழில் துறையிலே இந்தச்

12th September 1958] [Sri M. Jagannathan]

சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதற்குப் பிறகு நான் குறிப்பிட்டது போல், ஓரளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுமாயின், அது நாம் கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டதாக மாறிவிடும் என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எவ்வே தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்வதென லாம், இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துப்போது, இதனுடைய தீமைகளை ஓரளவுக்கு நிவர்த்தி செய்ய என்ன விதத்தில் அவர்கள் பாதுகாப்பு நட வடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்த விதங்களில் எடுத்து, இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கி தொழிலாளர்களுடைய நலனையும் உரி மையையும் பாதுகாக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை நான் மீண்டும் வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தையை முடித் துக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: Will the Hon. Minister reply to-day or tomorrow? How long will he take to reply? Will half an hour do?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I will reply to-day.

MR. SPEAKER: He will then reply at 1 p.m. There are ten Members wanting to speak. I can ask nine Members to speak, if I allow ten minutes for each Member. The tenth Member also I will somehow accommodate. So, I shall allow only ten minutes for each Member from now on.

* SRI J. MATHA GOUDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களுடைய மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தப் பீடி மசோதாவானது முதன் முதலில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலுக்கு வருவதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறோம். அதிலும் குறிப்பாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக இதைக்கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் தொழிலாளர்களுடைய சார்பில் உங்கன் மூலமாக அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பீடித் தொழில் நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் 11-45
சுமார் ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழில் என்பது நன்கு புரிந்திருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதா வைப் பரிசீலித்தபோது நானும் அக்கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினனாக இருந்தேன். திருநெல்வேலி, வேலூர், திருச்சி முதலிய மூன்று ஜில்லாக்களிலும் சற்றுப்பிரயாணம் செய்து பொறுக்குக் கமிட்டி இந்தத் தொழில் சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் சேகரித்தது. அங்குள்ள தொழிலாளர்களிடையேயும், முதலாளிகளிடையேயும் இதுபற்றி விசாரித்த காலத்தில் இந்தத் தொழிலின் முக்கியத்துவம் புரிந்தது. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவது மிக மிக முக்கியமானது என்பதும் தெரிந்தது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதா அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பாகவே “பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய சட்டம் அவசியமானது. இந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும்” என்பதாக இந்தச் சபையில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாம் அதை மறந்து விட முடியாது. இப்படியெல்லாம் இருக்கிறபோது இன்றைக்கு நாட்டில் என்ன நடக்கிறது? சேலத்திலும், திருச்சியிலும் “இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்” என்பதாகத் தொழிலாளர்கள் கோஷம் போட்டுக்கொண்டு கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நாம் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இவ்வாறு ஏன் கோஷம் போட்டுக் குழப்பத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சில அரசியல் கட்சிக்காரர்களின் தூண்டுதலின் பேரிலேயே இத்தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை

[Sri J. Matha Gounder] [12th September 1958]

மறந்துவிட முடியாது. தொழிலாளர்கள் இந்தமாதிரியாகச் சட்டம் வேண்டும் என்பதற்காகக் கிளர்ச்சியில் இறங்கத் துடித்தாலும் கூட நம் முடைய சர்க்கார் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நன்றாக உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக்களைப் பெற்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் "நீங்கள் இவ்வாறு கிளர்ச்சி செய்யவேண்டாம். சர்க்காரே இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரப் போகிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறதொண்டிருக்கிறது. அடுத்த சட்டப்பைக் கூட்டத்திலேயே அது நிறைவேற்றப்படும்" என்பதாட்ச சொல்லி விளாச்சி வேண்டாம் எனப் புத்திமதி சொல்ல வேண்டிய வர்களை இன்றைக்கு இந்தக் கிளர்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இதற்கு முக்கியமான காரணம் சர்க்கார் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற இருக்கிற மசோதா தங்க ளால்தான் கொண்டு வரப்பட்டது என்பது. தப்பான எண்ணத்தை மக்களிடையே பரப்பிவிட்டு விட்டால் அதனால் தங்கள் கட்சிக்குக் சாதகமான சூழ்நிலையை, செல்வாக்கை உண்டாக்கிக் கொண்டேவிடலாம் என்பதைத் தவிர வேறு நோக்கம் அவர்களுடைய இப்படிப்பட்ட பரிதாபனமான காரியங்களுக்கு இருக்க முடியாது. இந்த ஒரு நோக்கத்தில், அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு சேலம், திருச்சி முதலிய ஜில்லாக்களின் கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பாகத் தொழிலாளர்கள் கூசலி போட்டுக் கொண்டு நிற்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். எப்படி இருப்பினும் கூட இந்தச் சட்டம் காங்கிரஸ் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதைத் தொழிலாளர்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள் என்பதை நான் உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இன்றைக்கு நடைபெறாமல் பல பல இடங்களிலும், வீடுகளிலும் நடைபெற்று வருகிறது என்பதற்குக் காரணம் முதலாளிகளுடைய சூழ்ச்சிதான். பாக்டரி சட்டம் ஏற்பட்டபிறகு பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் 30 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலை செய்தார்களானால் தொழில் சட்டத்தின் கீழ் நாம் கட்டுப்படும்படி நேரிடும், அவர்களுக்கு தொழில் சட்டத்தில் கண்டபடி எல்லா விதமான சலுகைகளும் கொடுக்கும்படியாக நேரிடும் என்கிற ஒரே நோக்கத்தினால்தான் அங்கங்கே புகையிலைத் துளையும், இலையையும் ஒருவர் எடுத்துக்கொண்டபோய் வீடுவீடாகக் கொடுத்து, அவர்கள் வீட்டிலிருந்தே சுருட்டிக் கொடுக்கப் படுகிற பீடிகளைத் திரும்பவும் சேகரித்து வந்துவிடுகிறார்கள். இது முதலாளிகளுடைய சூழ்ச்சியைத் தவிர வேறு இல்லை என்பது நன்றாகப் புரிந்திருக்கிறது. ஆகவே யார் முதலாளி என்பதையும் நிர்ணயித்துவிட வேண்டும். டிரேட் மார்க் உள்ளவர்களை முதலாளிகள் என்று நிர்ணயிக்கலாம் என்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இதிலும் சிக்கல்கள் உண்டாகின்றன. வேறு தொழிலில் எடுத்துக் கொண்டால் உதாரணமாகத் தோட்டத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால் நிலம் யார் பேருக்குப் பட்டாவில் இருக்கிறதோ அவரை முதலாளி என்று சொல்லிவிடலாம். அதே மாதிரி கம்பெனி யார் பேரில் ரிஜிஸ்டர் ஆகியிருக்கிறதோ அவரை அந்த ஸ்தாபனத்தின் முதலாளி என்று கருதிவிடலாம். ஆனால் இந்தப் பீடத் தொழிலில் இவ்வாறு சொல்ல முடியாது. அங்கங்கே பல வீடுகளில் இந்தப் பீடி சுற்றப்பட்டு சாக்குப் பையிலோ, வேறு பையிலோ போடப்பட்டு இங்கே வருகிறது. முதலாளியாக இருக்கக்கூடியவர் பிணியாக இருந்து விட்டால் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். அப்படியே தொழிலாளர்கள் அந்த இடத்திற்குப் போகும்போது வீடு புட்டிக் கிடக்கலாம். திறந்து ார்த்தால் சாக்குப் பைகள் கூட அங்கே இல்லாமல் செய்திருக்க முடியும். மேலும் டிரேட் மார்க் உள்ளவர்களுக்குத்தான் லைசென்சு கொடுப்பது என்று செய்துவிடலாம் என்றால் அது அரசியல் சட்டத்திற்கே முரணாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கிறபடியே சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் பின்னால் இது விஷயமாக எப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவந்தால் இந்த சிக்கலை நீக்க முடியும் என்று யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று எதி கட்சிக்காரர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12th September 1958] [Sri J. Matha Gouder]

அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழிலில் சிறுவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது. அதற்குக் காரணத்தைப் பார்க்கும்போது பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கிற ஊதியம் மிகவும் சொற்பமாக இருப்பதால் குடும்ப நிர்வாகத்தின் பொருட்டு தங்கள் சிறுவர்களையும் ஈடுபடுத்தி வருமானத்தைக் கொஞ்சம் உயர்த்திக்கொள்ளத் தொழிலாளர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுடைய கூலி விகிதத்தை நல்ல முறையில் நிர்ணயிப்பதற்கு முடியாவிட்டாலும் வேறு எந்த வகையில் செய்யலாம் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான நல்ல கூலியை நிர்ணயித்து விடுவார்களேயானால் தங்கள் குழந்தைகளை இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களை நன்றாகப் படிக்க வைக்க முடியும். நல்ல முறையில் குடும்பத்தை ரட்சிக்க முடியும். சிறுவர்கள் பீடித் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பெண்கள் வீட்டிலேயே இலையை வெட்டுவதற்கும், கழுவுவதற்கும் வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் அது முடியாத காரியம் என்று நினைக்கிறேன். பீடி இண்டஸ்டிரி என்று ஒரு இடத்தில் வேலைசெய்து தொழிலாளர்களுக்குத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வீட்டுக்கு வீடு இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது என்பது முடியாத காரியம். இது எப்படி என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முதலாளிகள் ஒன்று சொல்கிறார்கள். பீடித் தொழில் வருஷத்தில் 12 மாதங்களும் நடக்காது. மழை பெய்தவிட்டால் தொழில் நடக்காது. தொழில் நடக்காத மாதங்களில் எப்படிச் சம்பளம் கொடுப்பது என்கிறார்கள். வேலூரில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் தான் மழை பெய்துவிட்டால் தொழில் செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். வேலூரில் வருஷத்தில் ஒரு மாதத்தில் ஒரு நாளாவது மழை பெய்யுமா என்று சந்தேகப்படுவேண்டும். மழை அதிகமாக இல்லாத பிரதேசம் அது. ஆனால் மழை அதிகமுள்ள திருச்சிப்பள்ளி, திருநெல்வேலியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மழையினால் பீடித் தொழில் பாதிக்கப்படுவதில்லை. மழை பெய்தாலும் தொழில் செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்வதும் முதலாளிகளுடைய சூழ்ச்சிதான். ஒரே ஒரு விஷயம். எல். 4, எல். 2, என்பதைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். லேசென்சு பெற்றுக்கொண்டு எந்த ஒரு இடத்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்ய நினைக்கிறார்களோ அதற்கு எல். 4, லேசென்சு வாங்கியிருக்கவேண்டும். பல பலவிடத்தில் செய்யப்படுவதைத் திரட்டி ஒரு இடத்திலிருந்து விநியோகம் செய்வதற்கு எல். 2 லேசென்சு வழங்கப்படுகிறது. ஓரிடத்தில் அதைச் சேர்த்துவைத்து கோடெளன் ஆக வைத்துக்கொண்டு விநியோகிப்பது என்றாலும் லேசென்சு தேவை. இதைத் தடுப்பதற்காக இன்னொருக்குத்தான் எல்-4 லேசென்ஸ் கொடுக்கலாம், இன்னொருக்குத்தான் எல்-2 லேசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட வேண்டுமானால், அதற்கு மத்திய எக்ஸைஸ் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். மத்திய எக்ஸைஸ் சட்டத்தை நாம் திருத்த முடியாது. எல்-4 லேசென்ஸ் எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. உற்பத்தியாகும் இடத்திற்குத்தான் எல்-4 லேசென்ஸ் உண்டு. ஆனால் எல்-2 லேசென்ஸ் யாரும் பெறமுடியும். எல்-2 லேசென்ஸ், விற்பனையாளருக்குக்கூட கிடைக்கும். இப்போதுள்ள மத்திய எக்ஸைஸ் சட்டம் அவ்வாறு இருக்கிறது. அதை நாம் திருத்த முடியாது. நம்மால் இயற்றப்படும் இச்சட்டம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும், அவர்கள் நன்றாக முன்னுக்கு வரவதற்குத் துணை புரியும். இத்தகைய சட்டத்தை இயற்றுவதால், நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக ஆகி விட்டோம். நாம் இத்தகைய சட்டத்தை இயற்றுவதானது, “அடுத்த மாதிலத்தின் சர்க்காரைக்கூட இத்தகைய

**THE MADRAS BEEDI INDUSTRIAL PREMISES
(REGULATION OF CONDITIONS OF WORK) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 18 OF 1958)**

[Sri J. Matha Gounder] [12th September 1958]

சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் தூண்டுவதற்கு ஏதுவாக” இருக்கும். எனவே நாம் இயற்றும் சட்டம் மற்ற ராஜ்யங்களில் இத்தகைய சட்டம் இயற்றப்படுவதற்குத் தூண்டுதலாக இருக்கும் என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Speaker, Sir, let me first of all express my grateful thanks to you and the Hon. Minister for Labour for permitting me to take part in this debate though I was a Member of the Select Committee. If I have been constrained to speak on this Bill now, it is only on account of my genuine fear whether this Bill which is intended to do good to labour will not really do good to them in fact.

Sir, I will confine my remarks to one or two things. This is predominantly a cottage industry. This Bill envisages that the provisions of the Factories Act should apply to this industry. A couple of lakhs of people are engaged in this industry and of them more than 16 per cent are ladies. It is also said that more than 60 per cent of the beedis manufactured in our State is marketed in other States in India. Our beedies are having more sales in the other States because the price of beedis manufactured here is lesser than those manufactured locally in those States. Therefore we should remember that this price factor is an important thing in maintaining our present export. If as envisaged in the Bill the provisions of the Factories Act were made applicable to this industry the cost of production would naturally go up. It is bound to go up. If the prices of the beedis manufactured go up, it is a matter for examination whether we will be in a position to sell the same quantity of beedis as we do now in the other States or whether the exports will go down. During the examination of this question the Select Committee found that the margin of profit in this industry was very little. If the cost of production goes up as a result of the application of provisions of the Factory Act, naturally the selling price of these beedis will also go up and that would result in consumer resistance in the other States in which these beedis are now sold. I leave it to the House to decide whether, as a result of this, there would not be fall in production, unemployment, under-employment and inconveniences caused to the industry. This is an important question which I would request the Hon. Minister for Labour to examine very carefully. I am of the opinion that instead of placing this under the Factories Act, if we increase and stabilise the wages and conditions of work of the labourers, it would be a very good thing.

I should like to point out in this connection that we do not enjoy a monopoly so far as this industry is concerned. There are other States engaged in this industry and trade. First comes Madhya Pradesh, then comes Uttar Pradesh and then Bombay. Our State is the fourth in the order. If there is a fall in production in this State consequent on the introduction of this measure, then naturally beedis manufactured in the other States will flow into our State. People employed in the industry in this State will

12th September 1958] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

have to shift to other States. The State also will lose by way of fall in sales tax. I fear this would cause immense harm to labour. I am not decrying steps taken to improve conditions of labour. We are wedded to improve the conditions of labour. In that direction there is no second say in the matter. But I only want that the Bill which aims at doing good to labour should not ultimately prove otherwise. Therefore in this particular case I would appeal to the Hon. Minister to devote more attention and then make this into law.

* SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கனம் தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலுக்கும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும் சரியான பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். பீடித் தொழிலும் பீடித் தொழிலாளர்களும் சரிவரப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டது. மாநிலத்திலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்களும் பீடி முதலாளிகளும் அந்த மசோதாவைக் குறித்துக்கொண்டுள்ள கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வதற்காக, ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு மாநிலம் பூராவும் சுற்றி வந்தது. பீடித் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் பீடி முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும் அக்குழுவின்மீதும் வந்து, சாட்சியம் கொடுத்தார்கள்; அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களைப்பற்றி குழுவின்மீதும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் அறிந்துகொண்ட குழு மசோதாவைத் திருத்தியமைத்தது. அவ்வாறு திருத்தியமைக்கப்பட்ட மசோதா இப்போது இந்தச் சபைக்கு மறுபடியும் வந்திருக்கிறது. சபையில் இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் சிலர் இம் மசோதாவிற்குச் சில பல திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா உடனடியாகச் சட்டமாக்கப்பட்டு, சட்டம் உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து, அந்த அங்கத்தினர்களால் அவர்களுடைய திருத்தங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பீடித் தொழிலானது நெசவுத் தொழிலைப் போல் ஒரு நம்பெரும் தொழில் ஆகும். பல லட்சக்கணக்கான ஆள்களும் பெண்களும் இந்தத் தொழிலை நம்பி ஜீவனம் நடத்திவருகிறார்கள். இந்தத் தொழில் இத்தனை காலம் வரையிலும் சரிவர ஒழுங்குபடுத்தப்படாமலும் சரிவர கண்காணிக்கப்படாமலும் இருந்துவந்திருப்பதையும், ஆங்காங்கே அவரவர்கள் இஷ்டப்படி இத்தொழில் நடத்தப்பட்டு வந்திருப்பதையும் ஆங்காங்கே சென்ற கமிட்டி தெரிந்துகொண்டது. தொழிலாளர்களுக்குப் பீடி சுற்று வதற்குத் தரப்படும் கூலி நடுமுழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் பற்பல விதமாக இருப்பதையும், இடத்திற்கு இடம் ஏற்றத்தாழ்வுகளோடு இருப்பதையும் கமிட்டி பார்த்தது. எனவே, இத்தொழிலில் கூலி முதலியவைகளை ஒருதரப்படுத்துவதுடன் இத்தொழில் எந்த முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று தொழிலை ஒழுங்கு படுத்தவும் செய்க்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசர அவசியம் ஆகும். அத்தகைய சட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று மாதா கெளடர் சொல்வதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இத்தகைய சட்டத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவந்தாலும், அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வருவதைப் பாராட்டுவதற்கு நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இத்தகைய சட்டங்களை இயற்றுவீட்டால், மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சி வலுவடைந்து குழப்பம் ஏற்படும் என்பதை அறிந்துதான் இந்தச் சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மசோதாவானது எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டாலும், அதிலுள்ள சாதக பாதகங்களைக் கவனிக்க வேண்டியதுதான் நம் கடமை; “எங்களால் தான் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது” என்று எந்த ஒரு கட்சியினர் சொல்வதும் நல்லதல்ல.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [12th September 1958]

அடுத்து, மசோதாவிலுள்ள சில அம்சங்களைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். பாக்கிச் சட்டத்தின்படி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பை இதுவரையில் பீடி முதலாளிகள் பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு மசோதா வகைசெய்கிறது. பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பிற்கு மசோதா உத்தரவாதம் செய்கிறது. இந்த அம்சத்தை அனைவரும் வரவேற்க வேண்டும். இந்த மசோதா சட்டமாகி அமலுக்குவந்தால் தங்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று பீடி முதலாளிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். "ஒவ்வொரு பீடித் தொழிலாளியும் 150 கன அடி இடத்தில் வேலை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் 150 கன அடி இடம் கிடைக்கக் கூடியவாறு தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்கள் இருக்கவேண்டும்" என்று மசோதாவில் விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "நாங்கள் அவர்களுக்கு அவ்வளவு இடம் கொடுப்பதற்காகக் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுவோம்" என்று பீடி முதலாளிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் நடத்தும் முதலாளிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைப்பதால், அந்தக் கட்டிடங்களை அவர்களே கட்ட வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்துவதில் தவறில்லை.

11-50
a.m.

இன்னின்ன முறைப்படி கட்டிடங்கள் கட்டி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தர வேண்டுமென்ற முறையை அமுல் நடத்த நிச்சயமாக அவர்களே முன்வரும்படி நாம் வற்புறுத்த வேண்டியதுதான். இந்தச் சட்டமானது நம் ராஜ்யத்தில் மாதிரிந்தான் இப்பொழுது அமுலாகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பக்கத்தில் இருக்கிற கேரள ராஜ்யத்திலே கடைக்கு கடை பீடி சுற்றுகிற முறை இருந்துவருகிறது. ஒவ்வொரு கடையிலும் பீடி சுற்றி விற்பனையாக வருகிறார்கள். அங்கு இந்தச் சட்டம் கிடைவாது. இங்கு நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விரைமே ஆனால் இனிமேல் முதலாளிகள் என்ன செய்வார்கள் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1948-ல் ஏற்பட்ட பாக்கி ஆக்ட்படி நடக்காது ஆங்காங்கு வீடுகளுக்கு அனுப்பி வேலை வாங்கிக்கொண்டு பாக்கி ஆக்ட்பேய் சின்னப்பயினைப் படுத்திகிறார்கள் முதலாளிகள். கூலி நிர்ணயம் ஒன்றும் இல்லாமல் இஷ்டம்போல் கூலி கொடுத்து, லீவ் போன்ற பாக்கி ஆக்ட்படி உள்ள விதிமுறைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டு வராதிருக்கும் முதலாளிகள் இனி என்ன செய்வார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லாத பிரதேசங்களில் அவர்கள் பிராஞ்சுகள் வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து கொள்முதல் செய்து, வாங்கி, இங்கு விற்பனைசெய்ய வழியிருக்கிறது. அப்படி முதலாளிகள் செய்வார்களேயானால் இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத ஒரு நிலைமை ஏற்படுவீர்கள். எனவே இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாகக் கேரள சர்க்காரையும், மற்ற இதர சர்க்கார்களையும் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்படி மத்திய சர்க்கார் மூலம் அவர்களைக் கேட்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். ஆனால் இங்கிருக்கிற எனது மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள், இந்தச் சட்டத்தை இங்கு உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று அதிக ஆசையும், அக்கரையும் காட்டுகிறார்கள். அது, மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயந்தான். அடுத்தபடியாக, "டீர்ட் மார்க்" காரர்களுக்கு மாதிரிந்தான் லேட்சன்சு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இன்று கேரளாவில் ஆட்சி புரிகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கேரள ராஜ்யத்திலும் கொண்டு வரவேண்டும், கடைக்குக் கடை பீடி சுற்றி விற்கக் கூடிய ஒரு நிலை இல்லாதபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் அங்கு கொண்டு வரப்பட்டால்தான் இங்குள்ள எங்களின் தொழிலாளர்கள் வாழ முடியும் என்று சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அம்மாதிரி எல்லாவிடங்களிலும் இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் வந்தால்தான் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள். அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களில் சிலர் இதில் என்ன ஆட்சேபனை கொடுக்கிறார்கள் என்றால், கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு முன்பாக

12th September 1958] Sri A. V. P. Asaithambi]

இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்தால் எங்களுக்கு இந்தச் சட்டப்படி விதிக்கப் பட்டிருக்கும் 9 மணி நேரத்தில் நாங்கள் என்னதான் சுற்றினாலும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூட கூலி கிடைக்காமல் போகும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, வேஜ்போர்ட் ஒன்று அதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மையானாலும்கூட, அதையும் சீக்கிரமாக முடிவுசெய்து, கூலி நிர்ணயத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க அவசர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தையும், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துள்ள அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன் வந்திருக்கும் மசோதாவானது மிகவும் போற்றுதற்குரிய ஒரு மசோதாவாகும். குடிசைத் தொழில்களை அழிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றும், இந்நாட்டிலே வாழக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் நிம்மதியாக வேலைசெய்து நல்ல கூலி பெற்று வாழ வேண்டுமென்றும், அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற பரந்த நோக்கத்தோடுதான், தொழில்துறையில் டனியாற்றியிருக்கும் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்கு பரிசீலித்து இந்த மசோதாவை இந்த அவையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவேயே இந்த மசோதா இந்த சபைக்கு வந்து அது ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் சென்று பலரது அபிப்பிராயங்களையும், கருத்துக்களையும் கொண்டு இப்பொழுது மீண்டும் இச்சபையின் முன் சட்டமாக்குவதற்கு கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இது பற்றி விவாதித்துப் பேசக் கூடிய அவசியமில்லாது, ஷரத்துவாரியாக இது விவாதத்திற்கு வரும்போது அதிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்ளலாம், பொதுப்படையாக இதில் சிற்சில தவறுகள் இருக்குமோனாலும் அதையும் திருத்தி நல்லதொரு சட்டமாக இதை ஆக்குவதற்காக நான் ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இச்சட்டம், தொழிலாளர்களின் நன்மையைக் கருதித்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதில், பல துறைகளில், பலவிதச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. “கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட” கதை போல் இது ஆகக் கூடாது. இம்மசோதா, பற்பல சிக்கல்கள் கொண்ட, சிக்கல்கள் நிறைந்த ஒரு சட்டமாக நடை முறையில் வருமோ என்ற ஒரு அச்சம் தோன்றுகிறது. காரணம் என்ன வென்றால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதி நாம் இந்தச் சட்டம் இயற்றும்போது மறு பக்கத்தில் அதே சட்டத்தின் மூலம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது இந்தத் தொழிலை ஒரே யிடத்தில், ஒரு பாக்டரியாக வைத்து இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதா? அல்லது இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருப்பதுபோல் அவரவர்கள் வீடுகளில் இத்தொழிலை நடத்தி, ஆயிரம் பீடி சுற்றினால் இவ்வளவு கூலி என்று கூலி நிர்ணயம் செய்து அவர்கள் எந்தயிடத்தில் இருந்துகொண்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் சரி என்று வைப்பதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கிருந்து அவர்கள் தொழிலைச் செய்தாலும் அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்று செய்வதா அல்லது பாக்டரி சட்டப்படியுள்ள சகல வசதிகளையும் அவர்கள் பாக்டரிகளில் இருந்து வேலை செய்தால்தான் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பாக்டரியாக ஒரே இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு வகையில் அது நல்லதாக இருந்தாலும்கூட அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களே அதை ஒத்துக்கொள்ளாத முறையில் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்கள். காரணம், சிறு குடிசைத் தொழிலாக அது விளங்கக் கூடிய காரணத்தினால் வீடுகளில் இருக்கக்கூடிய பெண்களும், எட்டு, பத்து வயதுக் குழந்தைகளும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால், பாக்டரியாக வைத்து ஒரேயிடத்தில் அவர்கள் வந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று வைப்பதில் சிரமம் ஏற்படும் என்று தொழிலாளர்களில் பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். வீடுகளில் வைத்து இத்தொழிலை செய்வதாக இருந்தால்தான் எங்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இன்று, சமூக அமைப்பிலே முஸ்லீம் பெண்கள், கோஷாக்கள், வெளியே போகக்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [12th September 1958]

கூடாது என்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பழக்க வழக்கம் அவர்களிடம் இருந்து வருகிறபடியால், ஆண்களோடு பெண்கள் சரிநிகர் சமானமாக வந்து வேலை செய்வதற்குள்ள வாய்ப்பு அச்சமூகப் பெண்களுக்கு இல்லை. அந்த அளவு அச்சமுதாயம் இன்னும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் வீடுகளில் இருந்து கொண்டே அவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்யலாம் என்று இருந்தால் அது அவர்களுக்கு ஓரளவு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது பெண்கள் செய்யக்கூடிய தொழில்களை வேண்டுமானால் வீடுகளில் வைத்துச் செய்துகொள்ளலாம் என்று வைத்துவிட்டு, ஆண்கள் தொழிற்சாலையில் வந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இதுபற்றி செலக்ட் கமிட்டியார் இருதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் கருத்து இதில் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே இது குறித்து நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டியார் பலயிடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு, முதலாளிகளின் கருத்துக்களையும், தொழிலாளிகளின் கருத்துக்களையும் அறிந்து வந்திருக்கிறபடியால், அவர்களின் கருத்து, செலக்ட் கமிட்டியாரின் கருத்து இதில் முக்கியமாகப் பிரதிபலிப்பது மிகவும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக, முதலாளிகள் யார் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்க முடியாதபடி இது இருக்கிறது. ஒரு முதலாளி ஆயிரக்கணக்கில் ஸ்பாய் போட்டு இந்தத் தொழிலிற்கு வேண்டிய புகளியிலையை வாங்கிவைக்கிறார். ஏஜென்டில் வைத்து அதைப் பத்து பேர்களிடம் பிரித்துக் கொடுக்கிறார். அவர்கள் மேலும் பத்து பேர்களுக்கு, ஆள் ஒன்றுக்கு பத்து பேர் வீதம் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி வரும்போது யாரை முதலாளி என்று சொல்வது? ஆகவே, யார் முதலாளி என்று சரக்குகளை வாங்கி வைத்து அதை விற்று லாபம் அடைகிறார்களோ அவர்களைத்தான் முதலாளிகள் என்று கருத முடியுமே தவிர விநியோகஸ்தர்களுக்காக இருக்கிறார்களே அவர்களை முதலாளிகள் என்று சொல்ல முடியாது.

12
noon

நண்பர் மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி ஏஜென்ட் ஒருவர், 1,000 ராத்தல் பீடி புகளியிலையை மாத்திரம் கொடுத்தவிட்டால் அவருடைய வேலை அதோடு தீர்ந்துவிட்டது என்று முடிவு கட்டிக்கொண்டு போனால் தொழிலாளிக்கு, அவருக்கு கடைசியில் ஒருவிதமான லாபமும் கிடைக்காமல் போகும். ஏஜென்டுகளுக்கு அவர்கள் சையில் இருக்கக்கூடிய சரக்குத்தான் மிஞ்சும். ஆகவே தொழிலாளிக்கு லாபத்தில் ஒரு பங்கு போனஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை ஏற்படுத்தினால் அந்த முதலாளி தனக்கு ஒன்று தெரியாது என்று சொல்லிவிடுவார். ஆகவே இவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஒரு பரிசுரிசுதைத் தேடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இந்தத் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து நிறைய லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவ்விதம் லாபம் அடைந்து கொண்டிருக்கின்ற முதலாளிகள் தாங்களாகவே தொழிலாளர்களின் நன்மையைக் கருதி, காலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கேற்ப தங்களுடைய மனதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். சில இடங்களில் இந்தத் தொழில் மூலமாக தொழிலாளர்களை நசுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நடத்தி வருகிறார்கள். எல்லா முதலாளிகளும் இவ்விதம் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. சிலர் தாராளமாக இருக்கலாம், இன்னும் பழைய போக்கிலே இருக்கக் கூடிய முதலாளிகள் காலப்போக்கை உணர்ந்து தாங்களாகவே தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்வார்களாம். இன்றைக்குச் சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கு பீடித் தொழிலாளர்கள் பலர் கிளர்ச்சி செய்ததின் காரணமாக 100, 150 பேர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் தொழிலற்ற முறையில், கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு பட்டினி கிடக்கின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும் என்று சொன்னால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை நிர்ணயம் ஏற்படவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தக் கஷ்டங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு

12th September 1958] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

ஆறுதலாக இருக்கும். சட்டத்தைச் செய்வதினால் உடனே எல்லாக் கஷ்டங்களுமே தீர்ந்துவிடாது. சட்டம் செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் போது பலவிதமான தவறுகள் ஏற்படலாம். அவ்விதம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்போது ஏற்படுகிற பல தவறுகளைப் பார்த்து அதைத் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அதல்லாமல் நினைத்த உடனேயே எல்லாவற்றையும் திருத்திவிட முடியாது. அந்த அளவில் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கூலி வேண்டும் என்பதை நாம் இதன் மூலமாகக் கொண்டு வரலாம். இன்னும் பல பிரச்சனைகள் இதன் மூலமாக எழக்கூடும். அவைகளை எல்லாம் அந்தந்தச் சமயங்களில் திருத்திக்கொள்ளலாம். மேலும் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்தான் இந்தச் சட்டம் செல்வபடியாகும், மற்ற அண்டை ராஜ்யங்களில் பீடி சுற்றுவதற்குச் கூலி குறைவாக இருந்தால் அடுத்த ராஜ்யங்களிலிருந்து பீடிகளைக் சுற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிப்பார்கள். இதைப்பற்றியும் நாம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அதோடு இத்தனை மாத காலம் வேலை செய்திருந்தால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நக்கக்கூடாது, என்று வறையறுக்கவேண்டும். அதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த பீடித் தொழிலாளர் மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு அனுமதி தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை முதலில் தொலித்துக்கொள்கிறேன். இந்த பீடி மசோதா செலக் கமிட்டியில் முன்பு இருந்தபோது, நான் திருச்சிராப்பள்ளியில் போய் இந்த செலக் கமிட்டியில் முன்பு சாட்சியம் அளித்திருக்கிறேன். அதில் நான் குறிப்பிட்ட விவரங்களையும் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய பரிசாரங்களை இதில் சேர்த்து அமைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பீடித் தொழிலில் நான் கவனித்து வரையில் சில காரியங்களை என்னை உறுதியாக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. அவைகளை அனுசரித்துச் சட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். முதலாவதாக இந்தத் தொழில் குறிப்பிட்ட சில பேர்கள் கையில்லாதான் அடங்கி இருக்கிறது. அவர்களைத் தவிர வேறு யாராவது இந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் அதற்கு எவ்வளவோ யோசனை செய்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையினால் சில குறிப்பிட்ட குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்களின் கையில் அபங்கியிருக்கும் இந்தத் தொழிலில் தலையிடும் முன்பு, இந்தத் தொழில் கட்டுப்பாடாக நடத்த வேண்டும் என்று இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்டிருப்பதால், இதைத் தவிர்க்கவேண்டும் அல்லது இந்த அசௌகரியங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும், என்று எண்ணுகிறவர்கள் இந்தத் தொழில் நடத்தாமல் விட்டு, அதன் மூலம் இந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை மட்டும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் சில நண்பர்கள் பேசியபோது சில ஊர்களில் இந்தச் சட்டத்தைச் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று வருவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதேபோன்று ஒரு கிளர்ச்சி ஈரோட்டிலும் ஏற்பட்டது, அப்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் நான் சென்று அவர்களைச் சந்தித்து அரசாங்கம் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ, அதே எண்ணத்தோடுதான் அரசாங்கமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரத்திலேயே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று அவர்களுக்கு உறுதி யளித்து அப்படி ஏதாவது அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏதாவது தயக்கம் ஏற்படுமானால் இதற்காக உங்கள் சார்பில் நின்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி அந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தவிர்த்து இருக்கிறேன். அந்தக் காலமயிலிருந்து என்னை விடுவித்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வார்த்தையைச் சொல்லும்போது அரசாங்கம் இப்போது கொடுத்திருக்கும் திருத்தப் பிரேரணையைக் காணும்போது அரசாங்கத்திற்குச்

[Sri V. S. Manickasundaram] [12th September 1958]

சில வேண்டுகோள் விடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது இதனுடைய ஷரத்துக்களையும் அரசாங்கம் எப்போது இவைகளை கொண்டு வருவதற்கு தகுதி, எப்போது ஏற்ற காலம் என்று கருதுகிறதோ அப்போது அரசாங்கம் கொண்டுவரும் என்கிற உரிமையை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிறது. தொழிலில் முன்னேற்றத்திற்காகத்தான் இவ்விதம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில், முதலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்று கட்டி வசதி உடனேயே அளிக்கவேண்டும் என்று இருக்கும் பட்சத்தில் அனேகமாக பெரும் அளவில் கட்டிடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும் என்ற காரணத்தின்பேரில் அந்தக் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலை ஏற்படும், அதோடு பல தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்க நேரிடும் என்ற காரணத்தால் இந்த ஷரத்தை மாத்திரம் அரசாங்கம் எப்போது உசிதம் என்று கருதுகின்றதோ அப்போது கொண்டு வரலாம். ஆகவே இந்த ஷரத்தை மாத்திரம் இவ்விதம் நிறுத்தி வைத்து விட்டு மற்ற சுகாதார முறையில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது, இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட் ஆக்ட் முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவது, முதலியவைகளை அமுல் நடத்துவதற்கு வற்புறுத்தவேண்டும், அதற்கான ஷரத்துகளை உடனேயே கொண்டு வரவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதின் முக்கியமான நோக்கம் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு முன்னால் இந்தத் தொழிலில் நடத்தி வருகின்ற முதலாளிகள் பாக்டரி ஆக்ட், இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட் ஆக்ட், லேபர் ஆக்ட் முதலியவைகளிலிருந்து எப்படியாவது தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தையும் அவர்கள் தோற்கடித்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களிடையே நிலைமை என்ன என்பதை நான் நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். இந்தத் தொழிலில் இருக்கின்ற ஒரு நிலைமை என்னவென்றால், 15-வது வயதில் ஒருவன் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டால் அதே நபர் தொடர்ந்தாற்போல் 15 வருடங்களுக்கு மேல் வேலை செய்ய முடிவதில்லை. நான் 10, 12 பாக்டரிகளைப் பார்த்தபோது அவைகளில் 35 அல்லது 40 வயதுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களையே அங்கு பார்க்க முடியவில்லை. இதைப்பற்றி தொழிலாளர்களிடத்தில் கேட்போது இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டு கொண்டிருக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் பெரும் வியாதிகளால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அதேரீகுக்ஷய ரோகம், பைல்ஸ் போன்ற நோய்கள் வருகின்றன, 10, 12 வருடங்கள் தொடர்ந்தாற்போல் இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குக் கண்பார்வை கெட்டுப் போய்விடுகிறது, அதன் பின்னால் இவர்களுக்கு அந்த தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது, ஆகவே இவர்களுக்குக் குறுகிய காலத்திலேயே ஆயுட்காலம் வரைக்கும் ஊதியம் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று என்னிடம் அந்த தொழிலாளர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் அது உண்மை என்றுதான் கருதுகிறேன். அந்தக் கோரிக்கை நியாயம் என்றுதான் கருதுகிறேன். அதோடு 10 வருஷங்களுக்கு முன்பே, பாக்டரி ஆக்டின் கீழ் இந்தத் தொழிலைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்று முயற்சித்தபோது அந்த முதலாளிகள் அந்தச் சட்டங்களினின்று விடுதலை அடைந்துள்ளதன் காரணத்தினால் இன்னும் ஏதாவது கோளாறுகள் கண்டுபிடித்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அவர்கள் இதனின்றும் விரிபடாமல் இருக்கவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த அளவிலும், சம்பளத்தைப் பொறுத்த அளவிலும் உடனடியாக இந்த ஷரத்துக்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-10
p.m.

முக்கியமாக பாக்டரி ஆக்டிலிருந்து இவ்வளவு காலமாக முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொண்டு வந்ததன் காரணம், வேலை செய்யக்கூடிய இடம் பாக்டரியாக இல்லாததாலும், தாங்கள் முதலாளிகள் இல்லையென்று

12th September 1958] [Sri V. S. Manickasundaram]

எடுத்துக் காட்டியும்தான் இதிலிருந்து தப்பித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 (ஜி)-யில் முதலாளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது யார் முதலாளிகள் என்று சரியாக இல்லாத குறையைத் திருத்தத் தான் சட்டம் இயற்ற முன் வந்திருக்கிறோம். இந்தப் பிரிவு (ஜி)-யைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிலே, முதலாளிகள் யார் என்ற பதிலே “அல்டிமேட் கண்ட்ரோல்” என்ற வாசகம் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தவுடனே, வேறு விதமான “கண்ட்ரோல்” செய்பவர்களின் நிலைமை என்ன என்று கிளப்பக்கூடும் என்று பயப்படுகிறேன். “கண்ட்ரோல்” வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் முதலாளிகள் என்று “அல்டிமேட்” என்ற வாய்ச்சத்தை விட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு ஆதரவாக மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டிலே, எம்ப்ளாயர் என்ற வார்த்தையின் விளக்கத்திலே “கண்ட்ரோல்” என்ற வார்த்தையை மட்டும் உபயோகித்துக் கொண்டு “அல்டிமேட்” என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்காமல் இருக்கிறார்கள். யார் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களோ, யார் சூப்ரைஸைஸராக இருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாம் எம்ப்ளாயர் என்று அதிலேயிருக்கிறது. அந்த முறையிலே இந்தச் சட்டத்தையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக நான் சாட்சி சொல்லும்போது 20-வது பிரிவில் கண்டபடி அடுத்த 3 நாட்களுக்குள் விடுமுறை விடவேண்டுமென்ற ஷரத்தை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். என்னுடைய சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை நீக்கியதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 16-வது ஷரத்திலிருந்து 21-வது ஷரத்து வரையில் உள்ள ஷரத்துக்களின் மீது முதலாளிகள் சார்பில் சில யோசனைகளையும், தொழிலாளிகளின் சார்பில் சில யோசனைகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாளிகள் சார்பில் சொல்ல விரும்புவது, குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் செய்த உடனே, தொழிலாளிகள் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு 1,000 பீடிகளைச் சுற்றுவதற்குப் பதிலாக 500 பீடிகள் சுற்றினால், அவர்கள் மீது என்ன கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று முதலாளிகள் கேட்கிறார்கள். நான் பார்த்த அளவில் அந்த மாதிரி ஒரு கட்டுப்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஓரளவு ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக பேமென்ட் ஆப் வேஜெஸ் ஆக்டின் 7-வது பிரிவை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தொழிலாளிகள் பயப்படுவது, “வேலை கொடுத்தால் தானே சம்பளம் கிடைக்கும், 400, 500 பீடிகளைச் சுற்றுவதற்கான தழைகளையும் பொருள்களையும் கொடுத்து, அதற்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுத்தால் என்ன செய்வது” என்பது. ஒரு தொழிலாளி வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கும் பட்சத்தில், அவனுக்கு நான் கூலி கிடைக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேமென்ட் ஆப் வேஜெஸ் ஆக்டைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த மாதிரி இதில் தேவை என்று கருதினால் அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலாளிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்ற ஷரத்தை நீக்கி அபராதத்தோடு மட்டும் நிறுத்திக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் நீண்ட நெடு நாட்களாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒரு சட்டம். இதை வரவேற்கும்போது கூட பல நண்பர்கள் எந்த முறையிலே செயல்பாட்டுக்கு வரும் என்று ஐயப்பட்டார்கள். இதிலே பல

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [12th September 1958]

நன்மைகள் பயக்கக்கூடிய ஷரத்துக்கள் உள்ளன. ஆனால் குறிப்பாக இதைப்போலவேயுள்ள சுருட்டுத் தொழிலுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுலாகாது என்று தோன்றுகிறது. அவர்களும் கிட்டத் தட்ட இதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் உடனடியாக வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினால் அடிப்படையாகக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மைகள் மாதாமாதம் சம்பளம் கிடைப்பதும், சுகாதார இடத்தில் வேலை செய்வதும், குடி தண்ணீர், கக்கூள் வசதிகள், பெண் தொழிலாளிகள் வேலை செய்யும் இடங்களில் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குத் தொட்டில் வசதிகள் வருபாந்திர லீவு முதலியன கிடைப்பதும் ஆகும். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதிலே பல சிக்கல்கள் வரும் என்று பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதையே நானும் வலியுறுத்திக் கூற அவாவுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் போது கவனமாக ஆனால் தயக்கமில்லாமல் அமுலுக்கக் கொண்டு வர முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படியில்லையானால் ஒரு சில இடங்களில் முதலாளிகளால் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளிகளை வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு குழம்பங்கள் உண்டாக்க நேரிடும். சில முதலாளிகள் நல்ல கண்ணோட்டத்தோடு—இந்தச் சபையிலே எதிர் கட்சியிலும், ஆளும் கட்சியிலும் சில பீடித் தொழில் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் எல்லோருமல்ல.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : யார் அந்த முதலாளிகள் ?

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த சபையிலேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர் அதிமூலம் அவர்கள் ஒரு முதலாளி என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : Why does the hon. Member bring in his name into this discussion ?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : யார் என்று கேட்டார்கள், அதற்காகச் சொன்னேன். நல்ல மனது படைத்த முதலாளிகள் ஒத்துழைப்பு இருக்கும். இருப்பினும் பல முதலாளிகள் மசோதாவின் ஷரத்துக்களிலிருந்து எப்படியும் தப்பித்துக்கொண்டு விடவேண்டும் என்று வேலை செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் வரை கொண்டு செல்வோம் என்று மார்தட்டிக் கொள்பவர்களும் உண்டு. பல ஐயப் பாடுகள் அதனால்தான் ஏற்படுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது ' எம்ப்ளாயர் ' என்ற வார்த்தையின் விளக்கத்தை சாங்கோபாங்கமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். முதலாளிகள், அவர்களுடைய ஜெண்டாக இருக்கக் கூடியவர்களைக் காட்டி விட்டுத் தான் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதபடி ' எம்ப்ளாயர் ' என்ற வார்த்தையின் விளக்கம் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அத்துடன் மேலும் சில திருத்தங்கள் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் ' எம்ப்ளாய் ' என்ற வார்த்தையின் விளக்கத்திற்கும் சில திருத்தங்கள் வேண்டுமோ என்று கருதுகிறேன். சமீபத்தில் வெளியான சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பிலே, சிப் ஜஸ்டிஸ் தலைமை வகித்த புல் பென்ச், ' எம்ப்ளாய் ' யாராக இருக்கவேண்டுமென்பதை

On an application moved by such person under Article 226 of the Constitution it was contended that the definition of ' employee ' required that the person who is sought to be covered by the definition must be a person to whom ticket is issued by the company and whose name and ticket number are included in the departmental muster. Mere employment in the office would not

12th September 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

suffice for bringing that person within the definition of 'employee' என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இதே போன்று வேறொரு தீர்ப்பையும் உற்று நோக்கிப் பார்ப்போமேயானால், 'master and servant' என்ற contractual relation இருந்தால் மட்டும் தான் "employer, employee" என்று கொண்டு வரமுடியுமென்று தீர்ப்புக் கூறுகிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்பொழுது 'contract for service' என்று இருந்தால் அதற்கு 'no master and servant relation' என்று தீர்ப்பு சொல்லுகிறது. அனால் 'contract of service' என்று இருந்தால் 'master and servant relation' இருக்குமென்று தீர்ப்பில் இருக்கிறது. இந்த முறையில் இந்த definition-ஐ திருத்தி,

12-30
p.m.

'Employee' means a person employed in the beedi industry either directly under the employer on contract of service or under any agency on contract for service'

என்று திருத்தியமைத்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படியும் "employer, employee" என்ற definition-ஐ அடிப்படையாக வைத்து, இசிலிருந்து முதலாளிகள் தப்பித்தக் கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்காத முறையில் சட்ட நிபுணர்களுடன் கலந்து ஒரு சரியான திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மேலும், லேசென்சு கொடுக்கும்பொழுது குறிப்பிட்ட ஏஜெண்டுகளைப் பிணியாக வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் பேருக்கு லேசென்சு பெற்று இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்தக்கொள்ள முயற்சி செய்வார்கள். ஆகவே லேசென்சைக் குறிப்பிட்ட முதலாளிகளுக்கான கொடுக்கலாம் என்ற விதியைக் கொண்டு வருவோமேயானால் நன்றாக இருக்கும். அனால் இது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கும் என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து நேரடியாக ஓரளவுக்கு முதலாளிகளுக்குத் தான் லேசென்சு கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். இப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், பல இடங்களில் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் பேரில் லேசென்சை வாங்கிக் கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட டிரேடு மார்க் உள்ளவர்களைக் கொண்டு சாலை செய்யாமல் பலருக்கும் சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். இப்பொழுதும் சில இடங்களிலே பலதரப்பட்ட ரீதியில் இந்தத் தொழில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், கடைக்குக் கடை பிடி சுற்றக்கூடிய முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. எந்த முறையில் செய்யவேண்டுமென்பதற்கு "premises"-ஐ மாத்திரம் நிர்ணயம் செய்கிறோம். எத்தனை அடிகள் இருக்க வேண்டும், எந்த முறையில் ஆட்களை வைத்து வேலை செய்யவேண்டும் என்பதையும் நாம் இதில் சேர்த்து வேண்டும். இப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், சிறிய இடங்களில், அதிகப்பட்சத் தொழிலாளிகள் இல்லை என்ற அடிப்படையில் வைத்தக் கொண்டு, வேலை செய்வதற்கு இடம் கிடைக்காத தனிப்பட்ட ஏஜெண்டுகள், 'நாங்கள் ஒரு முதலாளிக்காக செய்யவில்லை, பல முதலாளிகளுக்காகச் செய்கிறோம், ஒரு குறிப்பிட்ட டிரேடு மார்க் உற்பத்தி செய்யவில்லை, பலதரப்பட்ட டிரேடு மார்க்குகளை உற்பத்தி செய்கிறோம்' என்று எல்லாம் சொல்லக்கூடும். L-2, L-4, L-5 என்று மத்திய சர்க்காரால் வழங்கக்கூடிய லேசென்சுகளுக்கு சில நிபந்தனைகளையும், கட்டுப்பாட்டையும் விதிக்கவேண்டியிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அகலே, மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து, இதைப் பரிசீலனை செய்து, நல்ல முறையில் இதைச் சீர்த்து செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொதுப்படையாக வரவேற்கின்ற முறையில், தொழிலாளி—முதலாளி, இரவருக்கும் உள்ள உறவு சமூகமான முறையில் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமானால் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்து, அதை உடனே அமலாக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இதற்காக ஏற்கெனவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள கமிட்டியானது அதன் ரிப்போர்ட்டைக் கூடிய சீக்கிரம் சமர்ப்பிக்குமேயானால் நலமாக இருக்கும். சில தொழி

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [12th September 1959]

லானிகளே இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் நேரடியாகப் பலன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை. கோஷா முறையை அனுசரிக்கும் பெண்கள், வயது வந்த பெண்கள், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில்லாமல் போய்விடும் என்ற அச்சத்தை உணர்பண்ணி வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த சம்பளம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை இருக்குமேயானால், தொழிலாளிகளின் ஒன்று பட்ட ஒற்றுமையை நாம் பெறமுடியும். ஆகவே பீடித்தொழிலாளருக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்து, அதை உடனடியாக அமல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்யச் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த 'spread over' நேரமானது 10 மணிக்குப் பதிலாக 10½ மணியாக இருக்குமேயானால், ஓவர் டைம் ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று கருதுகிறேன். பாக்கரி சட்டத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

வார விடுமுறையைப் பொறுத்த வரையில் அதிலே சந்தேகத்திற்கு இடமிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. 'beedi wrapping' என்பதற்கு மாத்திரம் தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைக்கலாம் என்று தெளிவாக உரைப்பது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்குக் குறிப்பிட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள் மாத்திரம் நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தாமல் மீறி நடப்பவர்கள் பீடி நடவடிக்கை எடுக்க கோர்ட்டுக்கு கோரும் உள்ள அதிகாரம் டிரேடு யூனியனுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, விதி விலக்கிற்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் பிரிவு அவசியமா என்பதைப் புனராலோசிக்க வேண்டும். எந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் பீடிக் சம்பெனிக்வும் விதிவிலக்கு அளிப்பது என்பது சரியாக இருக்க முடியாது. திட்டவாட்டமான காலவரையறுத்து இந்த விதிகளை அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தினை செய்யவேண்டிய முக்கியமான மாறுதல் களைச் செய்து நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைப்பார்கள் என்ற அவாவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. P. SARATHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளரின் நிலையை உயர்த்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தை முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக, பீடித் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நிலவரங்களை நேரில் சென்று பார்த்த எங்களுக்கே மனதிற்கு வேதனையாக இருந்தது. ஏனென்றால் சிறுசிறு குடிசைகளிலும், சுகாதார வசதியற்ற இடங்களிலும், இன்னும் ரோடுகள், கல்வாய்ச்சன் போன்ற இடங்களிலும் அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலவரங்களைச் சீர்திருத்தி அமைத்து, இப்பொழுது ஒரு ஆள் உட்காருவதற்கு 150 கன அடி இடம் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவோ தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், ஏதோ பிராஞ்சு முறை, கான்டிராக்ட் முறை, ஏஜென்ஸி முறை என்று இம்மாதிரி எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகள் இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இதே முறைகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டி செய்திருக்கும் சில

12th September 1958] [Sri M. P. Sarathi]

திருத்தங்களினால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். எந்த ஒரு முதலாளி குற்றம் செய்தாலும், இதுவரையிலும் எந்தச் சட்டத் தின்படியும் அவர் தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் சோர்ட்டுக்குச் சென்றால் முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் சம்பந்தம்மில்லை என்ற தீர்ப்புத்தான் வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே பீடித் தொழிலாளருக்கும், மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு வித நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வரும் தேதியிலிருந்து 14-வயதுள்ள சிறுவர்கள் எல்லாம் ஏராளமாக வேலையை இழப்பார்கள். அச் சிறுவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காகத் தொழிற் கல்வி வசதியோ அல்லது அவர்கள் படிப்பதற்கான வசதியையோ செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். ஜில்லாவாரியாகப் பார்த்தால் 5,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலையை இழப்பார்கள் என்று தோன்றுகிறது. இது சர்க்காருக்கும் தெரியும். அவர்கள் எந்த கதிக்குப் போனாலும் போகட்டும் என்று விட்டு விடாமல், அவர்களுக்கு நல்ல ஒரு வழியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், ஏறத்தாழ 30,000 பெண்களுக்கு மேல் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கு, பெண்களுக்காக ஒரு தனித் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும். ஆண்களோடு உட்கார்ந்து கொண்டு அவர்கள் வேலை செய்ய முடியாது. நாங்கள் நேரில் சென்றபோழுது “எங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பாக்டரி இருந்தால் தான் நாங்கள் வேலை செய்ய முடியும் தவிர, அது இல்லாவிட்டால் நாங்கள் வேலை செய்வதை விட்டுவிட்டு நேரிடும்” என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக இந்த பீடித் தொழிலைப் பொறுத்தவரையிலும், கூலியாகத் தான் நிர்ணயிக்க முடியுமே தவிர, சம்பளமாக நிர்ணயிப்பதற்குத் தோதல் லாத தொழில் இது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னென்றால், ஒரு தொழிலாளி ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் 2,000 பீடிகள் சுற்று வான். அதே நேரத்தில் மற்றொரு தொழிலாளி 500 பீடிகள் தான் சுற்றிக்கொண்டு உட்கார்ந்து இருப்பான். ஆகவே, இந்தத் தொழிலுக்குச் சம்பளமாக நிர்ணயிப்பதைவிட, கூலியாக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், கூலியாக நிர்ணயிப்பதில் சில தொந்தரவுகள் இருப்பதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தினக் கூலியாக நிர்ணயித்தால், லீவு முதலிய வசதிகள் தொழிலாளிகளுக்கு இல்லாமல் போய்விடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

12 30
p.m.

(Deputy Speaker in the Chair.)

கூலியாக நிர்ணயம் செய்து, அதே சமயத்தில் தொழிலாளிக்கு லீவு முதலிய வசதிகள் கிடைக்கும்படியாக இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பீடித் தொழிலினுடைய நிலையை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் மாற்றாவிட்டால் பிராஞ்சு முதலாளிகள், எஜெண்டுகள் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். முதலாளிகள் பதில் எல்லாத் தகுதியில்லாதவர்களை எஜெண்டாக நியமித்துவிட்டு ஏதாவது தப்பு செய்யும்பொழுது எஜெண்டுகள் மறைத்துவிடுவார்கள். அல்லது, அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வேறு வழி செய்துகொள்வார்கள். ஆகவே, யார் பேரில் டிரேட் மார்க் லைசென்ஸ் உள்ளதோ அவர்கள் தான் முதலாளிகளாகக் கருதப்படவேண்டும். மற்றப்படி பிராஞ்சுமுறை, காண்டிராக்ட் முறை, எஜெண்டு முறை இவைகளிலுள்ளவர்களை முதலாளிகளாகக் கருதாமல், டிரேட் மார்க் லைசென்ஸ் உள்ளவர்களையே முதலாளிகளாகக் கருதவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக, ஒரு தொழிலாளி வாரத்திற்கு 48 மணி நேரம் தான் வேலை செய்யலாம் என்றும், ஒரு நாளைக்கு 9 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலை செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது என்றும் இந்த மசோதாவில் கூறப்

[Sri M. P. Sarathi] [12th September 1958]

பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் இலையை வீட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போய் வெட்டிக் கொண்டு வருவதால் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கு இலை வெட்டத் தெரியவில்லை என்றாலோ, அல்லது வெட்டுவதற்காக ஆட்கள் இலையை என்னாலோ அந்தத் தொழிலாளி 1,000 இலை வெட்டுவதற்கு 3 மணி நேரம், 4 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கும். அந்தத் தொழிலாளி ஒரு நாளுக்கு 1,000 பீடி சுற்றுவான் என்று வைத்துக்கொண்டால், இலை வெட்டுவதற்கு 4 மணி நேரமும், பீடி சுற்றுவதற்கு 8 மணி நேரமும் ஆக 1,000 பீடி சுற்றுவதற்குப் 12 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த முறையை அமைச்சர் அவர்கள் திருத்துவார்களா என்று எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

ஏறக்குறைய இப்பொழுது பாக்டரி ஆக்ட் அமுலில் இருந்துகொண்டு தான் வருகிறது. பாக்டரி ஆக்ட் முறைப்படி இப்பொழுது நடந்துகொண்டு வருகிறதா என்றால், இல்லவே இல்லை. இந்தச் சட்டத்தை இதே முறையில் கொண்டு வந்தால், இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகுமே கூட, தொழிலாளர்களுக்கு யாதொரு பயனும் ஏற்படாது. இதைக் கண்டிப்பான முறையில் அமுல் நடத்துவதற்குச் சர்க்கார் தகுந்த ஆபீஸர்களை நியமித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியல்லாமல் ஒரு வருஷம் இதற்கு அவகாசம் கொடுத்தால், அந்த ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவிடமாட்டார்கள். இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேறு வசதிகளை ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுதே இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க முடியாமல் செய்வதற்கு முதலாளிகள் “லேட் ஆர்டர்” வாங்குவதற்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வசதி ஏற்படாமல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக தொழிலாளி

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member's time is up.

* SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில், இம்மாதிரி சட்டத்தை மட்டும் கொண்டுவந்தால் போதாது, சட்டத்திலுள்ள பலனைப் பீடித்தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் முறையில், இந்தச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும். 1950-ல் வருஷத்தில் ஒரு தொழில் சட்டம் வந்தபொழுது கோயம்புத்தூரில் பீடி முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்ட சச்சரவு நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தத் தொழில் சட்டம் வந்த பிறகு அங்குள்ள பீடித் தொழிலாளர்கள் ரூ. 1, 1-8-0, 1-12-0-க்கு வேலை செய்தார்கள். அந்தச் சட்டம் வந்த பிற்பாடு அவர்களுக்குப் போனஸ் கிடைத்து முதலாளிகள் இதையெல்லாம் பார்த்து ஒரே இடத்தில் முதலைப் போட்டு தொழிற்சாலை வைத்தால் நகரத்திலுள்ளவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எண்ணி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கும் கிராம ஜனங்களுக்கு சிறிது சிறிதாக பிரித்துக்கொடுத்து வேலை வாங்கி, அவர்களுக்குக் குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து, அதிக லாபம் பெறுகிறார்கள். இம்முறையைக் கையாண்டு தொழிலைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இதைத் தடுத்த நிறுத்தினாலொழிய முதலாளிகளைத் தடைசெய்ய முடியாது. அதோடு கூட, இன்று முதலாளி, தொழிலாளிகளுக்கிடையே சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால், தொழிலாளிகளுக்கு என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படுகின்றனவோ, அதே நிபந்தனைகளை முதலாளிகளுக்கும் விதிக்க வேண்டும். முதலாளிக்கு ஒரு நிபந்தனையும், தொழிலாளிக்கு ஒரு நிபந்தனையும் இருக்கக்கூடாது. அதோடுகூட, இரவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு 1½ மடங்கு கூலி கொடுக்க வேண்டும். இதை ஓவர் டைம் கூலி என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது பகலில் வேலை செய்தால் எவ்வளவு கூலி கிடைக்குமோ அதை

12th September 1958] [Sri N. Marudachalam]

விட அதிகப்படியான கூலி கொடுக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தாப்ஸ் தடுப்பதற்கு முதலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு பல சூழ்ச்சிகளைக் கையாளலாம். கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வந்தபொழுது அதை ஏதிர்த்து முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டு வரையிலும் போய் முறையிட்டார்கள். தொழிலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை பயக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதைக் கொண்டுவந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், ஸார், இந்தப் பீடித் தொழிலை ஒழுங்குபடுத்தும் மசோதாவை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நான் ஒரு சிறிய பீடி உற்பத்தியாளர் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நான் ஏன் வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னால், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர்களாக இருக்கும் 30,000 பீடித் தொழிலாளர்களுடைய வேட்டுகளை இன்னொரு தடவை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படை நோக்கத்தோடு அல்ல, அவர்களுடைய கஷ்டத்தை உண்மையாக உணர்ந்திருப்பதால் தான். தென்னிந்தியா சம்பந்தப்பட்டவரையில் பீடித் தொழில் என்று எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது அது ஒருவருக்கும் புரியாத தொழில். அதனால்தான் இந்த மசோதா விவாதிக்கக்கூடிய சமயத்தில் இங்கு பெஞ்சுகள் காலியாக இருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் கைத் தொழிலுக்கு அடுத்தப்படியாக ஒரு 6, 7 ஜில்லாக்களில் பரவலாக இந்தத் தொழில் அநேக குடும்பங்களுக்கு வாழ்வு அளித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. முக்கியமாக, சென்னை நகரம், வட ஆற்காடு ஜில்லா, திருச்சி, சேலம் ஜில்லாக்கள், அதற்கு அடுத்தப்படியாக 2, 3 ஜில்லாக்கள் தான். திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவிலுள்ள முக்கூடல் அதைச் சுற்றியுள்ள தென்காசி, நான்குனேரி தாலுகாக்களில் சிறிதும் பெரிதுமாக சுமார் 200 கிராமங்கள் ஆகிய இடங்களில் இந்தத் தொழில் பரவிக்கிடக்கிறது. இதில் 40,000 தொழிலாளர்கள் குடும்பஸ்தர்களாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆண் தொழிலாளிகள் 1,000 பேர்களுக்குக் குறைவாக இருக்கும். முக்கியமாக, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், மேல்பாளையம் என்ற நகரத்தில், பீடித் தொழில்தான் மத்தியதர வகுப்பினருக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு முக்கியத் தொழில் ஆக இருக்கிறது. இருந்தாலும், இது மந்திரி சபைக்கு பூரா நிலைமை தெரியக்கூடாத ஒரு தொழில். ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் தொழிலுக்கு அதிர்ஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மந்திரி சபை காலத்தில், அது ஏற்படுகிறது. நமது தொழில் மந்திரியுடன், எனக்கு கட்சி வேறுபாடு இருந்தாலும், தொழிலாளிகளின் நன்மையைக் கருதி இந்த மசோதாவை இவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டு வந்ததற்காக, கணம் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று எந்த மேடையில் இருந்தும் கூறத் தயங்க மாட்டேன். பல இடங்களில் தொழிலாளிகளுக்குக் கூலி ஒழுங்காகக் கிடைக்கிறது என்றாலும், எங்கள் பகுதிகளில், அப்படி இல்லை. 1,000 பீடிசுற்ற பத்தனாவுக்கு உள்ளாகத்தான் கொடுக்கிறோம். அதிலும், கமிஷன்கள் போக, பண்டலுக்கு இவ்வளவு என்று போக அந்தப் பத்தனாவில் அவர்களுக்கு, எட்டரை அல்லது எட்டேகால் அனுத்தான்கிடைக்கும். அந்த மாதிரி Poor wage-தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு ஏற்கனவே உள்ள சம்பளத்தையும், ஒருசில முதலாளிகள், மூன்று, நான்கு மாதத் திற்கு ஒரு தரம்தான் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியுள்ள முறையில் தொழிலாளிக்குக் கிடைத்தாலும், அது லாபகரமாக இல்லை.

12-46
p.m.

சில தொழிலாளிகள், ஆண், பெண் உள்பட, என்னிடம் சொன்னார்கள், இந்த சட்டப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பீடி சுற்றுவது அவர்களுக்கு மிகச் சிரமமாக இருக்கும் என்று. நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்

[Sri D. S. Authimoolam] [12th September 1958]

னென். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின் கீழ், சலுகைகள் பரவலாக இருந்தாலும், உங்களுக்குக் கூலி உயர்வு கிடைக்காது. சீக்கிரமாக வேலையைப் பெற்று இடங்களில் வேலை செய்தால்தான், தொழில், சம்பள ஜவாப் தாரித்தனம் ஏற்படும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நீங்கள் எல்லோரும் வேலைசெய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அதன் பிறகு, கிராமங்களில் தொழிலாளிகள் கொஞ்சம் திருப்தியாக இருக்கிறார்கள்.

சட்டம் நிறைவேற்றினால் மட்டும் போதாது. அதை நல்ல முறையில் அமலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட, ரூலஸ் ப்ரேம் பண்ணும் போது ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். நாமோ ஒரு “ரிட்” யுத்தத்தில் வாழ்கிறோம். பீடி பாசடரி முதலாளிகள் எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள், லீக்ஸ் டெம்பரமெண்ட் உடைய ஆட்கள். சரூக்கமாகச் சொன்னால், **Court birds** என்று கூடச் சொல்லலாம். நாங்களெல்லாம், **Court birds**-களாக இருந்தவர்கள்தான். பீடி இன்கம் மாக வைத்துக்கொண்டு, சண்டை பூசல்கள் போட்டு செலவழித்து இருக்கிறோம். நாளை சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய் வரை ஒழித்து இருக்கிறேன். எங்கள் ஊர் ஆட்கள் சுபரிட் கோர்ட் வரை சச்சரவு செய்வார்கள். மற்றப் பீடி முதலாளிகளைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ளதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே இந்த ரூல் விஷயங்களில் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமான் கோதண்டராமன் பேசும்போது, எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள முதலாளிகளைப்பற்றி ரொம்பவும் குறைவாகப் பேசிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னதில், 75 சத விதம் உண்மையாக இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் அப்படிச் குறைவாகப் பேசி இருக்கவேண்டாம்.

சட்ட விஷயத்தில், பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளிகள் நல்ல வாழ்வைக் கருதி, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதை அமலாக்கி, நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI A. MARIAPPAN :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தது போல் பேசினார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை மறந்து பேசினார்கள். அவர்கள் ஏதோ தனிப்பட்ட முறையில் செய்ததில்லை இது. அந்த மெம்பர்களுக்கு ஒரு சங்கடம். கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள், எந்தத் தொழில் சட்டத்தையும், தாங்கள் சொல்வதற்கு முன்பே, அவராகவே துரிதமாகக் கொண்டுவந்து, தங்களுக்கு வேலையில்லாமல் செய்துவிடுகிறார்களே என்ற பயத்தில், அவர் 4, 5 மாத காலத்தில் பதவியை விட்டு விடுவார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். தங்களுக்கு வேலையில்லாததால், வேலையில்லாமல் செய்துவிடுகிறதனால், அவர்கள் சீக்கிரமாக வேலையிலிருந்து விலகினால் நல்லது என்று எண்ணுவது தெரிகிறது. அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, இம்மாதிரிச் சட்டங்களை நிறைவேற்றி செயல்படுத்துகிறார்கள் என்று.

எங்கள் ஜில்லாவில் சில முதலாளிகள், தங்களிடம் வேலை செய்யும் பீடி சுற்றுகிறவர்களுக்கு, தங்கள் கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக வேலை கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைய தினம், பீடி முதலாளிகள், இந்த மசோதா வரும் காரணத்தினால், அவர்களைப் பீடி சுற்றும் தொழிலாளிகள் என்ற நிலைமையில்லாமல் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே பீடி சுற்றுவது போலவும், அவர்களிடம் இந்த முதலாளிகள் பீடிகளை விலக்கு வாங்குவது போலவும், நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு நாம் சட்டத்திலே இடம் கொடுக்கக்கூடாது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் கூடி இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12th September 1958] [Sri A. Mariappan]

இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலித்து வந்த காலத்தில் கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களுக்கும் போக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்ட போது, இந்தச் சட்டம் செப்டம்பரில் சபைமுன் கொண்டு வரவேண்டும், இந்த ஜில்லாக்களுக்கெல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்தால், தாமதமாகும் என்றும், உடனடியாக சட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆர்வமாக இருந்தார்கள் அமைச்சர் அவர்கள்.

அப்படியிருந்தும் கூட சிலர் இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக ஐந்தாம் தேதியிலிருந்து சேலத்தில் கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பாக மறியல் செய்து வருகிறார்கள். தாங்கள்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டோம் என்றும், அந்த கௌரவத்தைத் தாங்கள்தான் அடைய வேண்டும் என்றும் இப்படிச் செய்து வருகிறார்கள். இது தவறான வழி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விருப்புகிறேன். ஏனென்றால் தொழிலாளர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்யவேண்டும் என்று பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி உயர்வதற்கும் தங்கள் கட்சியில் தொழிலாளர்களை இழுத்துக்கொள்வதற்கும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் சார்பாகப் பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப் பேசுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்குத் தீங்கு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படித் தீங்கு செய்ய முற்பட்டால் அது எங்கே கொண்டுவரப் விடும் என்பதை அந்தக் கட்சித் தலைவர்களும் தொழிலாளர்களும் நன்றாக உணர வேண்டும். அந்த வகையிலும் அதில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எவ்வளவோ ஆவலுடன் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக சில கட்சிகள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது சரியான காரியமல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வந்தால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல இடங்களில் சிலர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நன்கு தெரிகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது இரண்டு அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களாகக் கூட கூலியை விட்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் சென்ற இடங்களில் சில பெண்மணிகள் சொன்னார்கள் நாலேந்து வருடங்களாகப் பீடி சுற்றிக்கொடுத்துவிட்டு தாங்களாகவே கூலி பெற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அங்கேயெல்லாம் அநேகமாகப் பெண்கள்தான் பீடி சுற்றுகிறார்கள். மேலப்பாளையம் போன்ற இடங்களிலும் பெரும்பாலும் பெண்கள்தான் பீடி சுற்றுகிறார்கள். ஆகவே பெண்களுக்கு என்று சட்டத்தில் ஏதாவது வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டால் ஏற்கெனவே சம்பாதித்தவர்கள் வருமானத்தைப் பூராவும் சேர்ந்து எல்லோரும் இழந்து விடக்கூடும். ஆதலால் திருநெல்வேலி ஜில்லா விலுள்ள பெண்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நோடியாக வேலை செய்தாலும் அல்லது கம்பெனி மூலமாக வேலை செய்தாலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான பாதையும் ஏற்படாத வகையில் சட்டம் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் பீடி சுற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை பாதிக்காத அளவில் அவர்களுக்குச் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சேலம் ஜில்லாவில்தான் ஆறு மாத காலமாக இதை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அங்கே ஏற்கெனவே கோர்ட்டுக்குச் சென்று இரண்டணு குறைவாக வாங்கக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்றைய தினம் அங்குள்ள முதலாளிகள் இரண்டணு குறைவாகக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நடுவில் எஜென்ட் என்றோ அல்லது கண்ட்ராக்டர் என்றோ இருந்தால் அவர்களுடைய நிலைமை வேறுவிதமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பீடி சுற்றுகிறவர்களுடைய

12-50
p.m.

[Sri A. Mariappan] [12th September 1958]

நிலை சரியாக இல்லை. எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தாமல் அங்கங்கே ஏஜெண்டுகளையோ அல்லது கண்டிராக்டர்களையோ அமைத்து அவர்கள் மூலமாகக் கூலி கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களை பொம்மைகளாக வைத்து முதலாளிகளை அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கிக்கொண்டு ஏஜெண்டுகள் கண்டிராக்டர்கள் மூலமாகத் தாங்கள் பீடிகளை வாங்கி வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில இடங்களில் நேரடியாக வேலை வாங்கி கூலி கொடுத்து வந்தும் ஏஜெண்டுகள் மூலமாக வாங்குவதாகவும் சொல்லி வருகிறார்கள். இதைத் தடுக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். ஆகவே பீடி சுற்றுகிறவர்கள் நேரடியாக லாபம் கிடைக்கும் அளவில் அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முற்பட வேண்டும். இந்த அளவிலும் பீடி சுற்றுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டு வருவதற்குக் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்கு அவரைப் பாராட்டி இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசி ஆதரவு தந்த எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் சிறு தொழில்களும் குடிசைத் தொழில்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவ்வாறு இருக்கிற சிறு குடிசைத் தொழில் எல்லாவற்றையும் நாம் சிறப்பாகச் சீரடையும்படி செய்தால்தான் நம்முடைய வாழ்க்கை நன்றாக இருக்குமேயல்லாமல் அதைக் கட்டுப்படுத்தாமல், ஒழுங்குப்படுத்தாமல் அப்படியே விட்டு விட்டால் மக்களுடைய வாழ்க்கை மிகவும் கேவலமாகப் போய்விடும். இதையொட்டித்தான் வட்டத்திற்கு மேலாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக சட்டப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

இந்தச் சட்டமானது சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் முதல் முதலாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்த விதமான ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி பயன் அளிக்காமல் போய் விட்டது. ராஜ்யங்களில் ஏதாவது இந்த விதமான சட்டத்தைச் செய்து அவர்களுடைய அனுபவத்தையொட்டி ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். நமக்கு இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனாக இருப்பதால் தான் இதை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு இந்தத் தொழில் நன்றாக நடக்குமா, அதனால் விலைகள் உயர்ந்து நம்முடைய தொழில் நசித்துப்போகுமா, அல்லது பக்கத்தில் இருக்கும் ராஜ்யங்களில் இப்படிப் பட்ட சட்டம் இல்லாத காரணத்தால் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள தொழில் பிற ராஜ்யங்களுக்குப் போய்விடுமா பக்கத்திலுள்ள கேரள, மைசூர் முதலிய ராஜ்யங்களுக்குச்சென்று விடுமோ என்றெல்லாம் மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதனால் நாம் இதை நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

இப்பொழுது நாம் கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டத்தில் முதல் முதலாக சில முக்கியமான ஷரத்துக்களைச் சேர்த்து இருக்கிறோம். சில அதிகாரங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களையும் சேர்த்திருக்கிறோம். ஒன்று கட்டடம் கட்ட வேண்டும், சுகாதார வசதியாக, காற்றோட்ட முன்னதாக இருக்க வேண்டும், இன்னும் வெளிச்சம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் செய்வதற்கு முதலாளிகளுக்குக் கொஞ்சம் செலவு அதிகமாகும் என்பதில்

12th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

சந்தேகமில்லை. இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனேயே இவைகளையெல்லாம் செய்துவிடப்போவதில்லை. அதற்காகத்தான் முதலாவது ஷரத்தில் சர்க்கார் ஓரளவு எந்தந்த ஷரத்துக்களை எந்தந்த காலத்தில் எந்தந்த பகுதியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டிய பொறுப்பை, அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால், அதாவது இந்தச் சட்டம் ஏரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று வைத்துக்கொண்டால் இரண்டாம் தேதி முதற்கொண்டு பல பீடி தொழில்சாலைகள் மூடப்படும் படியான நிலை ஏற்படும். எந்த இடங்களில் பீடி சுற்றுகிறார்களோ அந்த இடங்களில் ஷரத்துக்களின்படி எந்த விதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம், என்னென்ன நபர்களை இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி ஒன்றும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்கும்படியான ஷரத்து சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே செலெக்ட் கமிட்டியில் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றியவுடனேயே இவைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அது முடியாது, அந்த அளவுக்கு அது சாத்தியமாக இருக்காது, எல்லாவற்றையும் உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமானால் அவர்களிடம் பணம் இருக்காது, அதிகப்படியான பணம் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதை அனுசரித்துத் தான் நாளடைவில் அவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த முறையில்தான் ஷரத்துக்களுக்கு திருத்தம் செய்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஷரத்துக்களை நாம் திருத்தியமைக்கும்போது, ஏதோ இந்த நாட்டை விட்டுத் தொழில் வேறு ராஜ்யங்களுக்குப் போய்விடுமா என்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. நாம் உடனடியாக எல்லா ஷரத்துக்களையும் அமுல் நடத்தினால், ஒருவேளை அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தையோ அல்லது உற்பத்தியையோ வேறு இடத்திற்கு மாற்றலாம். ஆனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, செய்கின்றபோது, ஏதோ, ஒரு ஷரத்து இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், இதற்காக அதேதமாகாணத்திற்குச் செல்ல வேண்டியது இல்லை என்று நினைப்பார்கள். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, மற்றொரு ஷரத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால், அப்பொழுதுமே இதற்காகச் செல்ல வேண்டியதில்லை என்று நினைப்பார்கள். அவ்வாறு படிப்படியாக இந்த ஷரத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் நிறைவேற்ற முடியும். அப்படிச் செய்வது தான் சரியான முறையும் கூட.

நண்பர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குதிரைப் பந்தய மசோதா மாதிரி போய்விடக் கூடாது என்று. குதிரைப் பந்தயத்தினால் பணம் இன்னும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திற்கு நமக்குப் பணம் மிகத் தேவையாக இருப்பதால், ஏதோ அதை வைத்தாவது நான்கு சிறு கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாமே என்ற எண்ணத்துடன் அதை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், அந்தவிதமான நிலை இந்த மசோதாவுக்கு ஏற்படாது.

வேலை நேரம், ஓய்வூதிய கொடுப்பது போன்ற ஷரத்துக்களை நாம் உடனடியாக அமுல் நடத்தலாம். அதனால் எந்த முதலாளிகளுக்கும் அதிகச் செலவு ஏற்படாது. கட்டிட வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் செய்வதில் தான் நாம் அவர்களுக்கு விதிகளைத் தளர்த்திக் கொடுப்பதாக யோசனை செய்திருக்கிறோம். அதனால் அவர்கள் உடனடியாகப் பாதிக்கப் படமாட்டார்கள்.

1-00
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [12th September 1958]

மற்றும் ஒரு கொள்கைபூர்வமான விஷயம். சாதாரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளை அதிகரித்தால் உடனே உற்பத்தியினுடைய விலை அதிகரித்துவிடும் என்று நினைப்பது பொருளாதாரச் சரித்திரப்படி உண்மை அல்ல. அப்படி அது உண்மையாக இருக்குமானால், இங்கிலாந்து தேசத்தில் எந்தத் தொழிலிலுமே இன்றைக்கு இருக்க முடியாது. பதினெட்டு 19-வது நூற்றாண்டில் அங்கிருந்த கூலி நிலைமையையும், அதற்குப் பின்பு இப் பொழுது 20-வது நூற்றாண்டில் இருக்கும் கூலி நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கூலி உயர்வதன் மூலமாகத் தொழில் நசித்துவிடும் என்று சொல்கிற வாதத்துக்குக் கொஞ்சங்கூட இடம் இருக்க முடியாது. அதுபோல்தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட, பஞ்சாலகளை எடுத்துக் கொண்டால், 1918, 1919, 1920-ம் வருஷங்களில் இருந்த நிலைமையையும் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையையும் பார்த்தால், கூலி உயர்வு எவ்வளவோ மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது, அதனால் தொழில் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது நன்றாகப் புலனாகும்.

கூலி முதலிய வசதிகள் அதிகரிப்பது மூலமாகத் தொழில் கூட மேம்பாடு அடைகிறது. முதலாளிகள் சிக்கன முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படுகிறது. தொழிலையும் நன்றாக, திறமையாகச் செய்ய வேண்டிய ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் தொழிலாளர்களுக்குச் சற்று சலுகை அதிகரிப்பதன் மூலமாகத் தொழில் நசித்துவிடும் என்ற கொள்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. சாதாரணமாகப் பார்க்கும் போது, இந்தத் தொழில் நுட்பமும், தொழிலில் இருக்கும் திறமையும் தொழிலும் சிக்கனமாக நடைபெறவேண்டுமானால், இவை யெல்லாம் அதற்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமான பிரச்சனை. பெண்களுக்கு எந்த அளவு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பது. இங்கு வைத்திருக்கும் சட்டத்திலே பெண்கள் வீட்டிலே இலை வெட்டுவது, இலை நனைப்பது என்ற இரண்டு வேலைகளை மாதிரி தான் செய்யலாம் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்கு மேலாக அவர்கள் வீட்டிலேயே பீடி சுற்றி விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டால், இந்தச் சட்டம் வெறும் காகிதமாகப் போய்விடும். காரணம் என்ன வென்றால், பெண்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று வீட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அங்கு ஆண்கள் எல்லோரும் வேலை செய்வார்கள். இதை நாம் வீடு வீடாகப் போய் “இன்ஸ்பெக்ஷன்” செய்வதுமுடியாது. லைசன்ஸ் ப்ரெமீஸ்ஸுக்குப் போய் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதே மிகக் கஷ்டமான காரியம். அப்படியிருக்கும்போது, வீட்டிலே கொண்டுபோய்ச் சுற்றலாம் என்றால், இந்தச் சட்டமே உடைந்துவிடும். அந்தக் கஷ்டத் திற்காக வீட்டுக்குப் போய் பீடி சுற்றக்கூடாது என்ற நிலைமையை வைத்திருக்கிறோம். பெண்கள் வீடுகளில் இலைகளை வெட்டி, நனைத்துக் கொடுக்கும் தொழிலைச் செய்தால், லைசன்ஸ்ட் ப்ரெமீஸ்ஸுலே வைத்துக்கொண்டு சுற்றுவது நல்ல முறையாக இருக்கும்.

இரண்டாவது, சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பது. வீட்டிலேயே பீடி செய்யலாம் என்று சொல்லிவிட்டால், எந்த முறையிலும் சுகாதாரம் அபிவிருத்தி அடையாது. இன்னும் கேவலமாக, பலவித நோய்களுக்கு உள்ளாகும்படி ஏற்படும். ஆகவே தான், சில பகுதிகளில், திருநெல்வேலிப் பகுதியிலே பெண்களுக்கு இதில் ஓரளவு கஷ்டம் ஏற்படும் என்றாலும், அவர்கள் தங்களுடைய வேலையை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டால் சரியாகப் போய்விடும். கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதிமூலம் போன்றவர்கள் இதற்கு வழிகாட்டியாக இந்த வேலையைச் செய்து காட்டினால் மற்றவர்கள் பின்பற்றுவதற்குச் சகாயமாகவும் உதவியாகவும் இருக்கும். எப்படியென்றால், அவர்கள் இலை வெட்டுவது, நனைப்பது போன்ற வேலைகளை பெண்களுக்குத்தான் கொடுப்பது என்று தீர்மானம் செய்துவிட்டால், அந்த வேலையைப் பெண்கள் செய்து கொடுத்து விடுவார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு லைசன்ஸ்ட் ப்ரெமீஸ்ஸிலே பீடி

12th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

சுற்றுவது போன்ற வேலையைச் செய்யலாம். அவ்வாறு அந்த முறையை எல்லோரும் கடைப்பிடிப்பார்களானால், இதில் இருக்கும் சிக்கலும், இதில் இருக்கும் கஷ்டமான பிரச்சனையும் தீர்ந்துவிடும்.

இந்த முறையில் வற்புறுத்துகின்றபோது, இதில் முதலாளிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சட்டத்தை எந்த முறையில் நாம் ஏமாற்றிவிடலாம் என்றே எப்போதும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் தான், கடுமையான சட்டங்கள் மேலும்மேலும் வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்-முதலாளி உறவு சரியாக இல்லை என்று அடிக்கடி ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று தீர்ப்பு பெற்ற தால்தான், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் பீடித் தொழிலாளர் பற்றிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சட்டத்தை ஏமாற்ற வேண்டும், சட்டத்தைச் சட்டபூர்வமாக மீறவேண்டும் என்ற கொள்கையை விட்டு, சட்டத்தின் தத்துவத்தை நாம் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கவேண்டும், சட்ட தத்துவத்தின்படி ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று வருவார்களானால், இதில் இருக்கும் குறைபாடுகளைத் திருத்துவதற்குச் சர்க்கார் எப்போதும் தயாராக இருக்கும். விசேஷ சலுகை வேண்டுமானாலும் அதைக் கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் தயாராக இருக்கும். அதற்கு மாறாக, சட்டத்தை மீறவேண்டும், உடைத்துவிடவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் முயற்சிகள் செய்தால், இதற்குமேலும் இன்னும் இருக்கக்கூடிய கடினமான ஷரத்தும் களைச் சேர்த்து நாம் மக்களுக்காக இந்தச் சபை முன் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்பதை நான் மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, மிகக் கஷ்டமான பிரச்சனை என்னவென்றால், யார் இந்தப் பீடித் தொழிலிலே "முதலாளிகள்" என்று நினைப்பது. முதல் ஒருவர் போட்டு, அவர் பிராஞ்ச் மானேஜர்களை வைத்து, பிராஞ்ச் மானேஜர்களிடத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் டுகைமலை முதலியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு சென்று பீடி சுற்றும் பழக்கம் இருப்பதால், யார் முதல் போட்டு இந்தத் தொழில் நடத்துகிறார்களோ அவர்கள், "எங்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே தொழில் உறவு இல்லை" என்ற வாதத்தை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஓரளவு சமாளிப்பதற்காகத்தான் புதிய திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். யாருக்கு இந்தத் தொழிலை நடத்துவதில் இறுதியான பொறுப்பு இருக்கிறதோ அவரும், இன்னும் அதுசம்பந்தமான ஒரு ட்ரேட் மார்க் என்று வைத்துக்கொண்டு இருப்பவரும், இன்னும் பிராஞ்ச் மானேஜர்கள் என்றோ, ஏஜென்ட் என்றோ பெயரைக் கொடுத்தாலும், யார் மூலமாகத் தொழிலைச் செய்கின்றார்களோ அவர்களும், ஆக இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து "முதலாளிகள்" என்று பொருள்படும்படியாகத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

இது மாத்திரமல்ல. லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது கூட, யாராவது ஒருவர் "பிழை" யாக, வேறு ஒருவருக்காக, லேசன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டால், லேசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரி, அப்படி கேட்பவர், தானே தொழில் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கின்றாரா, அல்லது வேறு யாருக்காவது பெயர் கொடுக்கிறாரா என்று கண்டுபிடித்து, அப்படிப்பட்டவருக்கு லேசன்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்க ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது, இவர் ஏதாவது ஓரளவுக்கேனும் சக்தி உள்ளவர் தானா, தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாவிதமான ஷரத்துக்கள் படியும் செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா, அதற்கு வேண்டிய பொருள் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து, சக்தியும் பொருளும் இல்லாதவர்களுக்கு லேசன்ஸ் வழங்கப்படமாட்டாது என்ற நிலைமையையும் இதில் ஏற்படுத்த முன்வந்திருக்கிறோம்.

அதற்குமேல், லேசன்ஸ் கொடுக்கும்போது, தாங்களாகவே விற்கப் போகிறார்களா, ட்ரேட் மார்க் கொடுத்து விற்கப் போகிறார்களா, அல்லது வேறு யாருக்காவது வேலை செய்யப் போகிறார்களா என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறவேண்டும் என்ற ஷரத்தையும் சேர்த்திருக்கிறோம்.

[Sri R. Venkataraman] [12th September 1958]

மனித யத்தனத்தில் எப்படி எப்பட்யெல்லாம் இந்தத் தொழிலாளர் களைக் காப்பாற்ற முடியுமோ அதைச் செய்தாய்விட்டது. இதற்குமேலும், யாராவது மீறி விடுவார்கள் என்று பயந்தால் அதற்கு நம்முடைய பிரயத்தனம் அதற்குமேல் என்ன இருக்கிறதோ அதைச் செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நாம் கொண்டுவந்திருக்கும் நிலைமையிலே அவ்விதமான தவறுதல்களுக்கோ பயத்திற்கோ கொஞ்சங்கூட இடமில்லை என்பதைத்தான் நான் மிகப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1-10
p.m.

அடுத்தபடியாக, கூலியைப்பற்றிப் பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். கூலி விஷயத்திலே நாம் ஒரு கமிட்டி போட்டிருப்பது நன்றாகத் தெரியும். குறைந்தபட்சக் கூலிக் கமிட்டியானது பல இடங்களுக்குச் சென்று, ஆங்காங்கே இருக்கும் நிலைமைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, அவர்கள் என்ன சபாரசுகள் செய்கிறார்களோ, அவைகளையொட்டி சர்க்கார் ஒரு முடிவு எடுக்கும். அந்த முடிவை அவர்கள் பிரசாரம் செய்துவிட்டால், அது சட்ட பூர்வமாக அமுல் நடத்தப்படும். அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான சட்டமும் அவசியம் இல்லை. இதை எவ்வளவு சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், ஒளவு எல்லோரையும் கலந்து செய்தால்தான், அது நல்ல முறையாக இருக்கும். அவசரப்பட்டு சர்க்காரே “நோட்டிபை” செய்துவிடலாம். கமிட்டி கூடப் போட்டிருக்கத் தேவையில்லை. ‘மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்’ பிரசாரம் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. குறைந்தபட்சக் கூலி இவ்வளவுதான் இருக்கிறது என்று நோட்டிபிகேஷன் போட்டு, அதற்கு ஏதாவது “அப்ஜக்ட்ஷன்” இருக்கிறதா என்று மக்களிடம் கேட்டு முடிவு செய்யலாம். ஆனால், கமிட்டி போடுவதன் முக்கிய நோக்கம், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து, அவரவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் தங்களுக்குள் பேசி, ஒரு நியாயமான முடிவுக்கு அவர்களோ வந்துவிட்டால், பின்னால் இதை அமுல் நடத்துவதில் இருக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படும். இவ்வாறே நடைமுறையில் எல்லாம் சுலபமாகப் போய்விடும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி நல்ல முறையில் வேலை செய்து தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஓவர் டைம் போன்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் இந்தச் சட்டத்திலேயே போட்டிருக்கிறோம். இப்போது இரண்டு மடங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீ மருதாசலம் அவர்கள் பேசும் போது 1½ மடங்கு கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். நான் கொடுத்திருப்பது இரண்டு மடங்கு என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்கிற தனிச் சலுகையை சர்க்கார் ஏன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சிலர் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் ஒரு சட்டத்தைச் செய்துவிட்டு அதில் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டாலோ, நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டாலோ அல்லது திடீரென்று மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலோ நாங்கள் செய்த சட்டமே எங்கள் கைகளைக் கட்டக்கூடியதாக இருக்கக் கூடாது. “சட்டம் இடம் கொடுக்க வில்லை. நாங்கள் என்ன செய்வது?” என்று அந்தச் சங்கடமான நிலைமையில் சட்டசபையைத் தேடி வரும்படியாக இருக்கக் கூடாது. அப்புறம் மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்ய முடியாது. ரெவியூவரி பவர் என்று கட்டாயாக ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரம் எல்லாவற்றுக்கும் உண்டு. ஆனால் இதைச் சர்க்கார் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது என்றால் சர்க்காரைக் கேட்பதற்கும், சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்பதற்கும் முடியும். எப்படித் திடீரென்று கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படலாம் என்று கேட்கலாம். தஞ்சாவூரில் புயல் அடித்தது. அந்தமாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அடித்துப் பத்துப் பன்னிரண்டு தொழிற்சாலைகள் கட்டிடங்கள் பாதிக்கப்படுவது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் 150 சதுர அடியில் கட்டிடம் கட்டுகிற வரைக்கும் தொழில் நடத்தக் கூடாது என்று சட்டத்தை உபயோகித்தால் இதனால் நான்கைந்து மாதம் தொழிலாளர்கள் தாம் பாதிக்கப்படுவார்கள். பிழைப்பு இல்லாமல் போய்விடும்.

12th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

இப்படி எதிர்பாராத நிலைமைகள் ஏற்படுவதைச் சமாளிப்பதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு சட்டத்தில் இந்த ஒரு ஷரத்தைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதிகமாக இதை உபயோகப்படுத்துவதேசயில்லை. எதிர்பாராத நிலைமை ஏற்படுவது குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் தான் அவை உபயோகப்படுவதில்லை. ஆகவே இந்த ஷரத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த மசோதாவக்கு எல்லோரும் கொடுத்திருக்கிற ஆகரவுக்கு என்னைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: On a point of clarification, Sir, டிபூட் மார்க் போட்டுக்கொண்டுள்ள கம்பெனிகளுக்குப் பல ப்ராஞ்சு அபீஸ்கள் இருக்கின்றன. பிராஞ்சு அபீஸ்களுக்கு மாஜேஸ்ட்ரேட்ஸ் தனியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை அமூலுக்குக் கொண்டு வர மறுத்தால் என்ன செய்யுது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தில் The term 'employer' will include a proprietor or a registered user of a trade mark registered under the Trade Marks Act, 1940 (Central Act V of 1940) in relation to beedi. இவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தான் இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.’

The motion was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The clause by clause consideration of the Bill will be taken up tomorrow.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules, Orders and Notifications.

119. Notification issued with G.O. Ms. No. 2340, Public (Services-A), dated 22nd August 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations so as to exclude the post of the Superintendent, Government Estate, from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

120. Notification issued with G.O. Ms. No. 1841, Home, dated the 1st July 1958, issuing licence in the form specified in the annexure for possession and issue of Liquor by Manager, Canteen Stores Department (India), Canteen Retail and Bulk Issue Depot, Fort St. George, Madras, to Military Contractors or Officers of Canteen Stores Department (India). [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

[12th September 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 190 asked by Sri P. G. Mani kam at the meeting of the Legislative Assembly held on the 12th September 1958, page 694 supra.]

**G.O. No. 4512, Industries, Labour and Co-operation,
23rd October 1956.**

[Harijan Welfare—Burial-grounds—Maintenance of separate burial-grounds for different communities—Policy of Government—Orders passed.]

READ—following papers :—

From the Director of Harijan Welfare, Madras, dated 2nd June 1956, D. Dis. No.20373/55.

Proceedings of the Board of Revenue, dated 6th January 1956, Rt. No. 118.

Order—No. 4512 Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd October 1956.

The question of abolishing the practice of maintaining separate burial-grounds for different communities and to have common burial-grounds for all communities including Harijans has been under the consideration of Government for some time. After consulting all the Collectors, the Board of Revenue and the Director of Harijan Welfare, the Government lay down the following policy in the matter :—

(i) Harijans are legally entitled to use all burial places provided or maintained out of public funds. It is illegal to deny them access to these burial-grounds.

(ii) If any community wants to exclude Harijans from using the burial-ground now maintained out of public funds, it should provide itself with a separate burial-ground maintained from private funds.

(iii) The Government will encourage the progressive throwing open of these private burial-grounds to all communities.

(iv) In future, lands will not be acquired from public funds for providing burial-grounds for the exclusive use of any community other than the communities eligible for help by the Harijan Welfare Department. The Government will not also acquire lands for

12th September 1958]

providing new burial-grounds or for extending existing burial-grounds for the exclusive use of any other class of the Hindu community, even if the entire cost of acquisition is offered to be met from private funds by that community.

(v) Where a burial-ground is acquired for the use of Harijans out of Harijan Welfare funds, the use of this burial-ground by other communities will be encouraged.

2. The Board of Revenue, the Director of Harijan Welfare, the Inspector of Municipal Councils and Local Boards and the Collectors are requested to follow the above policy and issue necessary instructions to the concerned authorities.

(By order of the Governor)

S. P. SRINIVASAN,
Deputy Secretary to Government.

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 203-I asked by Sri K. Ramachandran at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th September 1958, page 712 supra.]

The systematic geological mapping and mineral survey in the Ramanathanuram district were commenced by the Geological Survey Department of the Government of India during the field season 1947-48 and by now the entire district has been covered, excepting the Paramagudi taluk, which is mostly covered by alluvium. The particulars of the important mineral deposits recorded during the course of the survey in the district are given below :—

Gypsum.—Crystalline gypsum (selenite) occurs in small quantities at Alavakkaraivadi ($9^{\circ}14' : 78^{\circ}48'$) about a mile north-east of Kilakarai, in the bed of the "Chinna Alam" and "Periya Alam" tanks ($9^{\circ}10' : 78^{\circ}45'$) about 2½ miles south-west of Kilakarai and in the old salt-pans at Valinokkam ($9^{\circ}10' : 78^{\circ}9'$). The total reserves of gypsum, in the above localities may be of the order of 3,000 (three thousand) tons. The occurrence are too small to warrant systematic large-scale mining.

Gypsum also occurs in the Kokkadi-Avattandai area, usually as bladed lumps ½ inch to 1 inch across, at depths of 5 to 10 feet below ground level. The reserves here are estimated to be of the order of 33,000 (thirty-three thousand) tons of which 10,000 (ten thousand) tons have already been mined, according to local reports.

[12th September 1958 ^{ve}

Limestone.—Deposits of crystalline limestone have been recorded in the following places :—

<i>Locality.</i>	<i>Estimated reserves.</i>	
	TONS.	
Pandalkudi (8 miles south of Aruppukottai) ..	1,500,000	
Palavanattam (6 miles west of Aruppukottai) ..	1,700,000	
Chinnayapuram (3 miles north west of Sivakasi).	1,000,000	
Alangilan (8 miles south-west of Sivakasi) ..	132,000	
Kallamanaiikkanpatti (6 miles south-west of Sivakasi).	30,000	
Total ..	4,362,000	(Forty-three lakhs and sixty-two thousand tons).

The reserves have been estimated to a depth of 20 feet. The limestones at Pandalkudi, Palavanattam and Chinnayapuram show high percentage of CaCO_3 and very low amounts of impurities and are very well suited for the manufacture of cement, bleaching powder and calcium carbide, and also for glazes in ceramic industry.

In the Rameswaram island, there is an unraised coral reef, which may yield about five million tons of limestone. The limestone shows a high percentage of CaCO_3 contains little impurities of magnesia and as such, is well suited for the manufacture of cement. These deposits are in shallow lagoonal areas and are covered by water during rainy season.

Coral reefs ranging from a few feet to 400 yards in width are found fringing the numerous small islets in the Gulf of Mannar between Tuticorin (Tirunelveli district) in the south and Pamban in the north. The reefs consist of porous, soft and light coralline materials containing over 96 per cent of CaCO_3 and very little of impurities; and can be used for small-scale manufacture of bleaching powder, caustic soda or where material with high lime content is required. This material can also be used in making 'whiting' for use in distempers and paints. The estimated reserves of coral material, in the Gulf of Mannar, is about 2.25 million tons, spread over a distance of about 80 miles. But as the lime, in the reefs, is deposited by living corals and other organisms, the reefs can grow again even if they are removed. About 2,00,000 (two hundred thousand) tons of coral reef may be available annually from all sources without depleting the reserves.

Ilmenite and garnet.—Shall deposits of ilmenite and garnet sands occur along the coast of Ramanathapuram district and in the northern shores of Rameswaram Island. About 400 (four hundred) tons of ilmenite and 1,200 (one thousand two hundred) tons of garnet are available from the beach sand concentrations, in the northern shore of Rameswaram Island.

Shales and Ochres.—In the 334 highground, one mile west of Sivaganga, a possible reserve of 2.78 million tons of yellow shales suitable as ochres has been estimated. The material has been found suitable for the manufacture of paints.

12th September 1958]

Yellow and red shales similar to those mentioned above, occur at the following places in the Sivaganga and Tirupattur taluks :—

(1) Around Panamangudi (Panangudi) and Ummudisanpatti (also known as Ramachandrapuram— $9^{\circ}55' : 78^{\circ}37'$).

(2) In the area lying between Muttupatti ($9^{\circ}58' : 78^{\circ}38'$), Mudalampatti ($9^{\circ}58' : 78^{\circ}30'$, and Siruvayal ($9^{\circ}58' : 78^{\circ}40'$).

(3) In the highground one mile south of Uruli($9^{\circ}46' : 78^{\circ}34'$)

(4) On the northern side of Nattarasankottai ($9^{\circ}52' : 78^{\circ}34'$) up to Kandipatti ($9^{\circ}54'78^{\circ}32'$).

(5) Around Kusavan Uaippu ($9^{\circ}50' : 78^{\circ}32'$).

(6) At Vittaneripudukkudi ($9^{\circ}50' : 78^{\circ}36'$).

Some of the shales mentioned above are plastic and the white and buff clays near Muttupatti and Madalampatti are worth being considered for ceramic materials.

Building stones and road-metals have also been recorded from a number of places in the district.

